Geneza

Cartea Geneza

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:26:27

CAPITOLUL 1

Facerea lumii

1:1 La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul.

1:2 Dar pământul era nevăzut și neîntocmit, și întuneric *era* deasupra abisului, și Duhul *lui* Dumnezeu se mișca pe deasupra apei.

1:3 Și Dumnezeu a zis, Să fie lumină. Și a fost lumină.

1:4 Și Dumnezeu a văzut lumina că *era* bună. Și a făcut separare Dumnezeu între lumină și între întuneric.

1:5 Și Dumnezeu a chemat lumina zi, și întunericul l-a chemat noapte; și a fost seară și a fost dimineață, ziua întâi.

1:6 Și Dumnezeu a zis, Să fie o tărie † în mijlocul apei, și ea să fie ca să facă despărțire între apă și apă. Și a fost așa.

1:7 Și Dumnezeu a făcut tăria, și Dumnezeu a făcut despărțire între apa care era dedesubtul tăriei, și între apa de deasupra tăriei.

1:8 Și Dumnezeu a chemat tăria, cer. Și Dumnezeu a văzut că *era* bine; și a fost seară, și a fost dimineață, ziua a doua.

1:9 Și Dumnezeu a zis, Să se adune apa de dedesubtul cerului într-o singură adunare, și să apară uscatul. Și a fost așa. Și s-a adunat apa de dedesubtul cerului în adunările lor, și a apărut uscatul.

1:10 Și Dumnezeu a chemat uscatul, pământ; și adunările apelor *le*-a chemat, mări. Și Dumnezeul a văzut că *era* bine.

1:11 Și Dumnezeu a zis, Să odrăslească pământul pășune cu iarbă purtătoare de † sământă după specie, și după asemănare, și pomi roditori, făcând rod, pentru care, sământa lui *e* în rod †, după specie, pe pământ. Și a fost așa.

1:12 Și a produs pământul vegetație – iarbă purtătoare de † sământă după specie, și după asemănare, și pom roditor, făcând rod, pentru care, sământa lui *e* în rod †, după specie, pe pământ.

1:13 Și Dumnezeu a văzut că *era* bine; și a fost seară, și a fost dimineață, ziua a treia.

1:14 Și Dumnezeu a zis, să fie luminători în tăria cerului ca să dea lumină pe pământ, ca să facă despărțire între zi și între noapte. Și să fie pentru semne, și pentru vremuri †, și pentru zile, și pentru ani.

1:15 Și să fie ca să dea lumină în tăria cerului, așa încât să dea lumină pe pământ. Și a fost așa.

1:16 Și Dumnezeu a făcut cei doi luminători mari, luminătorul cel mare pentru începuturile † zilei, și luminătorul cel mic pentru începuturile nopții, și *a făcut și* stelele.

1:17 Și i-a așezat Dumnezeu în tăria cerului, ca să dea lumină pe pământ,

1:18 și să înceapă ziua și noaptea, și să facă despărțire între lumină și între întuneric. Și Dumnezeul a văzut că *era* bine.

1:19 Și a fost seară, și a fost dimineață, ziua a patra.

1:20 Și Dumnezeu a zis, Să producă din abundență apele animale † vii, și păsări zburătoare pe pământ, sub tăriei cerului. Și a fost așa.

1:21 Și Dumnezeu a făcut cetaceele cele mari, și orice suflet al animalelor vii care au fost produse din abundență de ape după specia lor; și orice zburătoare împănată după specia *ei*. Și Dumnezeu a văzut că *era* bine.

1:22 Și le-a binecuvântat Dumnezeu, spunând, Creșteți și înmulțiți-vă, și umpleți apele din mări. Și păsările să se înmulțească pe pământ!

1:23 Și a fost seară, și a fost dimineață, ziua a cincea.

1:24 Și Dumnezeu a zis, Să producă din abundență pământul suflet viu, după specie – patrupede, și târâtoare, și fiare ale pământului după specie! Și a fost așa.

1:25 Și Dumnezeu a făcut fiarele pământului după specie, și vitele după specia lor, și toate târâtoarele pământului după specie. Și Dumnezeu a văzut că *era* bine.

1:26 Și Dumnezeu a zis, Să facem om după chipul nostru, și după asemănarea *noastră*. Și ei să guverneze † peste peștii mării, și *peste* păsările cerului, și *peste* vite, și *peste* tot pământul, și *peste* toate târâtoarele care se târăsc pe pământ.

1:27 Și Dumnezeu *l*-a făcut pe om. După chipul lui Dumnezeu l-a făcut. Parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

1:28 Și i-a binecuvântat Dumnezeu, spunând, Creșteți și înmulțiți-vă, și umpleți pământul, și dominați-l. Și guvernați peste peștii mării, și peste zburătoarele cerului, și *peste* toate vitele, și *peste* tot pământul, și *peste* toate târâtoarele care se târăsc pe pământ.

1:29 Și Dumnezeu a zis, Iată, v-am dat orice iarbă *bună* de semănătură prin semănărea seminței, care este pe pământ, și orice pom care are în sine rod cu sământă de semănat – vă vor fi de mâncare;

1:6 † un firmament
1:11 † lit: semănătoare, care seamănă
1:11 † lit: în el, cu referire la καρπόν
1:12 † lit: semănătoare, care seamănă
1:12 † lit: în el, cu referire la καρπόν

1:14 † sau: sezoane
1:16 † guvernările; la fel și pentru lună
1:20 † ερπετά ψυχών: ființe cu suflete; animal: ființă cu suflet, ființă animată; din latinescul 'anima': suflet
1:26 † să aibă întâietate, să conducă

1:30 și tuturor fiarelor pământului, și tuturor păsărilor cerului, și oricărei târâtoare târându-se pe pământ, care are în ea suflare de viață, de asemenea, *le-am dat* orice iarbă verde de mâncare. Și a fost așa.

1:31 Și Dumnezeu a văzut toate câte le făcuse. Și iată, *erau* bune peste măsură. Și a fost seară, și a fost dimineață, ziua a șasea.

CAPITOLUL 2

2:1 Și au fost sfârșite împreună cerul și pământul, și toată oștirea lor.

2:2 Și Dumnezeu a sfârșit în ziua a șasea lucrarea Lui pe care a făcut-*o*. Și S-a odihnit *în* ziua a șaptea de toate lucrările Lui pe care le făcuse.

2:3 Și Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea, și a sfințit-o, fiindcă în ea S-a odihnit de toate lucrările Lui, pe care Dumnezeu a început Să *le* facă.

2:4 Aceasta *e* cartea genezei cerului și pământului, când au luat ființă, în ziua *în care* a făcut Dumnezeu cerul și pământul,

2:5 și orice *plantă* verde a câmpului, înainte de a fi fost pe pământ, și orice iarbă a câmpului, înainte de a răsări, căci nu ploase Domnul Dumnezeu pe pământ, și om nu era ca să-l lucreze.

2:6 Dar un izvor † se ridica din pământ, și uda toată fața pământului.

2:7 Și Dumnezeu a plăsmuit omul, țărână luând din pământ. Și a suflat înspre fața lui suflare de viață, și a devenit omul un suflet viu.

2:8 Și a plantat Dumnezeu un paradis în Eden spre răsărit, și a pus acolo pe omul pe care-l plăsmuise.

2:9 Și a mai făcut să crească Dumnezeu din pământ orice pom splendid la vedere, și bun de mâncat, și pomul vieții în mijlocul paradisului, și pomul cel al lui a ști cunoștința binelui și răului cumplit.

2:10 Și un râu ieșea din Eden, ca să ude paradisul, *care* de acolo se împarte în patru surse *de apă*.

2:11 Numele unuia *e* Pison. Acesta *e* cel ce înconjoară tot pământul Havila, acolo unde este aur.

2:12 Și aurul din pământul acesta *e* bun, și acolo este bedeliumul și piatra de crisopraz †.

2:13 Și numele râului al doilea *e* Ghihon. Acesta *e* cel ce înconjoară tot pământul Etiopiei.

2:14 Și râul al treilea *e* Tigru. Acesta *e* cel ce curge chiar înspre † asirieni. Iar râul a patrulea *e* Eufratul.

2:15 Și *l*-a luat Domnul Dumnezeu pe omul pe care îl plăsmuise, și l-a pus în paradis să-l lucreze și să-*l* păzească.

2:16 Și a poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam, spunând, Din toți pomii care-*s* în paradis hrană vei mânca;

2:17 dar din pomul cunoștinței binelui și răului cumplit, să nu mănânci din el; dar în orice zi vei mânca din el, cu moarte vei muri.

2:18 Și a zis Domnul Dumnezeu, Nu *e* bine să fie omul singur, să-i facem un ajutor potrivit lui.

2:19 Și a plăsmuit Dumnezeu tot † din pământ, toate fiarele câmpului, și toate păsările cerului. Și le-a adus la Adam, să vadă cum le va chema. Și orice *ființă* pe care o chema Adam, *orice* suflet viu, acela *era* numele ei.

2:20 Și a chemat Adam numele tuturor vitelor, și al tuturor păsărilor cerului, și al tuturor fiarelor câmpului, dar pentru Adam nu s-a găsit nici un ajutor asemenea lui.

2:21 Și a făcut să cadă Domnul Dumnezeu o stare de pierdere a cunoștinței † peste Adam, și a adormit. Și a luat una din coastele lui, și a furnizat carne asupra ei.

2:22 Și a zidit ‡ Domnul Dumnezeu coasta pe care a luat-*o* din Adam într-o femeie. Și a adus-o la Adam.

2:23 Și Adam a zis, Aceasta acum, *e* os din oasele mele, și carne din carnea mea; ea va fi chemată femeie căci din bărbat ea a fost luată.

2:24 † De aceea va lăsa omul pe tatăl lui și pe mama *lui*, și se va alătura femeii † lui, și vor fi cei doi într-o +singură carne.

2:25 Și erau amândoi goi, atât Adam cât și femeia lui. Și nu se rușinau.

CAPITOLUL 3

3:1 Dar șarpele era cel mai iscusit dintre toate fiarele cele de pe pământ, pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. Și a zis șarpele femeii, De ce † a zis Dumnezeu, Nicidecum să nu mâncați din toți pomii paradisului?

3:2 Și a zis femeia, Din rodul pomului paradisului vom mânca,

3:3 dar din rodul pomului care este în mijlocul paradisului, a zis Dumnezeu, Să nu mâncați din el, nici să nu îl atingeți, ca să nu muriți.

3:4 Și a zis șarpele femeii, Nu de moarte veți muri!

3:5 Căci știe Dumnmezeu că în ziua în care veți mânca din el, vi se vor dechide ochii, și veți fi ca niște dumnezei, cunoscând binele și facerea de rău.

3:6 Și a văzut femeia că era bun pomul de mâncat, și că era plăcut ochilor să-*l* privească, și *că* splendid este pentru a fi cercetat cu mintea †. Și luând din rodul lui, a mâncat, și a dat și bărbatului ei *împreună* cu ea, și au mâncat.

2:6 † sau: fântână
2:12 † piatră semiprețioasă, varietate de cuarț, de culoare verde; TM: הַשֹּׁהַם (H7718), o piatră prețioasă, probabil onix, sau crisopraz, sau beril
2:14 † sau: chiar în fața asirienilor
2:19 † aidcă: la fel
2:21 † transă, extaz
2:22 ‡ 81 oc, prima aici
2:24 † Mat 19:5
2:24 † cuvântul γυνή e folosit în mod invariabil, în toată Biblia, cu sensul de 'femeie' și 'soție'; și în limba română, se spune 'femeia lui/a mea', în sensul de 'soția', dar această folosire a devenit învechită în română; pe de altă parte, în sensul opus, limba română actuală, folosește încă „bărbatul meu", pentru „soțul meu"
3:1 † sau: De ce? A zis Dumnezeu...
3:6 † a fi contemplat, a fi considerat, a fi supus cercetării minții

3:7 Și *li* s-au deschis ochii la amândoi, și au cunoscut că erau goi. Și au cusut frunze de smochin, și și-au făcut șorțuri.

3:8 Și au auzit glasul Domnului Dumnezeu umblând în paradis în timpul după-amiezii. Și s-au ascuns, și Adam, și femeia lui, de la Fața Domnului Dumnezeu, în mijlocul pomilor paradisului.

3:9 Și a chemat Dumnezeu pe Adam, și i-a zis, Adam, unde ești?

3:10 Și *el* I-a zis, Glasul Tău *l*-am auzit, *pe când* umblam în paradis, și mi-a fost frică, căci sunt gol, și m-am ascuns.

3:11 Și i-a zis Dumnezeu, Cine ți-a făcut cunoscut că ești gol? Doar dacă din pomul despre care ți-am poruncit, Din acesta singur să nu mănânci din el! – ai mâncat.

3:12 Și Adam a zis, Femeia pe care *mi*-ai dat-*o să fie* cu mine, ea mi-a dat din pom, și am mâncat.

3:13 Și a zis Domnul Dumnezeu femeii, Ce *e* lucrul acesta pe care l-ai făcut? Și a zis femeia, Șarpele m-a înșelat, și am mâncat.

3:14 Și a zis Domnul Dumnezeu șarpelui, Pentru că ai făcut aceasta, blestemat *ești* tu dintre toate vitele, și dintre toate fiarele care sunt pe pământ; pe pieptul tău și pe pântece să umbli, și pământ să mănânci în toate zilele vieții tale.

3:15 Și vrăjmășie voi pune între tine și între femeie, și între sămânța ta, și între sămânța ei; Acela † îți va ținti capul, și tu Îi vei ținti călcâiul.

3:16 Și femeii *i*-a zis, Înmulțind voi înmulți necazurile † tale, și plânsetele tale. În necazuri vei da naștere la copii, și către bărbatul tău *va fi* atracția ta, și el te va domina.

3:17 Și lui Adam *i*-a zis, Fiindcă ai ascultat de glasul femeii tale, și ai mâncat din pomul despre care ți-am poruncit, Din acesta singur să nu mănânci din el, *și* ai mâncat, blestemat *este* pământul în lucrările † tale, în întristare vei mânca din el, *în* toate zilele vieții tale.

3:18 Spini și mărăcini îți va răsări *solul*, și vei mânca iarba câmpului.

3:19 În sudoarea feței tale *îți* vei mânca pâinea ta, până te vei întoarce în pământul din care ai fost luat. Căci pământ ești și în pământ vei merge.

3:20 Și Adam a chemat numele femeii lui, Viață, fiindcă ea a fost mama tuturor celor vii.

3:21 Și a făcut Domnul Dumnezeu lui Adam și femeii lui, haine de piele, și i-a îmbrăcat.

3:22 Și a zis Dumnezeu, Iată, Adam a devenit ca Unul din noi, cunoscând binele și răul cumplit. Și acum, nu cumva să-și întindă mâna, și să ia din pomul vieții, și să mănânce, și să aibă viață în veac.

3:23 Și l-a scos afară Domnul Dumnezeu din paradisul desfătării, să lucreze pământul din care fusese luat.

3:24 Și izgoni pe Adam, și l-a așezat să locuiască înaintea paradisului desfătării, și rândui ‡ heruvimi și cea înflăcărată sabie mare și lată, cea învârtindu-se, să păzească calea pomului vieții.

CAPITOLUL 4

4:1 Și Adam a cunoscut-*o* pe Eva, femeia lui. Și zămislind, *ea* a dat naștere lui Cain, și a zis, Am dobândit un om de la † Dumnezeu.

4:2 Și a continuat, dând naștere fratelui lui, Abel. Și a devenit Abel păstor de oi, iar Cain † lucra pământul.

4:3 Și a fost, cu *trecerea* zilelor, că a adus Cain din rodurile pământului o jertfă Domnului.

4:4 Și Abel a adus și el din întâii născuți ai oilor lui, și din seurile lor. Și Dumnezeu a privit cu atenție la Abel și la darurile lui.

4:5 Dar pe Cain și pe jertfele lui, nu *le*-a considerat. Și s-a întristat Cain peste măsură, și *i* s-a posomorât fața.

4:6 Și *i*-a zis Domnul Dumnezeu lui Cain, De ce ai devenit atât de întristat, și de ce *ți* s-a posomorât fața ta?

4:7 Nu-*i* așa? Dacă corect oferi, dar în mod corect nu împarți, *atunci* păcătuiești †. Stai liniștit, către tine *e* atracția lui, și tu dominatorul † lui *să fii*.

4:8 Și Cain a zis lui Abel, fratele lui, Să mergem traversând în câmpie. Și a fost că, pe când erau ei în câmpie, Cain s-a ridicat asupra lui Abel fratele lui, și l-a omorât.

4:9 Și a zis Domnul Dumnezeu către Cain, Unde este Abel, fratele tău? Și *el* a zis, nu știu! Oare păzitorul fratelui meu sunt eu?

4:10 Și Domnul a zis, Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă către Mine din pământ.

4:11 Și acum, blestemat ești tu de pe pământul care și-a întredeschis gura lui să primească sângele fratelui tău din mâna ta.

4:12 Când vei lucra pământul, atunci el să nu mai continue tăria lui să ți-o dea; gemând și tremurând să fii pe pământ.

4:13 Și Cain a zis către Domnul, Prea mare *e* vina mea ca să mi se ierte.

4:14 Dacă mă izgonești astăzi de pe fața pământului, și de la Fața Ta, mă voi ascunde, și voi fi gemând și tremurând pe pământ; și va fi că toți cei care mă vor găsi, mă vor omorî.

4:15 Și i-a zis Domnul Dumnezeu, *Să* nu *fie* așa, oricine *îl* va omorî pe Cain, de șapte ori să fie pedepsit ‡ cu schilodire ‡. Și a pus Domnul Dumnezeu un semn pentru Cain ca să nu i se ia viața ‡ – oricine îl va găsi.

3:15 † αυτός e masculin
3:16 † durerile?
3:17 † muncile
3:24 ‡ 0 oc, Mat 28:16
4:1 † prin
4:2 † lit: era lucrând
4:7 † variantă: Dacă nu oferi corect, și nu împarți corect, atunci păcătuiești
4:7 † căpetenia, șeful, mai marele
4:15 ‡ 6 oc, Luc 18:3
4:15 ‡ 1 oc, Luc 5:18, schilodi, slăbi, betegi
4:15 ‡ 7 oc, Mat 2:16

4:16 Și a ieșit Cain din Fața lui Dumnezeu, și a trăit în pământul Nod, chiar înaintea Edenului.

4:17 Și Cain a cunoscut-*o* pe femeia lui. Și zămislind, ea a dat naștere lui Enoh. Și *Cain* † a zidit o cetate, și a numit cetatea după numele fiului lui, Enoh.

4:18 Și *i* s-a născut lui Enoh Irad; și Irad a născut pe Mehuiael; și Mehuiael a născut pe Metușael; și Metușael a născut pe Lameh.

4:19 Și și-a luat sieși Lameh două femei; numele uneia *era* Ada, și numele celei de-a doua, Țila.

4:20 Și a dat naștere Ada lui Iabal, acesta a fost tatăl celor ce locuiesc în corturi, crescători de dobitoace.

4:21 Și numele fratelui lui *era* Iubal, acesta a fost cel care a introdus † psalterionul și harfa.

4:22 Iar Țila, și ea a dat naștere lui Tubal-Cain, și el a fost meșter faur fierar de aramă și de fier. Și sora lui Tubal-Cain *a fost* Naama.

4:23 Și a zis Lameh către femeile lui †, Ada și Țila, Ascultați-mi cuvântul, femei ale lui Lameh! Plecați urechea la ale mele cuvinte! Căci un bărbat am omorât pentru rana mea, și un tânăr † pentru vânătaia mea.

4:24 Căci de șapte ori *e* răzbunare de la Cain, și de la Lameh, de șaptezi de ori câte șapte.

4:25 Și a cunoscut-*o* Adam pe Eva, femeia lui. Și zămislind, ea a dat naștere unui fiu, și a numit numele lui, Set, spunând, Fiindcă mi-a ridicat Dumnezeu o altă sămânță, în locul lui Abel, pe care l-a omorât Cain.

4:26 Și lui Set *i* s-a născut un fiu. Și a numit numele lui, Enos; acesta a avut speranță pentru a chema Numele Domnului Dumnezeu.

CAPITOLUL 5

5:1 Aceasta *e* cartea genealogiei omului în ziua în care *l*-a făcut Dumnezeu pe Adam; după Chipul lui Dumnezeu l-a făcut.

5:2 Parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut, și i-a binecuvântat. Și a numit numele lui, Adam, în ziua în care i-a făcut.

5:3 Și a trăit Adam două sute și treizeci† de ani. Și a născut *un fiu* † după înfățișarea lui, și după chipul lui; și a numit numele lui, Set.

5:4 Și au fost zilele lui Adam pe care le-a trăit după ce l-a născut pe Set, ani șapte sute, și a născut fii și fiice.

5:5 Și au fost toate zilele lui Adam pe care le-a trăit, nouă sute și treizeci de ani, și a murit.

5:6 Și a trăit Set două sute și cinci ani, și a născut pe Enos.

5:7 Și a trăit Set, după ce l-a născut pe Enos, șapte sute și șapte ani, și a născut fii și fiice.

5:8 Și au fost toate zilele lui Set, nouă sute și doisprezece ani, și a murit.

5:9 Și a trăit Enos ani o sută nouăzeci, și a născut pe Cainan.

5:10 Și a trăit Enos după ce l-a născut pe Cainan șapte sute și cincisprezece ani, și a născut fii și fiice.

5:11 Și au fost toate zilele lui Enos, nouă sute și cinci ani, și a murit.

5:12 Și a trăit Cainan o sută și șaptezeci de ani, și a născut pe Mahalael.

5:13 Și a trăit Cainan după ce l-a născut pe Mahalael, șapte sute și cincizeci de ani, și a născut fii și fiice.

5:14 Și au fost toate zilele lui Cainan, nouă sute și zece ani, și a murit.

5:15 Și a trăit Mahalael o sută și șaizeci și cinci de ani, și a născut pe Iared.

5:16 Și a trăit Mahalael după ce l-a născut pe Iared, ani șapte sute și treizeci, și a născut fii și fiice.

5:17 Și au fost toate zilele lui Mahalael, ani opt sute și nouăzeci și cinci, și a murit.

5:18 Și a trăit Iared o sută și șaizeci și doi de ani, și a născut pe Enoh.

5:19 Și a trăit Iared după ce l-a născut pe Enoh, opt sute de ani, și a născut fii și fiice.

5:20 Și au fost toate zilele lui Iared, opt sute și șaizeci și doi de ani, și a murit.

5:21 Și a trăit Enoh o sută și șaizeci și cinci de ani, și a născut pe Metusala.

5:22 Și a fost bine plăcut Enoh lui Dumnezeu. Și trăi Enoh după ce l-a născut pe Metusalem, două sute de ani, și născu fii și fiice.

5:23 Și au fost toate zilele lui Enoh, trei sute și șaizeci și cinci de ani.

5:24 Și a fost bine plăcut Enoh lui Dumnezeu. Și nu *a mai fost* găsit, căci l-a mutat Dumnezeu.

5:25 Și a trăit Metusala o sută și optzeci și șapte+de +ani , și a născut pe Lameh.

5:26 Și a trăit Metusala după ce l-a născut pe Lameh, șapte sute și optzeci și doi de ani, și a născut fii și fiice.

5:27 Și au fost toate zilele lui Metusala pe care le-a trăit, nouă sute și șaizeci și nouă de ani, și a murit.

5:28 Și a trăit Lameh o sută și optzeci și opt de ani, și a născut un fiu.

5:29 Și a numit numele lui, Noe, spunând, Acesta ne va da odihnă de la lucrările noastre, și de la întristările mâinilor noastre, și de la pământul pe care l-a blestemat Domnul Dumnezeu.

5:30 Și a trăit Lameh după ce l-a născut pe Noe, cinci sute și cincizeci și cinci de ani, și a născut fii și fiice.

4:17 † lit: și a fost zidind o cetate
4:21 † a pus în lumină, a instituit
4:23 † soții
4:23 † Mat 19:20
5:3 † TM scrie 'o sută' (H3967); această diferență de 100 de ani, între TM și SEP, este cunoscută; rezultatul acestei diferențe, „deplasează” cu 100 de ani, datarea evenimentelor pe care Biblia le consemnează, și ca o concluzie, anul nașterii Domnului Isus, și vârsta Universului și a pământului, așa cum sunt ele calculate după Biblie
5:3 † TM omite de asemenea 'fiu'

5:31 Și au fost toate zilele lui Lameh, șapte sute și cincizeci și trei de ani, și a murit.

5:32 Și era Noe de cinci sute de ani, și a născut trei fiii, pe Sem, pe Ham, și pe Iafet.

CAPITOLUL 6

6:1 Și a fost că atunci când au început oamenii să devină mulți pe pământ, și fiice li s-au născut.

6:2 Și văzând fiii lui Dumnezeu pe fiicele oamenilor, că frumoase erau, și-au luat soții din toate cele pe care le aleseră.

6:3 Și a zis Domnul Dumnezeu, Nicidecum nu va rămâne pururea Duhul Meu în oamenii aceștia, din cauza ființei lor carnale †; și vor fi zilele lor o sută douăzeci de ani.

6:4 Și giganții erau pe pământ în zilele acelea, și *chiar* după aceea, așa cum intrau fiii lui Dumnezeu la fiicele oamenilor, și ei au născut † pentru ei înșiși; aceștia au fost giganții, cei din vechime, oamenii renumiți.

6:5 A văzut însă Domnul Dumnezeu că se înmulțeau răutățile oamenilor pe pământ, și tot ce *omul* considera în inima lui *era* cu grijă îndreptat spre cele cumplite *în* toate zilele,

6:6 și meditā Dumnezeu *la faptul* că a făcut omul pe pământ, și consideră *aceasta*.

6:7 Și Dumnezeu a zis, Voi șterge omul pe care l-am făcut de pe fața pământului; de la om până la dobitoace, și de la târâtoare până la păsările cerului, căci Îmi pare rău că i-am făcut.

6:8 Dar Noe a găsit har înaintea Domnului Dumnezeu.

6:9 Și acestea *sunt* originile † lui Noe. Noe *era* un om drept, desăvârșit fiind în generația lui. Lui Dumnezeu Îi era bine plăcut Noe.

6:10 Și Noe a născut trei fiii, pe Sem, pe Ham, pe Iafet.

6:11 Și stricat *era* pământul înaintea lui Dumnezeu, și se umpluse pământul de nedreptate.

6:12 Și a privit Domnul Dumnezeu pământul, și era stricat, căci își stricase orice carne calea ei pe pământ.

6:13 Și a zis Domnul Dumnezeu lui Noe, Vremea fiecărui om vine înaintea Mea, căci s-a umplut pământul de nelegiuire *venind* de la ei; și iată, Eu îi voi da stricăciunii, și pământul.

6:14 Fă-*ți* deci, pentru tine însuți, o arcă † din lemne tetragonale; cămăruțe † vei face în arcă, și vei smoli-o pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală.

6:15 Și așa vei face arca – trei sute de coți lungimea arcei, și cinzeci de coți lățimea, și treizeci de coți înălțimea ei.

6:16 Adunând prin acumulare vei face arca; și într-*o măsură de* un cot vei desăvârși-o deasupra †; iar ușa arcei *o* vei face din flanc †; cu cabine la puntea inferioară, cu cabine la puntea întemediară, și cu cabine la puntea principală, o vei face.

6:17 Eu dar, iată, aduc potopul apei peste pământ pentru a nimici toată carnea în care este suflare de viață sub cer. Și orice ar fi pe pământ își va sfârși existența.

6:18 Și Eu voi statornici legământul Meu cu tine, și vei intra în arcă, tu și fiii tăi, și femeia ta, și femeile fiilor tăi, *împreună* cu tine.

6:19 Și din toate vitele, și din toate târâtoarele, și din toate fiarele, și din orice carne, două câte două din toate *le* vei aduce în arcă, ca să *le* ții în viață *împreună* cu tine – mascul și femelă să fie.

6:20 Din toate păsările după specie, și din toate vitele după specie, și din toate târâtoarele care se târăsc pe pământ după speciea lor, două câte două din toate, vor intra la tine, să fie ținute în viață *împreună* cu tine, mascul și femelă.

6:21 Și tu să iei pentru tine din toate bucatele, cu care vă veți hrăni; și *le* vei strânge la tine, și vor fi pentru tine și pentru ele de mâncare.

6:22 Și Noe a făcut toate câte i *le* poruncise Domnul Dumnezeu – așa a făcut.

CAPITOLUL 7

7:1 Și a zis Domnul Dumnezeu lui Noe, Intră, tu și toată casa ta în arcă, căci te-am văzut drept înaintea Mea în generația aceasta.

7:2 Și din vitele curate, adu la tine șapte *câte* șapte, mascul și femelă; iar din vitele ne curate, două câte două, mascul și femelă.

7:3 Și din păsările cerului, cele curate, șapte *câte* șapte, mascul și femelă; iar din toate păsările ne curate, două *câte* două, mascul și femelă, ca să *le* păstrezi sămânța pe tot pământul.

7:4 Căci încă șapte zile, *și* Eu voi aduce ploaie pe pământ, patruzeci de zile, și patruzeci de nopți; și voi șterge orice înălțime pe care am făcut-*o* pe fața întregului pământ.

7:5 Și a făcut Noe toate câte i *le*-a poruncit Domnul Dumnezeu.

7:6 Și Noe era de șase sute *de ani*, când potopul † apei a venit pe pământ.

7:7 Și a intrat Noe, și fiii lui, și femeia lui, și femeile fiilor lui, *împreună* cu el în arcă, datorită apei potopului.

7:8 Și din păsările curate, și din păsările ne curate, și din vitele curate, și din vitele ne curate, și din fiare, și din toate cele care se târăsc pe pământ,

7:9 două câte două au intrat la Noe în arcă, mascul și femelă, după cum îi poruncise Dumnezeu.

7:10 Și a avut loc după șapte zile, și apa potopului a venit pe pământ.

6:3 † lit: datorită faptului că ei sunt carne
6:4 † au procreat
6:9 † sau: genezele, neamurile (VBA), nașterile (BB)
6:14 † arcă
6:14 † lit: cuiburi de păsări
6:16 † sau: de sus

6:16 † lit. plural: flancuri
7:6 † κατακλυσμός → cataclismul

7:11 În al șase sutelea an al vieții lui Noe, *în* a doua lună, *în* a șapte și douăzecea *zi* a lunii, *în* ziua aceea, s-au rupt toate izvoarele adâncului, și cataractele cerului s-au deschis.

7:12 Și a fost ploaie pe pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți.

7:13 În ziua aceea au intrat Noe, Sem, Ham, Iafet, fiii lui Noe, și soția lui Noe, și cele trei soții ale fiilor lui, *au intrat* cu el în arcă.

7:14 Și toate fiarele după specie, și toate vitele după specie, și orice animal care se mișcă pe pământ, după specie, și orice pasăre după specie,

7:15 au intrat la Noe în arcă, două câte două, mascul și femelă, din orice carne în care era suflare de viață.

7:16 Și cele care au intrat, mascul și femelă, din orice carne, au intrat după cum poruncise Dumnezeu lui Noe. Și a închis Domnul Dumnezeu arca din afara ei.

7:17 și a avut loc potopul patruzeci de zile și patruzeci de nopți. și s-a înmulțit apa și a ridicat arca †, și a înălțat-*o* de pe pământ.

7:18 Și a luat controlul apa, și s-a înmulțit peste măsură pe pământ. Și a fost purtată arca deasupra apei.

7:19 Și apa a preluat controlul peste peste măsură pe pământ, și a acoperit toți munții înalți care erau dedesubtul cerului;

7:20 cu cinzeci de coți mai sus s-a ridicat apa, și a acoperit toți munții înalți.

7:21 Și a murit orice carne care se mișca pe pământ a păsărilor, și a vitelor, și din fiare, și orice animal mișcându-se pe pământ, și orice om,

7:22 și toate câte aveau suflare de viață, și toate cele care erau pe uscat au murit.

7:23 Și a fost șters orice înălțime care era pe fața întregului pământ, de la om până la dobitoc, și animalele, și păsările cerului, și au fost șterse de pe pământ; și a rămas numai Noe, și cei *împreună* cu el în arcă.

7:24 Și s-a înălțat apa pe pământ zile o sută cincizeci.

CAPITOLUL 8

8:1 Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Noe, și de toate fiarele, și de toate dobitoacele, și de toate păsările, și de toate târâtoarele, toate câte erau cu el în arcă. Și Dumnezeu a adus un vânt pe pământ, și s-a potolit apa.

8:2 Și au fost acoperite izvoarele abisului și cataractele cerurilor. Și a fost constrânsă ploaia din cer.

8:3 Și scădea apa, ducându-se și retrăgându-se de pe pământ, și s-a micșorat apa după o sută și cincizeci de zile.

8:4 Și s-a așezat arca în luna a șaptea, a douăzeci și șaptea a lunii, pe munții Ararat.

8:5 Și apa, ducându-se și retrăgându-se s-a micșorat până în a zecea luna; în cea dintâi *zi* a lunii, s-au ivit capetele munților.

8:6 Și a fost că după patruzeci de zile, a deschis Noe fereastra arcei pe care o făcuse, și a trimis corbul ca să vadă dacă a scăzut apa.

8:7 Și ieșind, nu s-a întors până ce a secat apa de pe pământ.

8:8 Și a trimis porumbelul † după el să vadă dacă a secat apa de pe pământ.

8:9 Și ne găsind porumbelul odihnă pentru piciorele lui, s-a întors la el în arcă, căci apa era pe toată fața pământului. Și întinzându-și mâna, l-a luat la el, și l-a adus în arcă.

8:10 Și așteptând încă alte zile șapte, iarăși a trimis porumbelul din arcă.

8:11 Și s-a întors la el porumbelul, și avea o frunză de măslin, o rămurică în gura lui; și a cunoscut Noe că s-a potolit apa de pe pământ.

8:12 Și așteptând încă alte șapte zile, din nou, trimise porumbelul; și *el* nu a mai adăugat să se întoarcă înapoi la el iarăși.

8:13 Și a avut loc în anul șase sute unu din viața lui Noe, în prima lună, a întâia *zi* a lunii, a secat apa de pe pământ. Și Noe a descoperit acoperișul arcei pe care o făcuse. Și a văzut că secase apa de pe fața pământului.

8:14 Și în luna a doua, a douăzeci și șaptea *zi* a lunii, se uscase pământul.

8:15 Și a zis Domnul Dumnezeu lui Noe, spunând,

8:16 Ieși din arcă, tu și femeia ta, și fiii tăi, și femeile fiilor tăi *împreună* cu tine.

8:17 Și orice carne de la păsări până la vite, și orice animal mișcându-se pe pământ, să iasă cu tine. Și creșteți și înmulțiți-vă pe pământ.

8:18 Și Noe a ieșit, și femeia lui, și fiii lui, și femeile fiilor lui *împreună* cu el.

8:19 Și toate fiarele, și toate vitele, și fiecare pasăre, și fiecare animal care se mișcă pe pământ, după specia lor, au ieșit din arcă.

8:20 Și Noe a zidit un altar Domnului, și a luat din toate vitele curate, și din toate păsările curate, și *le*-a adus ca ardere de tot pe altar.

8:21 Și a simțit Domnul o aromă plăcut mirositoare. Și a zis Domnul Dumnezeu, Socotind, nu voi mai adăuga încă să blestem pământul datorită lucrărilor omului, căci e înclinată gândirea † omului spre cele cumplite din tinerețea lui. Nu voi mai adăuga deci încă să lovesc toată carnea vie cum am făcut.

8:22 În toate zilele pământului, sămânța și holda, frigul și arșița și vara și iarna, ziua și noaptea, nu vor înceta.

CAPITOLUL 9

9:1 Și *l*-a binecuvântat Dumnezeu pe Noe, și pe fiii lui, și le-a zis, Creșteți și înmulțiți-vă, și umpleți pământul, și dominați-l.

9:2 Și frica de voi, și cutremurarea, să fie peste toate fiarele pământului, și peste toate păsările cerului, și peste toate

7:17 † arca

8:8 † genul feminin în gr.
8:21 † sau: mintea

ființele † care se mișcă pe pământ, și peste toți peștii mării. Sub mâinile voastre *le*-am dat.

9:3 Și orice animal care este viu să vă fie de hrană; ca și plantele vegetației, vi le-am dat pe toate.

9:4 Doar carne sacrificată în sângele vieții să nu mâncați.

9:5 Căci și sângele vostru, cel al sufletelor † voastre, din mâna tuturor fiarelor îl voi cere, și din mâna fratelui omului îl voi cere.

9:6 Cel care va vărsa sângele unui om, în schimb sângele lui să fie vărsat; căci după chipul lui Dumnezeu *Eu l*-am făcut pe om.

9:7 Și voi, creșteți, și înmulțiți-vă, și umpleți pământul, și înmulțiți-vă pe pământ.

9:8 Și Dumnezeu a zis lui Noe, și fiilor lui, spunând,

9:9 Iată, Eu întăresc † Legământul Meu cu voi, și *cu* sămânța voastră după voi,

9:10 și *cu* orice suflet viu *care e* cu voi, din păsări și din vite, și toate fiarele pământul, *toate* câte sunt cu voi, din toate cele care ies din arcă.

9:11 Și voi încheia Legământul Meu cu voi, și nu va mai muri toată carnea niciodată datorită apei potopului; și nu va mai fi potop de apă pentru a strica tot pământul.

9:12 Și Dumnezeu a zis lui Noe, Acesta *este* semnul legământului pe care Eu *îl* stabilesc între Mine și voi, și între orice suflet viu, toate câte sunt cu tine, pentru generații veșnice,

9:13 curcubeul † Meu *îl* pun în nor, și va fi drept semnul unui legământ între Mine și pământ.

9:14 Și va fi atunci când Eu voi strânge norii asupra pământului, se va vedea curcubeul în nor.

9:15 Și Îmi voi aminti Legământul Meu, care există între Mine și voi, și între orice suflet viu din orice carne; și nu va mai fi apă ca să fie potop, așa încât să șteargă toată carnea.

9:16 Și va fi curcubeul Meu în nor; și îl voi vedea amintindu-Mi Legământul veșnic dintre Mine și pământ, și dintre sufletul viu care este în toată carnea de pe pământ.

9:17 Și a zis Dumnezeu lui Noe, Acesta *e* semnul legământului pe care l-am încheiat între Mine și între orice carne care este pe pământ.

9:18 Și erau fiii lui Noe, care au ieșit din arcă, Sem, Ham, Iafet. Și Ham a fost tatăl lui Canaan.

9:19 Aceștia trei erau fiii lui Noe. Din aceștia s-au împrăștiat *oamenii* pe tot pământul.

9:20 Și a început Noe *să fie* om agricultor al pământului. Și a plantat viță,

9:21 și a băut din vin, și s-a îmbătat, și s-a dezgolit în casa lui.

9:22 Și a văzut Ham, (tatăl lui Canaan) goliciunea tatălui lui; și ieșind a făcut cunoscut celor doi frați ai lui, afară.

9:23 Și luând Sem și Iafet mantaua, au pus-*o* deasupra, amândoi pe spatele lor, și au mers cu spatele, și au acoperit goliciunea tatălui lor; și fața lor era întoarsă înapoi, și goliciunea tatălui lor nu au văzut-*o*.

9:24 Și s-a trezit Noe din vin, și a știut tot ce îi făcuse fiul lui cel mai tânăr.

9:25 Și a zis, Blestemat *să fie* Canaan, servitor † domestic să fie al fraților lui.

9:26 Și a zis, Binecuvântat *să fie* Domnul Dumnezeul lui Sem, și să fie Canaan servitorul lui domestic.

9:27 Să-*l* lărgească Dumnezeu pe Iefta †, și să locuiască în corturile lui Sem, și să devină Canaan slujitorul lor.

9:28 Și a trăit Noe după potop trei sute cincizeci de ani.

9:29 Și au fost toate zilele lui Noe, nouă sute cincizeci de ani, și a murit.

CAPITOLUL 10

10:1 Și acestea *sunt* generațiile fiilor lui Noe: Sem, Ham, Iafet. Și li s-au născut fii după potop.

10:2 Fiii lui Iafet: Gomer, și Magog, și Madai, și Iavan, și Tubal, și Meșec, și Tiras.

10:3 Și fiii lui Gomer: Așchenaz, și Rifat, și Togarma.

10:4 Și fiii lui Iavan: Elișa, și Tarșiș, Chitim, Dodanim.

10:5 Din aceștia s-au desprins insulele națiunilor în pământul lor, fiecare după limbă, în semințiilor lor, și în națiunile lor.

10:6 Și fiii lui Ham: Cuș, și Mițraim, Put, și Canaan.

10:7 Și fiii lui Cuș: Seba și Havila, și Sabta, și Raema, și Sabteca. Și fiii lui Raema: Șeba și Dedan.

10:8 Și Cuș a născut pe Nimrod. Acesta a început să fie gigantesc pe pământ.

10:9 Acesta a fost un gigant vânător iscusit înaintea Domnului Dumnezeu. De aceea vor spune, Ca Nimrod gigant vânător iscusit înaintea Domnului.

10:10 Și a fost începutul împărăției lui: Babel, și Erec, și Acad, și Calne, în pământul Șinear.

10:11 Din pământul acela a ieșit Asiria. Și a zidit Ninive, și în mijlocul Calahului –

10:12 aceasta *e* cetatea cea mare.

10:13 Și Mițraim a născut pe Ludimi, și pe Naftuhimi, și pe Anamimi, și pe Lehabimi,

10:14 și pe Patrusimi, și pe Casluhimi (din care au ieșit filistenii), și pe Caftorimi.

10:15 Și Canaan a născut pe Sidon întâiul născut,

10:16 și pe Hetit, și pe Iebusit, și pe Amorit, și pe Ghirgasit, și pe Hevit, și pe Archit,

10:17 și pe Sinit,

10:18 pe Arvadit, și pe Țemarit, și pe Hamatit. Și după acestea s-au împrăștiat semințiile canaaniților.

9:2 † lit: cele
9:5 † vieților
9:9 † lit: ridic
9:13 † lit: arcul

9:25 † sau: sclav
9:27 † trad. alt: Să se lărgească Dumnezeu față de Iefta

10:19 Și au devenit hotarele canaaniților, de la Sidon până când se ajunge în Gherar, și *la* Gaza, până când se ajunge la Sodoma și Gomora, Adama și Țeboim, până la Leșa.

10:20 Aceștia *sunt* fiii lui Ham, în mijlocul semințiilor lor, după limbile lor, în ținuturile lor, și în neamurile lor.

10:21 Și lui Sem *i* s-au născut și lui *fii*, tatăl tuturor fiilor lui Eber, fratele lui Iafet cel mai mare.

10:22 Fiii lui Sem: Elam, și Asur, și Arpacșad, și Lud, și Aram, și Cainan.

10:23 Și fiii lui Aram: Uț, și Hul, și Gheter, și Maș.

10:24 Și Arpacșad a născut pe Cainan, și Cainan a născut pe Șela; și Șela a născut pe Eber.

10:25 Și lui Eber *i* s-au născut doi fii; numele unuia era Peleg, căci în zilele lui s-a împărțit pământul, și numele fratelui lui *era* Ioctan.

10:26 Și Ioctan a născut pe Almodad, și *pe* Șelef, și pe Așarmavet, și *pe* Ierah,

10:27 și pe Adoram, și *pe* Uzal, și *pe* Dicla,

10:28 și *pe* Obal, și pe Abimael, și *pe* Seba,

10:29 și *pe* Ofir, și pe Havila, și *pe* Iobab. Toți aceștia erau fiii lui Ioctan.

10:30 Și a fost locuința lor din Meșa, până când se ajunge la Sefar, muntele răsăritului.

10:31 Aceștia-*s* fiii lui Sem, în mijlocul semințiilor lor, după limbile lor, în ținuturile lor, și în neamurile lor.

10:32 Acestea *sunt* semințiile fiilor lui Noe, după generațiile lor, în națiunile lor. Din aceștia s-au răspândit insulele națiunilor pe pământ după potop.

CAPITOLUL 11

11:1 Și era întreg pământul o singură buză †, și un singur glas † tuturor.

11:2 Și s-a petrecut atunci când au purces ei din părțile răsăritului, au găsit o câmpie în pământul Șinear, și s-au stabilit acolo.

11:3 Și a zis fiecare om către aproapele lui, Haideți, făcând cărămidărie, să facem cărămizi, și să le ardem în foc; și le-a fost cărămida pe post de piatră, și smoala le-a fost mortar †.

11:4 Și au zis, Haideți să ne zidim o cetate, și un turn al cărui cap să fie până la cer; și să ne facem un nume înainte de a fi împrăștiați pe fața întregului pământ.

11:5 Și Domnul a coborât să vadă cetatea și turnul, pe care le zideau fiii oamenilor.

11:6 Și Domnul a zis, Iată, *sunt* un singur neam, și o singură buză *servește* tuturor, și *lucrarea* aceasta au început s-*o* facă; acum lucrurile acestea nu vor înceta din partea lor, toate câte s-ar pune să facă.

11:7 Veniți, și coborând, să încurcăm † limba lor ca să nu înțeleagă † fiecare glasul aproapelui *lui*.

11:8 Și i-a împrăștiat Domnul de acolo pe fața întregului pământ, și au încetat să zidească cetatea și turnul.

11:9 De aceea a fost chemat numele ei, Încurcătură, pentru că acolo a încurcat Domnul buzele întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe fața întregului pământ.

11:10 Și acestea *sunt* generațiile lui Sem. Și Sem era de o sută de ani când *l*-a născut pe Arpacșad, în al doilea an după potop.

11:11 Și Sem a trăit după ce *l*-a născut el pe Arpacșad, cinci sute de ani, și a născut fii și fiice, și a murit.

11:12 Și Arpacșad a trăit o sută treizeci *și* cinci de ani, și a născut pe Cainan.

11:13 Și Arpacșad a trăit după ce *l*-a născut el pe Cainan, ani trei sute treizeci, și a născut fii și fiice, și a murit. Și Cainan a trăit o sută și treizeci de ani, și *l*-a născut pe Șelah. Și Cainan a trăit după ce *l*-a născut el pe Șelah, ani trei sute treizeci, și a născut fii și fiice, și a murit.

11:14 Și Selah a trăit o sută treizeci de ani, și *l*-a născut pe Eber.

11:15 Și Selah a trăit după ce *l*-a născut el pe Eber, trei sute treizeci de ani, și a născut fii și fiice, și a murit.

11:16 Și Eber a trăit o sută treizeci *și* patru de ani, și *l*-a născut pe Peleg.

11:17 Și Eber a trăit, după ce *l*-a născut el pe Peleg, ani trei sute șaptezeci, și a născut fii și fiice, și a murit.

11:18 Și Peleg a trăit treizeci și o sută de ani și a născut pe Reu.

11:19 Și Peleg a trăit, după ce el a născut pe Reu, nouă și două sute de ani, și a născut fii și fiice, și a murit.

11:20 Și Reu a trăit o sută treizeci și doi ani, și a născut pe Serug.

11:21 Și Reu a trăit, după ce el a născut pe Serug, două sute șapte ani, și a născut fii și fiice, și a murit.

11:22 Și Serug a trăit o sută treizeci de ani, și a născut pe Nahor.

11:23 Și Serug a trăit, după ce el a născut pe Nahor, ani două sute, și a născut fii și fiice, și a murit.

11:24 Și Nahor a trăit ani șaptezeci *și* nouă, și a născut pe Terah.

11:25 Și Nahor a trăit, după ce el a născut pe Terah, ani o sută douăzeci și nouă, și a născut fii și fiice, și a murit.

11:26 Și a trăit Terah șaptezeci de ani și a născut pe Avram, și pe Nahor, și pe Haran.

11:27 Și acestea *sunt* generațiile lui Terah. Terah a născut pe Avram, și pe Nahor, și pe Haran. Și Haran a născut pe Lot.

11:1 † poate cu sensul de „cuvânt”; în greacă și în română avem și „limbă”, dar acest cuvânt este folosit de textul grec în v. 7
11:1 † fel de a vorbi
11:3 † Material în formă de pastă, pregătit dintr-un amestec de ciment, nisip, var și apă, folosit ca element de legătură între cărămizile unei construcții sau pentru tencuit; din lat. mortarium (DEX)
11:7 † să dăm de rușine, să introducem confuzie
11:7 † lit: audă

11:28 Și Haran a murit înaintea lui Terah, tatăl *lui*, în pământul în care se născuse, în ținutul caldeenilor.

11:29 Și și-au luat Avram și Nahor soții pentru ei înșiși; numele soției lui Avram *era* Sarai, și numele soției lui Nahor *era* Milca, fiica lui Haran. Și *el a fost* tatăl Milcăi și tatăl Iscăi.

11:30 Și Sarai era sterilă, și nu *putea* să procreeze copii.

11:31 Și a luat Terah pe Avram fiul lui, și pe Lot fiul lui Haran, fiul fiului lui, și pe Sarai nora lui, soția lui Avram, fiul lui; și i-a scos din ținutul caldeenilor, pentru a merge în țara Canaanului; și au venit în Haran și au locuit acolo.

11:32 Și au fost zilele lui Terah în Haran, două sute cinci ani; și a murit Terah în Haran.

CAPITOLUL 12

12:1 Și a zis Domnul lui Avram, Ieși din țara ta, și din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-*o* voi arăta.

12:2 Și te voi face să devii o națiune mare, și te voi binecuvânta, și voi face mare numele tău, și vei fi o binecuvântare.

12:3 Și voi binecuvânta pe cei care te vor binecuvânta; și pe cei care te vor blestema, *îi* voi blestema. Și vor fi binecuvântate în tine toate semințiile pământului.

12:4 Și Avram a plecat așa cum îi spusese Domnul. Și s-a dus cu el *și* Lot. Și Avram era de ani șaptezeci și cinci când a ieșit din Haran.

12:5 Și Avram a luat-*o* pe Sarai, soția lui, și pe Lot, fiul fratelui lui, și toate averile lui, toate câte le dobândise, și orice suflet pe care-l dobândise în Haran. Și au plecat să meargă în țara Canaanului. Și au intrat în țara Canaanului.

12:6 Și Avram a străbătut țara până în locul Sihem, la Stejarul cel Mare. Și canaaniți locuiau atunci țara.

12:7 Și *i* s-a arătat Domnul lui Avram, și i-a zis, Seminței tale *îi* voi da pământul acesta. Și a zidit acolo Avram un altar Domnului, Care i se arătase.

12:8 Și a plecat de acolo spre munte, la răsărit de Betel. Și și-a ridicat acolo cortul lui în *proximitatea* Betelului, *pe care-l avea* spre mare †, și Ai, *pe care-l avea* spre răsărit †. Și a zidit acolo un altar Domnului, și a chemat în Numele Domnului.

12:9 Și s-a ridicat Avram; și mergând a tăbărât în pustie.

12:10 Și a avut loc o foamete pe pământ. Și Avram a coborât în Egipt pentru a locui o vreme acolo, căci se întărise foametea pe pământ.

12:11 Și a fost când s-a apropiat Avram, să intre în Egipt, că a zis Avram lui Sarai, soția lui, Eu cunosc, că o femeie frumoasă la înfățișare ești.

12:12 Va fi de aceea că atunci te vor vedea egiptenii vor spune, Femeia lui este aceasta, și mă vor omorî, și pe tine te face a lor †.

12:8 † marea indică vestul
12:8 † răsăritul indică estul
12:12 † te vor lua în proprietatea lor

12:13 Spune deci, Sunt sora lui, așa încât bine să-mi fie datorită ție, și să trăiască sufletul meu datorită ție.

12:14 Și a fost atunci când a intrat Avram în Egipt, că se uitau egiptenii la soția lui, căci era frumoasă peste măsură.

12:15 Și au văzut-o conducătorii lui faraon, și au lăudat- o înaintea lui faraon; și au adus-o în casa lui faraon.

12:16 Și pe Avram *l*-au tratat bine, datorită ei; și i se născuseră oi, și viței, și măgari, și sclavi, și sclave, și catâri și cămile.

12:17 Și a pedepsit Domnul pe faraon cu pedepse mari și cumplite, și casa lui, pentru Sarai femeia lui Avram.

12:18 Și chemându-*l* faraon pe Avram, a zis, Ce e lucrul acesta pe care mi *l*-ai făcut? Fiindcă nu mi-ai spus că soția ta este!

12:19 De ce ai zis, Sora mea este? Și eu am luat-o ca soție! Și acum, iată, soția ta *e* înaintea ta; ia-*o* du-te!

12:20 Și faraon a poruncit bărbaților cu privire la Avram, să-l petreacă, și pe soția lui, și toate câte erau ale lui, și pe Lot *împreună* cu el.

CAPITOLUL 13

13:1 Și a urcat Avram din Egipt, el și femeia lui, și toate cele ale lui, și Lot *împreună* cu el, în pustie.

13:2 Și Avram era foarte bogat în dobitoace, și *în* argint și aur.

13:3 Și a mers în locul de unde venise în pustie, până la Betel, în locul unde era cortul lui mai înainte, între Betel și între Ai;

13:4 în locul altarului pe care îl făcuse acolo la început. Și a chemat acolo Avram Numele Domnului.

13:5 Și Lot, care ieșise cu Avram, avea oi, și boi, și vite.

13:6 Și nu era loc † pentru ei pe pământ † să locuiască împreună, căci erau avuțiile lor multe, și nu puteau să locuiască împreună.

13:7 Și a avut loc o dispută între păstorii dobitoacelor lui Avram, și între păstorii dobitoacelor lui Lot. Și canaaniți, și fereziții locuiau atunci țara.

13:8 Și a zis Avram lui Lot, Să nu fie ceartă între mine și tine, și între păstorii tăi, și între păstorii mei, căci oameni frați suntem noi.

13:9 Nu? Iată, toată țara înaintea ta este! Desparte-te de mine. Dacă tu *o iei* spre stânga, eu *o voi lua* spre dreapta; iar dacă tu o *iei* spre dreapta, eu *o voi lua* spre stânga.

13:10 Și ridicându-și Lot ochii lui a privit toată regiunea din jurul Iordanului, că toată era adăpată (înainte dea surpa Dumnezeu Sodoma și Gomora) ca paradisul lui Dumnezeu, și ca țara Egiptului până se ajunge spre Țoar.

13:11 Și Lot a ales pentru el toată regiunea *din jurul* Iordanului. Și Lot s-a îndepărtat spre răsărit. Și s-a despărțit fiecare de fratele lui.

13:12 Avram dar a locuit în pământul Canaanului, Lot însă a locuit într-o cetate din ținutul dimprejur, și își întinse cortul în Sodoma.

13:6 † Mat 19:11
13:6 † țară

13:13 Și *erau* oamenii cei din Sodoma cumpliți și păcătoși înaintea lui Dumnezeu peste măsură.

13:14 Și Dumnezeu a zis lui Avram, după plecarea lui Lot de la el, Ridică-ți privirea ochilor tăi, și privește din locul în care acum tu ești, către crivăț și băltăreț †, și răsărit, și mare.

13:15 Că tot pământul pe care tu *îl* vezi, ție ți-l voi da, și seminției tale, până în veac.

13:16 Și voi face sămânța ta ca nisipul pământului. Dacă poate cineva să numere † nisipul pământului, și sămânța ta va putea fi numărată.

13:17 Ridicându-te, străbate pământul † atât în lungimea lui, cât și în lățimea *lui*; căci ție ți-l voi da, și seminței tale, în veac.

13:18 Și strămutându-și cortul, Avram, venind, a locuit lângă stejarul lui Mamre, care era în Hebron. Și a zidit acolo un altar Domnului.

CAPITOLUL 14

14:1 Și a fost în timpul împărăției lui Amrafel, împăratul Șinearului, și Arioc, împăratul Elasarului, și Chedorlaomer, împăratul Elamului, și Tideal, împăratul națiunilor;

14:2 ei au făcut război cu Bera, împăratul Sodomei, și cu Birșa, împăratul Gomorei, și cu Șineab, împăratul Admei, și Șemeeber, împăratul Țeboimului, și împăratul Belei, aceasta † este Țoar.

14:3 Toți aceștia se uniră în Râpa cea Sărată, aceasta *fiind* Marea Sărurilor.

14:4 Doisprezece ani ei au slujit ca robi lui Chedorlaomer, dar în al treisprezecelea an s-au răsculat.

14:5 Și în al paisprezecelea an, a venit Chedorlaomer, și împărații *care erau* cu el. Și *i*-au masacrat pe giganții din Așterot Carnaim, și pe națiunile tari, *care erau* împreună cu ei, și pe Emimi din cetatea Șave,

14:6 și pe Horiți, cei din munții Seir, până la terebintul din El-Paran, care este în pustie.

14:7 Și întorcându-se, au venit la Fântâna Judecatii, aceasta este Cades, și au masacrat pe toți conducătorii Amaleciților, și ai Amoriților, care locuiau în Hațațon-Tamar.

14:8 Au venit dar împăratul Sodomei, și împăratul Gomorei, și împăratul Adamei, și împăratul Țeboimului, și împăratul Belei, acesta este Țoar. Și ei s-au pregătit pentru război în Valea Sării.

14:9 împotriva lui Chedorlaomer, împăratul Elamului, și lui Tideal, împăratul națiunilor, și lui Amrafel, împăratul Șinearului, și lui Arioc, împăratul Elasarului – patru împărați împotriva a cinci.

14:10 Și în Valea cea Sărată erau gropi cu smoală; și au fugit împăratul Sodomei, și împăratul Gomorei, și au căzut acolo; și cei care rămaseseră au fugit în regiunea muntoasă.

14:11 Și au luat tot armamentul Sodomei și Gomorei, și toată hrana lor, și au fugit.

14:12 Și *l*-au luat și pe Lot, fiul fratelui lui Avram, și avuția lui, și duși au fost, fiindcă *Lot* locuia în Sodoma.

14:13 Și venind unul dintre cei scăpați, a făcut cunoscut lui Avram, călătorul; și el locuia la stejarul lui Mamre amoritul, fratele lui Eșcol, și fratele lui Aner, care erau aliații lui Avram.

14:14 Și auzind Avram că fusese luat captiv Lot, *fiul* fratelui lui, a numărat din proprii lui slujitori născuți în casa lui, trei sute optsprezece †. Și *i*-a urmărit până la Dan.

14:15 Și a căzut peste ei noaptea, el și slujitorii lui. Și i-a lovit, și i-a urmărit până la Hoba, care este la stânga Damascului.

14:16 Și a adus înapoi tot armamentul Sodomei, și pe Lot *fiul* fratelui lui, *l*-a adus înapoi, și toate bunurile lui, și femeile, și poporul.

14:17 Și a ieșit împăratul Sodomei în întâmpinarea lui, după întoarcerea lui de la măcelul lui Chedorlaomer, și al împăraților care erau cu el, în valea Șave – aceasta era Câmpia Împăratului.

14:18 Și Melhisedec împăratul Salemului a adus pâini și vin; și el era preot al Dumnezeului Celui Preaînalt.

14:19 Și l-a binecuvântat. Și a zis, Binecuvântat *să fie* Avram de Dumnezeul Cel Preaînalt, care a creat cerul și pământul.

14:20 Și binecuvântat *să fie* Dumnezeul Cel Preaînalt care *i*-a predat pe vrăjmașii tăi sub mâna ta. Și i-a dat Avram zeciuială din toate.

14:21 Și a zis împăratul Sodomei lui Avraam, Dă-mi bărbații, și armamentul ia-*l* tu.

14:22 Și a zis Avram către împăratul Sodomei, Întind mâna mea către Domnul Dumnezeul Cel Preaînalt, Cel care a creat cerul și pământul,

14:23 dacă de la vreun șiret până la vreo curea de sanda voi lua din toate cele ale tale, ca să nu zici, Eu *l*-am îmbogățit pe Avram –

14:24 în afară de ce au mâncat tinerii, și partea bărbaților, care merg cu mine, Eșcol, Aner, Mamre, aceștia să-și ia partea.

CAPITOLUL 15

15:1 Și după lucrurile † acestea a avut loc rostirea Domnului către Avram într-o viziune, spunând, Nu-ți fie frică Avram, Eu voi fi scutul tău; răsplata ta mare va fi peste măsură.

15:2 Și spuse Avram, Stăpâne Doamne, ce-mi vei da, căci eu mă duc fără copii, și fiul lui Masek născut sclavei din casa mea, acest Eliezer din Damasc...

13:14 † sud, 39 oc, λίψ: „cel ploios”, vânt bătând din sud; în România, vântul Băltăreț: vânt umed care bate din sud (DEX); Gen 13:14, Psa 78:26, Fap 27:12
13:16 † socotească
13:17 † țara
14:2 † cetatea

14:14 † lit: zece și opt
15:1 † în limba română „lucru” desemnează un obiect fizic, dar și o întâmplare, un subiect; în greacă, ῥῆμα înseamnă „ceea ce a fost spus cu gura, rostire, vorbă, cuvânt”, dar și „lucru”

15:3 Și zise Avram, Pentru că nu mi-ai dat sămânță, atunci servitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu.

15:4 Și în mod direct glasul Domnului a venit către el, spunând, Nu va fi moștenitorul tău acesta, altul va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău.

15:5 Și l-a dus afară, și i-a zis, Ridică-ți privirea acum spre cer, și numără stelele, dacă poți să le numeri! Și *i*-a zis, Așa va fi sămânța ta.

15:6 Și a crezut Avram pe Dumnezeu, și i-a fost socotit ca † dreptate.

15:7 Și a zis către el, Eu *sunt* Dumnezeu, Cel care te-a scos din ținutul caldeenilor, ca să-ți dau pământul acesta să-*l* moștenești †.

15:8 Și el a zis, Stăpâne Doamne, după ce voi cunoaște că o voi moșteni?

15:9 Și El i-a zis, Ia pentru Mine o vițea de trei ani, și o capră de trei ani, și un berbec de trei ani, și o turturică, și un porumbel.

15:10 Și el și-a luat toată acestea, și le-a despicat prin mijloc; și le-a pus față către față, unele față de celelalte; dar păsările nu *le*-a despicat.

15:11 Și au coborât păsări pe bucățile trupurilor lor, și a șezut lângă ele Avram.

15:12 Și pe când apunea soarele un extaz a căzut peste Avram; și iată, o frică neagră mare a căzut peste el.

15:13 Și *i*-a fost spus lui Avram, Cunoscând să cunoști că pribeagă va fi sămânța ta, într-un pământ ne aparținând-*i*, și îi vor face robi, și îi vor maltrata, și îi vor împila patru sute de ani.

15:14 Dar națiunea căreia îi vor fi robi, Eu *o* voi judeca; și după aceste lucruri vor veni aici cu avuții multe.

15:15 Tu însă vei merge către părinții tăi în pace fiind îngropat la o senectute frumoasă.

15:16 Iar în a patra generație se vor întoarce aici, căci nu-*i* încă umplută măsura păcatelor amoriților până acum.

15:17 Și când soarele ajunsese la apus, o flacără a venit, și iată, un cuptor fumegând, și făclii de foc care au trecut prin mijlocul bucăților acelora.

15:18 În ziua aceea a încheiat Domnul un legământ cu Avram, spunând, Seminției tale *îi* voi da pământul acesta, de la râul Egiptului, până la râul cel mare Eufrat,

15:19 pe cheniți,și pe cheniziți, și pe cadmoniți,

15:20 și pe hetiți, și pe fereziți, și pe refaimiți,

15:21 și pe amoriți, și pe canaaniți, și pe ghirgasiți, și pe iebusiți.

CAPITOLUL 16

16:1 Și Sarai, soția lui Avram, nu îi născuse *copii*. Și ea avea o servitoare, o egipteancă, al cărui nume era Agar.

16:2 Și a zis Sarai către Avram, Iată, m-a împiedicat total Domnul ca să nu nasc. Intră deci la sclava mea, ca să pot avea copii prin ea! Și a ascultat Avram de glasul lui Sarai.

16:3 Și a luat *Sarai* femeia lui Avram pe Agar egipteanca sclava ei, după zece ani de trai cu Avram în pământul Canaan, și a dat-o lui Avram bărbatul ei să-i fie femeie.

16:4 Și el a intrat la Agar, și ea a zămislit. Și a văzut că în burtă avea *prunc*, și a dezonorat-*o* pe doamna dinaintea ei.

16:5 Și a zis Sarai lui Avram, Sunt nedreptățită din cauza ta. Eu am dat-*o* pe sclava mea în sânul tău. Și văzând că în burtă are *prunc*, am fost dezonorată înaintea ei. Să judece Dumnezeu între mine și tine.

16:6 Și a zis Avram către Sarai, Iată, sclava ta *e* în mâinile tale, trateaz-o după cum plăcut îți va fi. Și a maltratat-o Sarai, și *Agar* a fugit din fața ei.

16:7 Și a găsit-o îngerul Domnului la izvorul de apă din pustiu, în ținutul de pe calea *dinspre* Șur.

16:8 Și i-a zis îngerul Domnului, Agar, sclava lui Sarai, de unde vii, și unde te duci? Și ea a zis, De fața lui Sarai, doamna mea, eu fug.

16:9 Și i-a zis îngerul Domnului, Întoarce-te la doamna ta, și smerește-te sub mâinile ei.

16:10 Și i-a zis îngerul Domnului, Înmulțind voi înmulți sămânța ta, și nu se va număra datorită multitudinii.

16:11 Și zise către ea Îngerul Domnului, Iată, tu în burtă ai *prunc*, și vei da naștere unui fiu, și vei chema numele lui, Ismael, căci a ascultat Domnul umilința ta.

16:12 Acesta va fi om rustic †; mâinile lui *vor fi* asupra tuturor, și mâinile tuturor *vor fi* asupra lui. Și înaintea feței tuturor fraților lui va locui.

16:13 Și ea a chemat Numele Domnului Care vorbise către ea, Tu Dumnezeul Care privește la mine; căci a zis, Căci chiar față către față *L*-am văzut pe Cel ce mi S-a arătat.

16:14 De aceea a chemat † *acea* fântână, Fântâna unde Față către Față am văzut. Iată, *e* între Cades și între Bered.

16:15 Și Agar a dat naștere, pentru Avram, unui fiu. Și Avram a chemat numele fiului lui, pe care i-l născuse Agar, Ismael.

16:16 Și Avram era de ani optzeci și șase când a dat naștere Agar, pentru Avram, lui Ismael.

CAPITOLUL 17

17:1 Era dar Avram de ani nouăzeci și nouă, și S-a arătat Domnul lui Avram și îi zise, Eu sunt Dumnezeul tău, fă ce e plăcut înaintea Mea, și fi ireproșabil.

17:2 Și voi încheia legământul Meu între Mine și între tine, și te voi înmulți foarte mult.

17:3 Și Avram a căzut pe fața lui, *închinându-se*. Și i-a vorbit Dumnezeu, spunând,

---

15:6 † pentru, spre
15:7 † lit. verbele sunt la infinitiv: pentru a-ți da pământul acesta pentru a-l moșteni

16:12 † ἄγροικος (G67.1), 2 oc, de la câmp, Gen 16:12, 25:27
16:14 † sau: s-a chemat

17:4 Și iată, legământul Meu cu tine, și vei fi tatăl unei mulțimi de națiuni.

17:5 Și nu va mai fi chemat numele tău Avram; ci va fi numele tău, Avraam, căci tată al multor națiuni te-am pus.

17:6 Și te voi mări foarte foarte mult. Și te voi pune ca să devii națiuni, și împărați din tine vor ieși.

17:7 Și voi stabili legământul Meu între Mine și între tine, și între sămânța ta după tine, în generațiile lor, într-un legământ veșnic, ca să fiu Dumnezeul tău, și al seminției Tale după tine.

17:8 Și *îți* voi da ție, și seminței tale după tine, pământul pe care pribegești, tot pământul Canaanului ca posesie veșnică. Și Eu le voi fi drept Dumnezeu.

17:9 Și zise Dumnezeu către Avraam, Tu dar legământul Meu să-*l* păzești, și sămânța ta după tine în generațiile lor.

17:10 Și acesta *e* legământul pe care îl vei păzi între Mine și voi, și între sămânța ta după tine. Va fi tăiat împrejur dintre voi orice parte bărbătească.

17:11 Și vă veți tăia împrejur carnea marginii trupului vostru. Și va fi drept semn al legământului dintre Mine și voi.

17:12 Și orice băiat la opt zile să fie tăiat împrejur de voi – orice parte bărbătească în generațiile voastre; servitorul născu în casa ta, și cel cumpărat cu bani, de la orice fiu al unui străin, care nu este din sămânța ta.

17:13 Prin tăiere împrejur să fie tăiat împrejur – servitorul născut în casa ta, și cel cumpărat cu bani. Și va fi legământul Meu asupra cărnii voastre ca legământ veșnic.

17:14 Și băiatul netăiat împrejur, care nu va fi tăiat împrejur în carnea marginii trupului lui în ziua a opta, va fi extirpat sufletul acela din generația lui, fiindcă legământul Meu *l*-a desființat.

17:15 Și a zis Dumnezeu lui Avraam, Sarai femeia ta – nu va mai fi chemat numele ei Sarai, ci, Sara va fi numele ei.

17:16 Și o voi binecuvânta, și îți voi da din ea un copil. Și îl voi binecuvânta, și va fi pentru a deveni națiuni, și împărați de națiuni din el vor fi.

17:17 Și Avraam a căzut asupra feței lui, și a râs. Și a zis în mintea lui, spunând, Oare celui de o sută de ani, să *i* se nască un fiu? Și oare Sara la nouăzeci de ani va da naștere?

17:18 Și a zis Avraam lui Dumnezeu, Ismael, el să trăiască înaintea Ta.

17:19 Și a zis Dumnezeu lui Avraam, Da, iată, Sara soția ta îți va naște un fiu, și vei chema numele lui, Isaac, și voi încheia legământul Meu cu el, ca un legământ veșnic, și cu sămânța lui după el.

17:20 Iar cu privire la Ismael, iată, te-am ascultat; și iată, îl voi binecuvânta, și îl voi face să crească, și îl voi înmulți foarte mult. Douăsprezece națiuni va naște, și îl voi face să devină o națiune mare.

17:21 Dar legământul Meu *îl* voi încheia cu Isaac, pe care ți-*l* va naște Sara, la vremea aceasta, în anul care vine.

17:22 Și a sfârșit de vorbit către el. Și Dumnezeu S-a înălțat de la Avraam.

17:23 Și *l*-a luat Avraam pe Ismael, fiul lui, și pe toți servitorii născuți în casa lui, și pe toți cei cumpărați cu bani, și pe orice parte bărbătească a bărbaților din casa lui Avraam. Și a tăiat împrejur excesul cărnii lor, în vremea zilei aceleia, după cum îi spusese Dumnezeu.

17:24 Și Avraam era de nouăzeci de ani când și-a tăiat împrejur carnea marginii trupului lui.

17:25 Și Ismael fiul lui era de treisprezece ani când *i*-a tăiat împrejur carnea marginii trupului lui.

17:26 În vremea zilei aceleia a fost tăiat împrejur Avraam, și Ismael fiul lui.

17:27 Și toți cei de parte bărbătească ai casei lui, și cei născuți în casa lui, și cei cumpărați cu bani de la națiunile străinilor.

CAPITOLUL 18

18:1 Și i S-a arătat Dumnezeu înaintea stejarului lui Mamre, pe când stătea el la ușa cortului lui în miezul zilei †.

18:2 Și ridicându-și ochii lui văzu, și iată, trei bărbați stăteau mai sus de † el. Și văzând, a alergat în întâmpinarea lor de la ușa cortului lui. Și s-a închinat până la pământ.

18:3 Și a zis, Doamne, dacă deci am găsit har înaintea Ta, nu trece pe lângă slujitorul Tău.

18:4 Să se aducă acum apă, și să *vă* spele picioarele voastre, și să vă răcoriți sub copac.

18:5 Și voi aduce pâine, și veți mânca, și după aceea vă veți duce pe calea voastră, fiindcă de aceea v-ați abătut către slujitorul vostru. Și ei au zis, Astfel fă, după cum ai grăit.

18:6 Și Avraam s-a grăbit în cort la Sara, și i-a zis, Grăbește-te și amestecă trei măsuri de făină fină, și fă o turtă coaptă pe jăratec.

18:7 Și la *cireada* boilor a alergat Avraam, și a luat un vițel tânăr fraged și bun, și *l*-a dat slujitorului, și s-a grăbit să-l prepare.

18:8 Și a luat unt, și lapte, și vițelul pe care-l pregătise, și *le*-a pus înaintea lor, și ei au mâncat. Iar el stătea alături de ei sub copac.

18:9 Și a zis către el, Unde *e* Sara femeia ta? Și răspunzând el a zis, Iată, *e*-n cort.

18:10 Și a zis, Întorcându-Mă, voi veni la tine potrivit cu vremea aceasta între † sezoane †; și va avea un fiu Sara femeia ta. Și Sara a auzit lângă ușa cortului fiind, în spatele Lui.

18:11 Și Avraam și Sara erau bătrâni, înaintați în zile, și încetaseră să-*i* vină Sarei cele feminine.

18:12 Și a râs Sara în sine, spunând, E sigur totuși că nu mi s-a întâmplat până acum, și domnul meu *e* bătrân.

18:1 † lit: la amiază, la ora 12
18:2 † în amont, în susul drumului
18:10 † sau: în; sau: pentru
18:10 † text dificil și în SEP, și în TM, care scrie (primul cuvânt este cel din dreapta): כָּעֵת חַיָּה (H2416) (H6256) – H6256: timp; H2416: viață, reînnoire

18:13 Și a zis Domnul lui Avraam, Ce *e* aceasta că a râs Sara în sinea ei, spunând, Astfel chiar? Cu adevărat voi da naștere, iar eu am îmbătrânit?

18:14 Oare e cu neputință pentru Domnul ce a rostit? La vremea acesta în sezon, Mă voi întoarce la tine, și va fi un fiu Sarei?

18:15 Și a negat Sara, spunând, Nu am râs! Căci i-a fost frică. Și El i-a zis, Nu, totuși ai râs.

18:16 Și ridicându-se de acolo, bărbații *aceia* au privit spre fața Sodomei și Gomorei. Și Avraam a mers cu ei, însoțindu-i.

18:17 Și Domnul a zis, Nicidecum nu voi ascunde de Avraam slujitorul Meu ceea ce Eu fac.

18:18 Or Avraam va fi petrecut † spre a fi o națiune mare și abundentă, și vor fi binecuvântate în el toate națiunile pământului.

18:19 Căci știu că el va porunci fiilor lui, și casei lui, după el; și ei vor păzi căile Domnului, ca să facă dreptate și judecată, așa încât să aducă Domnul asupra lui Avraam toate câte le-a spus către el.

18:20 Și a zis Domnul, Strigătul Sodomei și Gomorei s-a înmulțit către Mine, și păcatele lor *sunt* mari, peste măsură.

18:21 Coborând deci, voi vedea dacă potrivit strigătului lor, care vine la Mine, au săvârșit; iar dacă nu, *voi vedea* – ca să cunosc.

18:22 Și întorcându-se de acolo, *acei* bărbați s-au dus spre Sodoma. Dar Avraam continua † să stea înaintea Domnului.

18:23 Și apropiindu-se Avraam, a zis, Oare vei nimici *Tu* împreună pe cel drept cu cel lipsit de pietate, și va fi cel drept ca cel lipsit de pietate?

18:24 Dacă vor fi cincizeci de drepți în cetate, îi vei da pieirii? Nu vei cruța toată așezarea datorită celor cincizeci de drepți (dacă vor fi în ea)?

18:25 Nicidecum Tu nu vei face astfel lucrul acesta, să-*l* omori pe cel drept *împreună* cu cel lipsit de pietate, și să fie cel drept ca cel lipsit de pietate; sub nicio formă. Cel ce judecată tot pământul! Nu vei face Tu judecată?

18:26 Și a zis Domnul, Dacă vor fi în Sodoma cincizeci de drepți în cetate, voi lăsa toată așezarea datorită lor.

18:27 Și răspunzând Avraam a zis, Acum am început să vorbesc către Domnul meu, iar eu sunt țărână și cenușă.

18:28 Dacă însă sunt împuținați cei cincizeci de drepți, la patruzeci și cinci, vei da pieirii datorită celor cinci, toată cetatea? Și *El* a zis, Nicidecum nu *o* voi da pieirii dacă găsesc acolo patruzeci și cinci.

18:29 Și a continuat încă să vorbească înaintea Lui. Și a zis, Dacă însă se vor găsi acolo patruzeci? Și *El* a zis, Nicidecum nu voi da pieirii datorită celor paruzeci.

18:30 Și el a zis, Oarecum, Doamne, dacă mai pot vorbi, dacă însă se vor găsi acolo treizeci? Și *El* a zis, Nicidecum nu voi da pieirii datorită celor treizeci.

18:31 Și el a zis, Întrucât am vorbit către Domnul, dacă însă se vor găsi acolo douăzeci? Și *El* a zis, Nicidecum nu voi da pieirii dacă voi găsi acolo douăzeci.

18:32 Și el a zis, Oarecum, Doamne, dacă mai pot vorbi încă o dată, dacă însă se vor găsi acolo zece? Și *El* a zis, Nicidecum nu voi da pieirii datorită celor zece.

18:33 Și a plecat Domnul deîndată ce a încetat să vorbească lui Avraam, și Avraam s-a întors la vatra † lui.

CAPITOLUL 19

19:1 Și au venit cei doi îngeri în Sodoma pe înserat. Și Lot ședea la intrarea † cetății Sodomei. Și văzând, Lot s-a ridicat în întâmpinarea lor, și s-a închinat asupra feței *lui* pe pământ.

19:2 Și zise, Iată domnilor, abateți-vă către casa slujitorului vostru, și înnoptați, și spălați-*vă* picioarele voastre, și sculându-vă-n zori să mergeți în calea voastră. Și ei ziseră, Nu, ci în piață vom înnopta.

19:3 Și *el* i-a obligat; și s-au abătut la el, și au intrat în casa lui; și le-a făcut un banchet, și a copt azime pentru ei, și au mâncat.

19:4 Înainte de a merge ei să doarmă, bărbații cetății, sodomiții, au înconjurat casa, de la cel mai tânăr până la cel mai bătrân, tot poporul împreună.

19:5 Și au strigat chemându-*l* afară pe Lot, și au spus către el, Unde sunt bărbații care au intrat la tine noaptea *aceasta*? Adu-i la noi, ca să ne împreunăm cu ei.

19:6 Și a ieșit Lot la ei, în prag, și a închis ușa în urma lui.

19:7 Și a zis către ei, În niciun caz, fraților, să nu înfăptuiți o grozăvie.

19:8 Dar sunt *aici* ale mele două fete, care nu au cunoscut bărbat; le voi aduce la voi, și le veți tratata cum vă va place. Numai față de bărbații aceștia să nu înfăptuiți nedreptate, pentru că au intrat sub protecția forțelor † mele.

19:9 Și ei i-au zis, Dă-te la o parte de aici! Ai venit *în cetate* ca emigrant, și nu să faci tu justiție †! Acum deci, pe tine te vom tortura mai mult decât pe ei; și *l*-au forțat pe bărbatul Lot în mod groaznic, și s-au apropiat să spargă ușa.

19:10 Și întinzându-și *acei* bărbați mâinile, *l*-au tras pe Lot spre ei, în casă, și ușa casei au încuiat-*o*.

19:11 Și pe bărbații care erau la ușa casei *i*-au lovit cu întunecarea vederii de la mic la mare, și erau dezamparați † căutând ușa.

18:18 † „va fi petrecut”, la participiu; o altă variantă de traducere, la diateza activă: va deveni
18:22 † lit: era încă stând
18:33 † lit: locul; vatră: loc de baștină, de origine, locuință, cămin, casă (părintească) (DEX)
19:1 † παρά τὴν πόλιν: lângă cetate; LXXR παρὰ τὴν πύλην: la poarta
19:8 † lit: bârnelor
19:9 † lit: cu judecată să judeci
19:11 † DEX: 1 (D. oameni) Care a fost făcut să-și piardă comportamentul normal Sinonim: derutat, încurcat. 2 Care este avariat. 3 Care nu mai poate manevra.

19:12 Și au zis *cei doi* bărbați lui Lot, Sunt aici rude prin alianță de-ale tale, sau fii sau fiice? Sau oricine altcineva ți-ar fi *apropiat* în cetate? Scoate-*i* din locul acesta,

19:13 căci noi dăm pierzării locul acesta; căci s-a ridicat strigătul lor înaintea Domnului, și ne-a trimis Domnul să-l extirpăm.

19:14 Și s-a dus Lot și a vorbit cu ginerii lui, care *le* luau pe fiicele lui; și *le*-a zis, Ridicați-vă și ieșiți din locul acesta, căci extermină Domnul cetatea. Dar părea că glumește în ochii † ginerilor lui.

19:15 Și când se revărsau zorile, *l*-au grăbit îngerii pe Lot, spunând, Ridică-te, ia-*o* pe soția ta, și *pe* cele două fiice ale tale pe care le ai, și ieși! Ca nu cumva și tu să fi nimicit împreună în nelegiuirile cetății.

19:16 Și au fost tulburați, și au ținut îngerii mâna lui, și mâna soției lui, și mâinile celor două fiice ale lui, atunci când Domnul l-a cruțat.

19:17 Și a fost când i-a dus afară, că *i*-au zis, Salvând salvează-*ți* propriul tău suflet. Să nu te uiți împrejur spre ce e înapoi, nici să nu te oprești în vreun loc din ținutul dimprejur; în munte salvează-te, ca nu cumva să fi luat împreună cu *ei*.

19:18 Și a zis Lot către ei, Te implor, Doamne,

19:19 fiindcă a găsit slujitorul Tău har înaintea Ta, și Ți-ai preamărit dreptatea Ta, pe care o faci față de mine, ca să trăiască sufletul meu, eu însă nu pot să mă salvez în munte, ca nu cumva să mă înhațe relele și să mor.

19:20 Iată, cetatea aceasta *e* aproape ca să fug adăpostindumă acolo, care este mică, acolo voi fi salvat! Nu mică este? Și va trăi sufletul meu datorită Ție!

19:21 Și *El* i-a zis, Iată, ți-am făcut o favoare, ținând cont de fața *ta*, cu privire la lucrul acesta, *ca* să nu prăbușesc cetatea despre care ai vorbit.

19:22 Grăbește-te deci să te salvezi acolo, căci nu voi putea să înfăptuiesc acțiunea până când *nu* vei merge tu însuți acolo! De aceea a chemat numele cetății aceleia Țoar.

19:23 Soarele ieșea asupra pământului, și Lot a intrat în Țoar.

19:24 Și Domnul a plouat peste Sodoma și Gomora sulf și foc de la Domnul din cer.

19:25 Și a prăbușit cetățile acestea, și tot ținutul dimprejur, și pe toți cei ce locuiau în cetăți, și cele ce odrăsleau din pământ.

19:26 Și și-a îndreptat privirile soția lui înspre înapoi, și a devenit un stâlp de sare.

19:27 Și Avraam a venit în zorii dimineții în locul în care stătuse înaintea Domnului.

19:28 Și și-a aplecat privirile peste fața Sodomei și a Gomorei, și peste fața *ținutului* de jur-împrejur. Și a văzut. Și iată, se ridica o pară de foc din pământ, ca văpaia unui cuptor.

19:29 Și a fost că atunci când a prăpădit Dumnezeu toate cetățile dimprejur, și-a amintit Dumnezeu de Avraam, și a scos pe Lot din mijlocul catastrofei, când a surpat cetățile în care locuia în ele Lot.

19:30 Și a ieșit Lot din Țoar, și s-a stabilit în munte, și cele două fiice ale lui *împreună* cu el, fiindcă i-a fost frică să locuiască în Țoar; și a locuit în peșteră, el și cele două fiice ale lui *împreună* cu el.

19:31 Și a zis cea mai mare către cea mai mică, Tatăl nostru *e* bătrân, și nu este nimeni pe pământ care să intre la noi, așa cum se face pe tot pământ.

19:32 Vino, și să-*i* dăm să bea tatălui nostru vin, și să dormim cu el, ca să ridicăm din tatăl nostru sămânță.

19:33 Și *i*-au dat să bea tatălui lor vin în noaptea aceea; și intrând, cea mai mare a dormit cu tatăl ei în noaptea aceea; și el nu a știut când a dormit ea, și *când* s-a sculat.

19:34 Și s-a întâmplat în a doua zi, și a zis cea mai mare către cea mai mică, Iată, am dormit ieri cu tatăl nostru; să-i dăm să bea vin și în noaptea aceasta, și intrând, culcă-te cu el, și să ridicăm din tatăl nostru sămânță.

19:35 Și *i*-au dat să bea și în noaptea aceea tatălui lor vin; și intrând, cea mai mică a dormit cu tatăl ei; și el nu a știut când a dormit ea, și *când* s-a sculat.

19:36 Și au zămislit cele două fiice ale lui Lot, de la tatăl lor.

19:37 Și a dat naștere cea mai mare unui fiu, și a chemat numele lui Moab, spunând, *E* din tatăl meu. Acesta *e* tatăl moabiților, până în ziua de azi.

19:38 Și a dat naștere și cea mai mică unui fiu, și a chema numele lui Amon, Fiu al familiei mele. Acesta *e* tatăl amoniților, până în ziua de azi.

CAPITOLUL 20

20:1 Și a plecat de acolo Avraam în pământul dinspre bălțăreț, și a locuit între Cades și între Șur, și a locuit ca străin în Gherar.

20:2 Și a zis Avraam despre Sara, soția lui, Sora mea este! – căci i-a fost frică să zică, Soția mea este! – ca nu cumva să-l omoare bărbații cetății pentru ea. Și a trimis Abimelec, împăratul Gherarului, și a luat-*o* pe Sara.

20:3 Și a intrat Dumnezeu la Abimelec în somnul nopții. Și a zis, Iată, tu însuți o să mori, pentru femeia pe care ai luat-*o*, iar ea † trăiește împreună cu † un bărbat.

20:4 Și Abimelec nu se atinsese de ea. Și a zis, Doamne, pe o națiune neștiutoare și dreaptă *o* vei da pieirii?

20:5 Oare nu el mi-a zis, Sora mea este *ea*? Și ea mi-a zis, Fratele meu este! Cu inimă curată, și cu mâini drepte, am făcut aceasta.

20:6 Și i-a zis Dumnezeu în somn, Și Eu știu că din inimă curată ai făcut aceasta, și te-am cruțat, ca să nu păcătuiești – tu însuți – față de Mine; de aceea nu te-am lăsat să o atingi.

20:7 Și acum, dă înapoi femeia bărbatului, căci el este profet, și se va ruga pentru tine, și vei rămâne în viață. Dacă însă nu să *o* dai înapoi, să știi că vei muri, tu și toți ai tăi.

19:14 † lit: înaintea

20:3 † lit: este trăind
20:3 † este căsătorită

20:8 Și s-a trezit Abimelec în zori, și *i*-a chemat pe toți slujitorii lui; și a vorbit toate vorbele acestea în urechile lor. Și s-au înfricoșat toți oamenii peste măsură.

20:9 Și *l*-a chemat Abimelec pe Avraam, și i-a zis, Ce-*i* lucrul acesta pe care ni *l*-ai făcut? Oare am păcătuit *noi* împotriva ta, ca să aduci asupra mea, și asupra împărăției mele un păcat mare? O lucrare pe care nimeni n-ar face-*o* mi-ai făcut.

20:10 Și a zis Abimelec lui Avraam, Ce ai văzut † ca să faci aceasta?

20:11 Și a zis Avraam, Fiindcă am zis, Cu siguranță, nu este teamă de Dumnezeu în locul acesta, și pe mine mă vor omorî datorită soției mele.

20:12 Căci, în același timp, cu adevărat sora mea este, după tată, dar nu după mamă; și a ajuns să-mi fie soție.

20:13 Și s-a întâmplat atunci când m-a scos Dumnezeu din casa tatălui meu, că i-am zis, Această dreptate să faci pentru mine, în orice loc în care voi intra, acolo să zici despre mine, Fratele meu este!

20:14 Și a luat Abimelec o mie de drahme duble, și oi, și viței, și roabe, și robi, și *le*-a dat lui Avraam, și i-a dat-*o* înapoi pe Sara, soția lui.

20:15 Și a zis Abimelec lui Avraam, Iată, țara mea e înaintea ta, oriunde îți face plăcere, locuiește *acolo*.

20:16 Și Sarei *i*-a zis, Iată, *i*-am dat o mie de drahme duble fratelui tău, acestea vor fi pentru tine, ca valoare a feței tale, și toate lucrurile asociate ție; și în toate să spui adevărul!

20:17 Și s-a rugat Avraam la Dumnezeu. Și *l*-a vindecat Dumnezeu pe Abimelec, și pe soția lui, și pe slujitoarele lui, și ele au dat naștere.

20:18 Căci închizând complet, închisese complet Domnul, din afară, orice matrice în casa lui Abimelec, datorită Sarei, soția lui Avraam.

CAPITOLUL 21

21:1 Și Domnul a vizitat-*o* pe Sara, după cum zisese, și Domnul a făcut față de Sara așa cum spusese.

21:2 Și zămislind ea, *i*-a născut lui Avraam un fiu la senectute, la vremea despre care *îi* vorbise lui Domnul.

21:3 Și Avraam a chemat numele fiului lui, cel născut lui, pe care i-l născuse Sara, *l-a numit* Isaac.

21:4 Și a tăiat împrejur Avraam pe Isaac în a opta zi după cum îi poruncise Dumnezeu.

21:5 Și Avraam avea o sută de ani când i s-a născut Isaac, fiul lui.

21:6 Și a zis Sara, Să râd m-a făcut Domnul, fiindcă oricine va auzi se va bucura împreună cu mine.

21:7 Și a zis, Cine *i*-ar fi putut face cunoscut lui Avraam că va alăpta un băiețel Sara? căci am dat naștere unui fiu la senectutea mea.

20:10 † sau poate: Ce ai urmărit

21:8 Și a crescut copilul și a fost înțărcat. Și Avraam a făcut un ospăț mare în ziua când a fost înțărcat Isaac fiul lui.

21:9 Și privind Sara pe fiul Agarei egipteanca, care se născuse lui Avraam, făcând glume † pe seama lui Isaac fiul ei,

21:10 atunci a zis lui Avraam, Izgonește-*o* pe sclava aceasta și pe fiul ei, căci nicidecum nu va moșteni fiul sclavei *împreună* cu fiul meu Isaac.

21:11 Și de nesuportat s-a arătat a fi *această* vorbire, peste măsură, înaintea lui Avraam, datorită fiului lui Ismael.

21:12 A zis însă Dumnezeu lui Avraam, Să nu fie de nesuportat înaintea ta datorită băiatului, și datorită sclavei. Toate câte ți *le*-a zis Sara, ascută de glasul ei! Căci în Isaac îți va fi chemată o sămânță.

21:13 Dar și pe fiul sclavei acesteia, să devină o națiune mare *îl* voi face, căci el sămânța ta este.

21:14 Și s-a sculat Avraam dis-de-dimineață, și luă pâini și un burduf cu apă; și *le*-a dat lui Agar, și puse băiatul pe umerii ei, și o trimise. Și plecând ea se rătăci prin pustie către Fântâna Jurământului.

21:15 Și s-a terminat apa din burduf, și a aruncat copilul sub un brad.

21:16 Și plecând s-a așezat în fața lui, departe ca la o aruncătură de arc. Căci a zis, nicidecum nu voi vedea moartea copilului meu. Și a șezut înaintea lui. Și ridicându-și glasul copilul, a plâns.

21:17 Și a auzit Dumnezeu glasul copilului din locul în care era. Și a chemat îngerul lui Dumnezeu pe Agar, din cer, și i-a zis, Ce este Agar? Nu-ți fie frică! Căci Și-a plecat urechea Dumnezeu la glasul copilului tău din locul unde este.

21:18 Ridică-te și ia copilul, și ține-*l* în mâna ta pe copil †. Căci într-o națiune mare îl voi transforma †.

21:19 Și a deschis Dumnezeu ochii ei, și a văzut o fântână de apă vie; și s-a dus, și a umplut burduful cu apă, și a dat să bea copilului.

21:20 Și a fost Dumnezeu cu copilul; și a crescut, și a locuit în pustie; și a devenit arcaș.

21:21 Și a locuit în pustia Paran; și i-a luat mama lui o soție din țara Egiptului.

21:22 Și a avut loc în vremea aceea, și a zis Abimelec, și Ahuzat, prietenul lui de încredere, și Picol, comandantul suprem al oștirii lui – *a zis* către Avraam, spunând, Dumnezeu *e* cu tine în toate lucrurile pe care le faci.

21:23 Acum deci jură-mi pe Dumnezeu că nu mă vei nedreptăți, nici sămânța mea, nici numele meu; ci potrivit dreptății pe care am înfăptuit-*o* față de tine, vei face *și tu* față de mine, și *față de* țara în care tu însuți ai locuit ca străin în ea.

21:24 Și a zis Avraam, Eu însumi voi jura.

21:9 † sau: jucânu-se cu
21:18 † lit: pe el
21:18 † lit: face

21:25 Și Avraam *l*-a mustrat pe Abimelec pentru fântânile de apă, pe care le răpiseră slujitorii lui Abimelec.

21:26 Și i-a zis Abimelec, Nu cunosc cine a făcut lucrul acesta, nici tu nu mi-ai făcut cunoscut, nici eu nu am auzit, ci numai astăzi.

21:27 Și Avraam a luat oi și viței, și *le*-a dat lui Abimelec, și au încheiat amândoi o alianță.

21:28 Și Avraam a așezat șapte mielușele din oi, deoparte.

21:29 Și a zis Abimelec lui Avraam, Ce sunt cele șapte mielușele din oi – acestea, pe care le-ai pus singure?

21:30 Și el a zis, Cele șapte mielușele, pe acestea le vei lua de la mine, ca să-mi fie spre mărturie, că eu am săpat fântâna aceasta.

21:31 De aceea a fost numit numele locului aceluia, Fântâna Jurământului, căci acolo au jurat amândoi.

21:32 Și au încheiat o alianță la Fântâna Jurământului. Și s-a sculat Abimelec și Ahuzat prietenul lui de încredere, și Picol comandantul suprem al oștirii lui, și s-au întors în țara filistenilor.

21:33 Și Avraam a sădit o țarină lângă Fântână Jurământului. Și a chemat acolo Numele Domnului, Dumnezeului Cel Veșnic.

21:34 Și a locuit ca străin Avraam în țara filistenilor, zile multe.

CAPITOLUL 22

22:1 Și a avut loc după lucrurile acestea, Dumnezeu a încercat pe Avraam, și i-a zis, Avraam, Avraam. Și el a zis, Iată-mă.

22:2 Și *i*-a zis, Ia pe fiul tău cel iubit, pe care l-ai iubit, pe Isaac! Și mergi în ținutul înalt, și adu-l acolo ca ardere de tot, pe unul din munții pe care ți-*l* voi zice.

22:3 Și sculându-se Avraam dimineața, a pus șeaua pe măgarul lui, și a luat cu el doi slujitori, și pe Isaac fiul lui. Și despicând lemne pentru arderea de tot, sculându-se a purces †, și au venit la locul despre care îi zisese Dumnezeu, în ziua a treia.

22:4 Și ridicându-și Avraam ochii lui, a văzut locul de departe.

22:5 Și Avraam a zis slujitorilor lui, Așezați-vă aici *împreună* cu măgarul. Iar eu și băiatul vom merge mai departe până acolo. Și închinându-ne ne vom întoarce la voi.

22:6 Și a luat Avraam lemnele pentru arderea de tot, și *l*-a pus asupra lui Isaac fiul lui. Și a luat cu mâinile *lui* focul și cuțitul; și au purces cei doi împreună.

22:7 Și a zis Isaac către Avraam tatăl lui, Tată! Și Avraam † a zis, Ce este copile? Și el a zis, Iată focul și lemnele – unde este oaia pentru arderea de tot?

22:8 Și zise Avraam, Dumnezeu va vedea El Însuși de oaia pentru arderea-de-tot, copile. Și mergând amândoi împreună,

22:3 † s-a dirijat spre
22:7 † lit: el

22:9 au venit în locul pe care i-*l* zisese Dumnezeu. Și a zidit Avraam acolo altarul. Și a pus deasupra lemnele. Și legându-*l* de mâini și de picioare pe Isaac fiul lui, l-a așezat pe altar, desupra lemnelor.

22:10 Și întinse Avraam mâna lui să ia cuțitul să omoare pe fiul lui.

22:11 Și l-a chemat îngerul Domnului din cer. Și a zis, Avraam! Avraam! Și el a zis, Iată, eu sunt.

22:12 Și *i*-a zis, Să nu lași să cadă mâna ta asupra băiatului, nici să nu îi faci nimic. Căci acum cunosc că ai frică – tu însuți – de Dumnezeu, și nu *l*-ai cruțat pe fiul tău cel preaiubit datorită Mie.

22:13 Și ridicându-și Avraam ochii lui, a văzut. Și iată, un † berbec prins în ramura unui tufiș de coarne; și s-a dus Avraam, și a luat berbecul, și l-a adus ca ardere-de-tot în locul lui Isaac fiul său.

22:14 Și Avraam a chemat numele locului aceluia, Domnul a văzut! – ca să se zică astăzi, La muntele *unde* Domnul S-a arătat!

22:15 Și *l*-a chemat îngerul Domnului pe Avraam a doua oară din cer, spunând,

22:16 Pe Mine Însumi jur, spune Domnul, pentru că ai făcut lucrul acesta, și nu *l*-ai cruțat pe fiul tău preaiubit datorită Mie,

22:17 Cu siguranță, binecuvântând te voi binecuvânta, și înmulțind voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului, și ca nisipul de pe țărmul mării. Și va moșteni sămânța ta cetățile vrăjmașilor.

22:18 Și voi binecuvânta în sămânța ta toate națiunile pământului pentru că ai ascultat de glasul Meu.

22:19 Și s-a întors Avraam la slujitorii lui. Și ridicându-se, au plecat împreună la Fântâna Jurământului. Și Avraam a locuit lângă Fântâna Jurământului.

22:20 Și a avut loc după lucrurile acestea, că a fost înștiințat Avraam, spunându-*i*-*se*, Iată, a născut Milca – și ea – fii lui Nahor, fratele tău.

22:21 pe Uț, întâiul născut, și pe Buz fratele lui, și pe Chemuel tatăl sirienilor †,

22:22 și pe Chesed, și pe Hazo, și pe Pildaș, și pe Iidlaf, și pe Betuel.

22:23 Și Betuel a născut pe Rebeca. Aceștia-*s* cei opt fii cărora le-a dat naștere Milca lui Nahor, fratele lui Avraam.

22:24 Și concubina lui, al cărei nume era Reuma, a născut și ea, pe Tebah, și pe Gaham, și pe Tahaș, și pe Maaca.

CAPITOLUL 23

23:1 Și a fost viața Sarei o sută douăzeci și șapte de ani.

23:2 Și Sara a murit în cetatea Arba, care este în depresiune – aceasta este Hebron, în țara Canaanului. Și a venit Avraam să *o* plângă pe Sara, și să *o* jelească.

22:13 † unul singur
22:21 † TM: Aram

23:3 Și Avraam s-a sculat de lângă omul lui mort †. Și Avraam a zis fiilor lui Het, spunând,

23:4 Locuitor vremelnic și pribeag sunt eu printre voi; deci dați-mi o proprietate pentru un mormânt în mijlocul vostru, și voi îngropa mortul meu de dinaintea mea.

23:5 Și au răspuns fiii lui Het către Avraam, spunând, Nu, domnule!

23:6 Ci ascultă-ne – un împărat de la Dumnezeu ești tu în *mijlocul* nostru – în mormintele noastre cele alese îngroapă-*ți* mortul tău! Căci niciunul dintre noi nicidecum nu va bloca † mormântul lui față de tine, ca să-ți îngropi mortul tău acolo.

23:7 Și ridicându-se Avraam, s-a închinat înaintea poporului țării, *înaintea* fiilor lui Het.

23:8 Și a vorbit către ei Avraam, spunând, Dacă aveți în sufletul vostru într-atât încât să-mi îngrop mortul meu din fața mea, ascultați-mă, și vorbiți pentru mine, lui Efron, fiul † lui Țofar.

23:9 Și să-mi dea peștera dublă, care este a lui – cea care este în partea câmpului lui; cu argint după valoarea *cuvenită* să mi-o dea – *să fie* în *mijlocul* vostru ca posesie de mormânt.

23:10 Iar Efron ședea în mijlocul fiilor lui Het. Și răspunzând Efron hetitul lui Avraam, a zis în auzul fiilor lui Het, și a celor ce intrau în cetate – a tuturor, spunând,

23:11 De la mine să fie, domnule, și ascultă-mă. Câmpul și peștera din el ți *le* dau, înaintea tuturor concetățenilor mei ți *le* dau. Înmormântează-*ți* mortul tău.

23:12 Și Avraam s-a închinat înaintea poporului țării.

23:13 Și a zis lui Efron, în urechile *lor*, înaintea poporului țării, Fiindcă cu mine ești *aici*, ascultă-mă! Argintul pentru ogor, ia-*l* de la mine! Și *îmi* voi îngropa mortul meu acolo.

23:14 Și a răspuns Efron lui Avraam, spunând,

23:15 Nu, domnule, căci am auzit – patru sute de drahme duble de argint; dar ce poate fi aceasta între mine și tine? Tu însă, mortul tău, îngroapă-*l*.

23:16 Și auzi Avraam pe Efron. Și plăti Avraam lui Efron argintul, de care vorbise în urechile fiilor lui Het, patru sute de drahme-duble de argint aprobat de negustori.

23:17 Și a fost statornicit ogorul lui Efron, în care era în *el* Dubla Peșteră – care este în fața lui Mamre, ogorul și peștera care era în el, și orice copac care era în ogor, *și* ceea ce este în hotarele lui de jur împrejur,

23:18 *a fost statornicit* lui Avraam ca posesie înaintea fiilor lui Het, și a tuturor celor care intrau în cetate.

23:19 Și după aceste lucruri a îngropat-*o* Avraam pe Sara, soția lui, în peștera ogorului cea dublă, care este vizavi de Mamre, această *locație* este Hebron, în țara Canaan.

23:20 Și a fost confirmat public ogorul, și Peștera care era în el, lui Avraam, ca să fie o proprietate de înmormântare, din partea fiilor lui Het.

23:3 † lit: s-a sculat de lângă mortul lui
23:6 † face indisponibil, păstra pentru sine
23:8 † lit: cel al lui

CAPITOLUL 24

24:1 Și Avraam era bătrân, înaintat în zile, și Domnul *îl* binecuvântase pe Avraam în toate *lucrurile*.

24:2 Și Avraam a zis servitorului lui, cel mai bătrân din casa lui, cel care conducea toate lucrurile lui, Pune-ți mâna ta sub coapsa mea.

24:3 Și te jur prin Domnul Dumnezeul cerului, și Dumnezeul pământului, că nu vei lua soție fiului meu Isaac din fiicele canaaniților cu care eu trăiesc, în mijlocul lor.

24:4 Ci numai în țara mea, în care am ajuns vei merge, și în seminția mea; și vei lua o soție fiului meu Isaac de acolo.

24:5 Și a zis către el slujitorul, Dacă nu va dori femeia să meargă cu mine înapoi în țara aceasta, *îl* voi întoarce pe fiul tău în țara de unde ai ieșit de acolo?

24:6 Și a zis către el Avraam, Fii atent ce faci, ca nu cumva să-*l* întorci pe fiul meu acolo.

24:7 Domnul Dumnezeul cerului, și Dumnezeul pământului, Care m-a luat din casa tatălui meu, și din țara în care am venit la existență, Care mi-a vorbit, și Care mi-a jurat, spunând, Ție îți voi da pământul acesta și seminției tale – El va trimite pe Îngerul Lui înaintea ta, și vei lua o soție pentru fiul meu de acolo.

24:8 Iar dacă nu va dori femeia să vină cu tine în țara aceasta, vei fi dezlegat de jurământul acesta; numai pe fiul meu să nu-*l* întorci acolo.

24:9 Și și-a pus servitorul mâna lui sub coapsa lui Avraam domnul lui, și i-a jurat cu privire la lucrul acesta.

24:10 Și a luat servitorul zece cămile, din cămilele domnului lui, și din toate lucrurile bune ale domnului lui, *a luat* cu el; și ridicându-se, s-a dus în Mesopotamia, în cetatea lui Nahor.

24:11 Și a făcut să îngenuncheze cămilele în afara cetății, lângă fântâna de apă, spre seară, când ies femeile † care scot apă.

24:12 Și a zis, Doamne Dumnezeul domnului meu Avraam, Fă să fie prosperă calea înaintea mea astăzi, și fă milă pentru domnul meu Avraam.

24:13 Iată, eu stau lângă fântâna de apă, și fiicele oamenilor locuind în cetate ies să scoată apă.

24:14 Și să fie fecioara căreia eu *îi* voi zice Pleacă-ți ulciorul tău, ca să beau! Și *ea* îmi va zice, Bea tu, și pe cămilele tale, *le* voi adăpa până când vor înceta să bea – aceea să fie cea pregătită *de Tine* slujitorului Tău Isaac, și prin aceasta voi cunoaște că ai făcut milă pentru domnul meu Avraam.

24:15 Și s-a întâmplat că înainte să-și sfârșească el vorbirea, în mintea lui, că iată, Rebeca a ieșit (cea născută lui Betuel, fiul Milcăi, soția lui Nahor, și fratele lui Avraam), având ulciorul pe umerii ei.

24:16 Și fecioara era frumoasă la înfățișare, peste măsură. Ea era fecioară, niciun bărbat nu o cunoscuse. Și coborând la fântână, și-a umplut ulciorul ei, și s-a ridicat.

24:11 † lit: cele

24:17 Și a alergat servitorul ca s-o întâmpine, și *i*-a zis, Dă-mi să beau puțină apă din ulciorul tău.

24:18 Și ea a zis, Bea, doamne! Și s-a grăbit și a plecat ulciorul pe brațul ei, și i-a dat să bea până când s-a oprit din băut.

24:19 Și a zis, Și pentru cămilele tale voi scoate apă, până când toate vor fi băut.

24:20 Și s-a grăbit și și-a golit ulciorul în jgheab, și a alergat din nou la fântână să scoată apă. Și a scos apă pentru toate cămilele.

24:21 Și omul a observat-o, și a rămas tăcut pentru a cunoaște dacă *l*-a făcut să prospere Domnul pe calea lui sau nu.

24:22 Și a fost atunci când s-au oprit toate cămilele din băut, a luat omul cerceii de aur valorând aproape o drahmă pe cântar, și *a pus* două brățări pe mâinile ei, *fiind* de zece *piese* de aur pe cântar greutatea lor.

24:23 Și a întrebat-o, și a zis, Fiica cui ești *tu*? Spune-mi dacă este la tatăl tău un loc pentru noi de odihnă.

24:24 Și ea i-a zis, Fiica lui Betuel sunt, al Milcăi, pe care l-a născut ea lui Nahor.

24:25 Și i-a zis, Și paie și nutreț *sunt* din belșug la noi, și loc de odihnă.

24:26 Și bine primind † omul, se închină Domnului, și a zise,

24:27 Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul domnului meu Avraam, Care nu a neglijat dreptatea și adevărul față de domnul meu. Și și mie, mi-a făcut Domnul prosperă calea, spre casa fratelui domnului meu.

24:28 Și alergând, tânăra fată a dus vestea în casa mamei ei despre lucrurile acestea.

24:29 Și Rebeca avea un frate al cărui nume *era* Laban. Și a alergat Laban către om, afară, la fântână.

24:30 Și *aceasta* a fost când a văzut cerceii și brățările pe mâinile surorii lui, și când a auzit spusele Rebecăi, sora lui, spunând, Astfel mi-a vorbit omul *acesta*, că a venit la omul care stătea singur lângă cămile la fântână.

24:31 Și i-a zis, Vino, intră, binecuvântatul Domnului! Pentru ce stai afară? Fiindcă eu am pregătit casa, și un loc pentru cămile.

24:32 Și a intrat omul în casă, și a descărcat cămilele, și a dat paie și nutreț cămilelor, și apă pentru *spălatul* picioarelor lui, și pentru picioarele oamenilor care erau cu el.

24:33 Și le-a pus înainte pâini să mănânce. Și el a zis, Nimic nu voi mânca până când *nu* îmi voi spune *toate* cuvintele mele. Și *i*-a zis, Vorbește!

24:34 Și a zis, Servitor al lui Avraam sunt eu.

24:35 Și Domnul a binecuvântat pe domnul meu peste măsură, și *l*-a înălțat, și i-a dat oi, și viței, și argint, și aur, și servitori și servitoare, cămile, și măgari.

24:36 Și a dat naștere Sara, soția domnului meu unui singur fiu, domnului meu, la bătrânețea lui. Și i-a dat toate câte sunt ale lui.

24:26 † găsind mult bine

24:37 Și m-a legat prin jurământ domnul meu, spunând, Să nu iei o soție pentru fiul meu dintre fiicele canaaniților, printre care eu locuiesc temporar în pământul lor.

24:38 Ci în casa tatălui meu să te duci, și la semința mea, și vei lua o soție fiului meu.

24:39 Și am zis domnului meu, Poate că nu va merge femeia cu mine.

24:40 Și el mi-a zis, Domnul Dumnezeul Căruia bine plăcut înaintea Lui *am fost*, El va trimite pe Îngerul Lui cu tine, și va fi prosperă calea ta. Și vei lua o soție fiului meu, din semința mea, și din casa tatălui meu.

24:41 Atunci vei fi dezlegat de jurământul meu, din momentul în care, dacă te-ai dus în semința mea, și nu ți-*o* vor da, atunci vei fi dezlegat de jurământul meu.

24:42 Și venind astăzi la fântână, am zis, Doamne, Dumnezeul domnului meu Avraam, dacă Tu faci să fie prosperă calea mea, pe care acum eu sunt angajat pe ea,

24:43 iată, stau lângă fântâna apei, și fiicele oamenilor cetății ies să scoată apă, și să fie fecioara căreia eu îi voi zice, Dă-mi *să beau* din ulciorul tău puțină apă.

24:44 Și ea îmi va zice, Și tu bea, și pentru cămilele tale voi scoate apă – aceea să fie femeia pe care a pregătit-*o* Domnul pentru slujitorul Lui Isaac; și în aceasta voi cunoaște că ai făcut milă domnului meu Avraam.

24:45 Și s-a întâmplat că înainte să-mi sfârșesc vorbirea în mintea mea, pe loc † a ieșit Rebeca, având ulciorul pe umeri, și a coborât la fântână, și a scos apă. Și i-am zis, Dă-mi să beau.

24:46 Și ea s-a grăbit să-și aplece ulciorul pe brațul ei, de la ea însăși; și a zis, Bea tu, și și pe cămilele tale *le* voi adăpa. Și am băut, și ea a adăpat cămilele.

24:47 Și am întrebat-o, și am zise, Fiica cui ești? Și ea a spus, Fiica lui Betuel sunt, fiul lui Nahor, pe care i l-a născut Milca. Și am împodobit-o cu cerceii, și cu brățările la mâinile-i.

24:48 Și aflând har, m-am închinat Domnului. Și L-am binecuvântat pe Domnul Dumnezeul domnului meu Avraam, Care mi-a dat succes pe calea adevărului, să *o* iau pe fiica fratelui domnului meu, pentru fiul lui.

24:49 Dacă deci voi faceți dovadă de milă și de dreptate față de domnul meu, faceți-mi cunoscut, ca să mă pot întoarce la dreapta sau *la* stânga.

24:50 Și răspunzând Laban și Betuel, au zis, De la Domnul vine acțiunea aceasta, nu putem noi să-ți spunem ceva împotrivă de bine sau de rău.

24:51 Iată, Rebeca *e* înaintea ta, luând-*o*, întoarce-te acasă, și să fie soția fiului domnului tău, după cum a spus Domnul.

24:52 Și a fost pe când auzea economul lui Avraam spusele lor, că s-a închinat până la pământ Domnului.

24:45 † sau: mergând drept pe o linie

24:53 Și a scos economul odoare † de argint și de aur, și îmbrăcăminte, *și le*-a dat Rebecăi; și a dat daruri fratelui ei, și mamei ei.

24:54 Și au mâncat și au băut, și el și bărbații care erau cu el; și s-au culcat †; și sculându-se de dimineață, a zis, Lăsați-mă să plec, ca să mă duc la domnul meu.

24:55 Și au zis frații ei și mama *ei*, Să mai rămână fecioara cu noi cam zece zile, și după aceasta, să meargă.

24:56 Și *economul* † a zis către ei, Nu mă țineți, fiindcă Domnul a făcut să fie fructuoasă calea mea! Lăsați-mă să plec! Ca să mă duc la domnul meu!

24:57 Și ei au zis, S-*o* chemăm pe tânăra fată, și s-*o* întrebăm, *să spună* cu gura ei.

24:58 Și au chemat-*o* pe Rebeca, și i-au zis, Vrei să te duci cu omul acesta? Și ea a zis, *Da,* mă voi duce!

24:59 Și au lăsat-*o* să plece pe Rebeca, sora lor, și bunurile ei, și pe economul lui Avraam, și pe cei care erau cu el.

24:60 Și au binecuvântat-*o* pe Rebeca, și i-au zis, *Tu care* soră ne ești, să ajungi să fii zeci de mii de miriade, și să moștenească sămânța ta, cetățile vrăjmașilor.

24:61 Și ridicându-se, Rebeca și tinerele ei slujitoare de încredere, s-au urcat pe cămile, și au purces cu omul *acela*. Și luând-*o* slujitorul pe Rebeca, a plecat.

24:62 Isaac însă, trecuse călătorind prin pustie pe la Fântâna Viziunii. El însă, locuia în pământul † dinspre bălțăreț †.

24:63 Și Isaac a ieșit să mediteze în câmp spre seară. Și ridicându-și ochii lui, văzu niște cămile venind.

24:64 Și ridicându-și Rebeca ochii ei, văzu pe Isaac, și sări jos de pe cămilă.

24:65 Și a zis economului, Cine este omul acesta, mergând în câmpie în întâmpinarea noastă? Și a zis economul, Acesta *este* domnul meu! Și ea, luându-și marama și-a pus-*o*.

24:66 Și *i*-a istorisit economul lui Isaac toate lucrurile pe care le făcuse.

24:67 Și a intrat Isaac în casa mamei lui, și a luat-*o* pe Rebeca, și ea a devenit soția lui. Și a iubit-o. Și Isaac a primit mângâiere cu privire la Sara, mama lui.

CAPITOLUL 25

25:1 Și a continuat Avraam să ia o soție al cărui nume *era* Chetura.

25:2 Și ea a dat naștere pentru el lui Zimran, și lui Iocșan, și lui Medan, și lui Madian, și lui Ișbac, și lui Șuah.

25:3 Și Iocșan a născut pe Seba și pe Dedan. Și fiii lui Dedan au fost Așurim și Letușim și Leumim.

25:4 Și fiii lui Madian – Efa și Efer și Enoc și Abida și Eldaa. Toți aceștia au fost fiii Cheturei.

25:5 Și a dat Avraam toate avuțiile sale lui Isaac, fiul lui.

25:6 Și fiilor concubinelor lui, *le*-a dat Avraam cadouri. Și i-a îndepărtat de Isaac fiul lui pe când el era în viață, *trimițându-i* spre răsărit, în pământul de la răsărit.

25:7 Și aceștia *au fost* anii zilelor vieții lui Avraam, câți i-a trăit, o sută șaptezeci și cinci de ani.

25:8 Și sfârșindu-se, a murit Avraam la o senectute frumoasă, bătrân și împlinit la zile; și a fost adăugat la poporul lui.

25:9 Și l-au îngropat Isaac și Ismael, cei doi fiii ai lui, în peștera dublă, în ogorul lui Efron, *fiul* lui Țofar hetitul, care este vizavi de Mamre;

25:10 ogorul și peștera pe care le cumpărase Avraam de la fiii lui Het. Acolo *i*-au îngropat pe Avraam și pe Sara, soția lui.

25:11 Și a avut loc după moartea lui Avraam, *l*-a binecuvântat Dumnezeu pe Isaac fiul lui. Și Isaac a locuit la Fântâna Viziunii.

25:12 Și acestea-*s* generațiile lui Ismael, fiul lui Avraam, pe care-l născuse Agar – egipteanca care era sclava Sarei – lui Avraam.

25:13 Și acestea *sunt* numele fiilor lui Ismael, după numele generațiilor lui, întâiul născut al lui Ismael, Nebaiot, și Chedar, și Adbeel, și Mibsam,

25:14 și Mișma, și Duma, și Masa,

25:15 și Hadad și Tema, și Ietur, și Nafiș, și Chedma.

25:16 Aceștia sunt fiii lui Ismael, și acestea-*s* numele lor, în corturile lor, și în moșiile lor – doisprezece conducători, după națiunile lor.

25:17 Și aceștia-*s* anii vieții lui Ismael, o sută treizeci și șapte de ani; și sfârșindu-se, a murit. Și a fost adăugat la neamul lui.

25:18 Și el a locuit de la Havila până la Șur, care este în fața Egiptului, până când se vine spre Asiria. În fața tuturor fraților lui a locuit *el*.

25:19 Și acestea *sunt* generațiile lui Isaac fiul lui Avraam.

25:20 Avraam a născut pe Isaac; și era Isaac de patruzeci de ani când a luat-*o* pe Rebeca, fiica lui Betuel sirianul să-i fie soție.

25:21 Și a implorat Isaac pe Domnul pentru Rebeca soția lui, fiindcă sterilă era, și *l*-a ascultat Dumnezeul lui, și a luat în burtă Rebeca soția lui.

25:22 Și săltau băieții în ea. Și ea a zis, Dacă aceasta o să mi se întâmple, care e scopul pentru mine al acestei *sarcini*? Și s-a dus să întrebe pe Domnul.

25:23 Și Domnul i-a zis, Două națiuni în burta ta sunt, și două popoare din pântecele tău se vor împărți; și un popor pe un popor îl va întrece †, iar cel mare va sluji ca rob celui mic.

25:24 Și s-au împlinit zilele ca ea să de-a naștere; și iată † erau gemeni în pântecele ei.

24:53 † Obiecte lucrate din metale prețioase (împodobite cu pietre scumpe); obiecte de (mare) preț; giuvaere (DEX)
24:54 † lit: au adormit; Fap 7:60, 1Co 15:6, 1Co 15:51
24:56 † lit: el
24:62 † țara, regiunea
24:62 † DEX: miazăzi, sud
25:23 † lit: și un popor poporului îi fi superior
25:24 † lit: astfel

25:25 Și a ieșit întâiul născut roșcat în întregime, și cu pielea păroasă. Și a numit numele lui, Esau.

25:26 Și după aceea a ieșit fratele lui, și mâna lui ținea călcâiul lui Esau. Și *ea* a chemat numele lui Iacov. Și Isaac era de șaizeci de ani când i-a născut Rebeca.

25:27 Și au crescut tinerii băieți. Și era Esau un om priceput în arta cinegetică, *un om* rustic; Iacov însă *era* un om fără fasoane, locuind în casă.

25:28 Și *îl* iubea Isaac pe Esau, fiindcă vânatul lui *era* hrana lui. Rebeca însă *îl* iubea pe Iacov.

25:29 Și fierbea Iacov o fiertură; și veni Esau din câmpie, într-o stare de leșin †.

25:30 Și zise Esau lui Iacov, Să gust *lasă-* mă din fiertura aceasta roșie ca focul, pentru că leșin; de aceea a fost chemat numele lui Esau.

25:31 Și zise Iacov lui Esau, Dă-mi în schimb astăzi dreptul tău de întâi născut.

25:32 și zise Esau, Iată eu sunt pe cale să *mă* sfârșesc, și ce-mi *trebuiesc* astea, drepturile de întâi născut?

25:33 Și i-a zis Iacov, Jură-mi astăzi! Și el i-a jurat. Și Esau a dat drepturile de întâi născut lui Iacov.

25:34 Și Iacov *i*-a dat lui Esau pâine și fiertură de linte. Și el a mâncat și a băut, și ridicându-se a plecat. Și Esau a considerat ca nimic drepturile de întâi născut.

CAPITOLUL 26

26:1 Și a avut loc o foamete în țară, în afară de foametea de mai înainte, care avusese loc în timpul lui Avraam. Și a mers Isaac la Abimelec împăratul filistenilor în Gherar.

26:2 Și i S-a arătat Domnul, și *i*-a zis, Să nu cobori în Egipt, ci locuiește în țara pe care ți-*o* voi zice.

26:3 Și locuiește ca străin în țara aceasta! Și *Eu* voi fi cu tine, și te voi binecuvânta. Căci ție și seminței tale voi da toată țara aceasta. Și voi întări jurământul Meu, pe care l-am jurat lui Avraam tatăl tău.

26:4 Și voi înmulți sămânța ta ca stelele cerului; și voi da seminției tale tot pământul acesta; și vor fi binecuvântate în sămânța ta toate națiunile pământului,

26:5 pentru că a ascultat Avraam tatăl tău de glasul Meu, și a păzit preceptele Mele, și poruncile Mele, și rânduielile Mele, și legile Mele.

26:6 Și a locuit Isaac în Gherar.

26:7 Și *l*-au întrebat bărbații locului despre Rebeca, soția lui; și *el* a zis, Sora mea este, căci i-a fost frică să zică, Soția mea este, ca nu cumva să-l omoare bărbații locului pentru Rebeca, fiindcă era frumoasă la înfățișare.

26:8 Și se întâmplă că a fost multă vreme acolo. Și aplecându-se Abimelec împăratul Gherarului prin fereastră, văzu pe Isaac jucându-se cu Rebeca femeia lui.

26:9 Și *l*-a chemat Abimelec pe Isaac, și i-a zis, Chiar așa? Soția ta este? Ce-i aceasta că *mi*-ai zis, Sora mea este *ea*? Și i-a zis Isaac, Fiindcă mi-am zis, să nu cumva să mor datorită ei.

26:10 Și i-a zis Abimelec, Ce-*i* lucrul acesta pe care ni *l*-ai făcut? E o nimica † să doarmă cineva din rudenia mea cu soția ta, și să aduci asupra noastră *vina* ignoranței.

26:11 Și a poruncit Abimelec tuturor celor din poporul lui, spunând, Oricine *îl* atinge pe omul acesta, și pe soția lui, de moarte pasibil va fi.

26:12 Și a semănat Isaac în pământul acela; și a găsit că în anul acela a rodit însutit orzul, și l-a binecuvântat Domnul.

26:13 Și s-a înălțat omul, și avansând mare a devenit, până când a devenit mare peste măsură.

26:14 Și i s-au făcut turme de ovine, și turme de bovine, și ogoare multe. Și îl invidiau filistenii.

26:15 Și toate fântânile pe care le săpaseră slujitorii tatălui lui, le-au astupat în timpul tatălui lui filistenii, și le-au umplut cu pământ.

26:16 Și a zis Abimelec lui Isaac, Pleacă de la noi, căci mai puternic decât noi ai devenit, peste măsură.

26:17 Și Isaac a plecat de acolo, și a poposit în Râpa Gherar, și a locuit acolo.

26:18 Și din nou a săpat Isaac fântânile de apă pe care le săpaseră slujitorii lui Avraam, tatăl lui, și le astupaseră filistenii după moartea lui Avraam, tatăl lui; și le-a numit dându-*le* nume potrivit cu numele cu care le numise tatăl lui.

26:19 Și au săpat slujitorii lui Isaac în Râpa Gherar, și au găsit acolo o fântână de apă vie.

26:20 Și s-au războit păstorii din Gherar, cu păstorii lui Isaac, susținând că a lor este apa; și au chemat numele fântânii, Nedreptate, fiindcă l-au nedreptățit.

26:21 Și plecând de acolo, a săpat o altă fântână; și s-au certat și pentru aceasta; și a numit numele ei, Ură.

26:22 Și plecând de acolo, a săpat o altă fântână; și nu s-au mai războit pentru ea; și a numit numele ei, Spațiu, spunând, Pentru că acum *ne*-a lărgit Domnul pe noi, și ne-a făcut să creștem pe pământ.

26:23 Și s-a urcat de acolo la Fântâna Jurământului.

26:24 Și i S-a arătat Domnul în noaptea aceea, și *i*-a zis, Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău. Să nu îți fie frică! Căci cu tine *Eu* sunt. Și te voi binecuvânta, și voi înmulți sămânța ta datorită lui Avraam tatăl tău.

26:25 Și *el* a zidit acolo un altar, și a chemat Numele Domnului, și a întins acolo cortul lui; și au săpat acolo slujitorii lui Isaac o fântână în Râpa Gherar.

26:26 Și Abimelec a traversat la el din Gherar, și Ahuzat, prietenul lui de încredere, și Picol, comandantul șef al oștirii lui.

25:29 † extenuat de moarte

26:10 † ceva mic

26:27 Și le-a zis Isaac, De ce ați venit la mine? iar voi m-ați urât, și m-ați alungat de la voi!

26:28 Și ei ai zis, Văzând am văzut că Domnul este cu tine. Și am zis, Să se facă un jurământ între noi, și între tine! Și vom încheia cu tine o alianță.

26:29 Să nu faci față de noi rău, așa cum nu te vom detesta *nici* noi, și în felul în care te-am tratat bine, și te-am trimis în pace. Și acum, tu ești binecuvântat de Domnul.

26:30 Și el le-a făcut un banchet. Și au mâncat și au băut.

26:31 Și sculându-se dimineața a jurat fiecare vecinului *lui*. Și le-a dat drumul Isaac, și au plecat de la el în siguranță.

26:32 Și a avut loc în ziua aceea, și venind slujitorii lui Isaac i-au adus vești despre fântâna pe care o săpau, și au zis, Nu am găsit apă †.

26:33 Și a chemat-o, Jurământ. De aceea, a chemat numele cetății aceleia, Fântâna Jurământului, până în ziua de azi.

26:34 Și era Esau de patruzeci de ani, și a luat de soție pe Iudit fiica lui Beeri hetitul, și pe Basmat fiica lui Elon hetitul.

26:35 Și se ocupau să facă certuri † lui Isaac și Rebecăi.

CAPITOLUL 27

27:1 Și a fost după ce a îmbătrânit Isaac, că își pierduseră acuitatea ochii lui să vadă. Și *l*-a chemat pe Esau, fiul lui cel mai în vârstă, și i-a zis, Fiul meu! Și *el* a zis, Iată-mă!

27:2 Și a zis, Iată, *eu* am îmbătrânit, și nu cunosc ziua sfârșitului meu.

27:3 Acum deci, ia-*ți* echipamentul tău, și tolba și arcul, și ieși în câmpie, și vânează-mi vânat.

27:4 Și fă-mi mâncare așa cum îmi place mie, și adu-mi, ca să mănânc, așa încât să te binecuvânteze sufletul meu, înaintea morții mele.

27:5 Iar Rebeca *l*-a auzit pe Isaac vorbindu-*i* lui Esau, fiul lui. Și a traversat Esau în câmpie, să vâneze vânat pentru tatăl lui.

27:6 Și Rebeca a zis lui Iacov, fiul ei mai tânăr, Vezi, *l*-am auzit pe tatăl tău vorbindu-*i* lui Esau, fratele tău, spunând,

27:7 Adu-mi vânat, și fă-mi mâncare! Pentru ca mâncând, să te binecuvântez înaintea Domnului, înaintea morții mele.

27:8 Acum deci, fiul meu, ascultă-mă, după cum eu însumi îți poruncesc.

27:9 Și mergând la oi, ia-mi de acolo doi iezi, fragezi și buni! Și voi face din ei mâncare pentru tatăl tău, așa cum îi place.

27:10 Și vei duce tatălui tău, și va mânca, așa încât să te binecuvânteze tatăl tău înaintea morții lui.

27:11 Și a zis Iacov către Rebeca, mama lui, Este fratele meu un bărbat păros, și eu un bărbat neted.

27:12 Nu cumva să mă pipăie tatăl meu, și voi fi înaintea lui ca de disprețuit, și să aduc asupra mea un blestem, și nu o binecuvântare.

27:13 Și i-a zis mama *lui*, Asupra mea *să fie* blestemul tău, copile. Numai ascultă-mi glasul! Și ducându-te, adu-mi-*i*.

27:14 Și ducându-se, *i*-a luat, și *i*-a adus mamei *lui*. Și a făcut mama lui mâncare după cum *îi* plăcea tatălui lui.

27:15 Și luând Rebeca haina cea lungă a lui Esau, fiul ei cel mai în vârstă, cea bună, care era la ea în casă, *i*-a pus-*o* lui Iacov, fiul ei cel mai tânăr.

27:16 Și pieile iezilor *le*-a pus pe brațele lui, și pe *părțile* goale ale gâtului lui.

27:17 Și a dat bucatele, și pâinile pe care le făcuse, în mâinile lui Iacov fiul ei.

27:18 Și *el le*-a dus tatălui lui, și a zis, Tată! Și el a zis, Iată-mă, cine ești tu copile?

27:19 Și a zis Iacov tatălui lui, Eu *sunt* Esau întâiul tău născut. Am făcut după cum mi-ai spus; sculându-te, șezi și mănâncă din vânatul meu, ca să mă binecuvinteze sufletul tău.

27:20 Și a zis Isaac fiului lui, Ce este acesta, pe care atât de repede *l*-ai găsit, o copile? Și el a zis, Ceea ce a predat Domnul Dumnezeul tău, înaintea mea.

27:21 Și *i*-a zis Isaac lui Iacov, Apropie-te de mine, și te voi pipăi copile, *să văd* dacă tu ești fiul meu Esau, sau nu.

27:22 Și s-a apropiat Iacov de Isaac, tatăl lui. Și l-a pipăit, și a zis, Într-adevăr, glasul *e* glasul lui Iacov, dar mâinile *sunt* mâinile lui Esau.

27:23 Și nu l-a recunoscut, căci erau mâinile lui ca mâinile lui Esau fratele lui, păroase; și îl binecuvântă.

27:24 Și a zis, Tu ești fiul meu Esau? Și el a zis, Eu *sunt*.

27:25 Și *Iacov* a zis, Adu-mi, și voi mânca din vânatul tău, copile, ca să te binecuvânteze sufletul meu. Și i-a adus, și a mâncat, și i-a purtat vin, și a băut.

27:26 Și i-a zis Isaac, tatăl lui, Apropie-te de mine, și sărută-mă, copile.

27:27 Și apropiindu-se, l-a sărutat. Și *Iacov* a simțit aroma veșmintelor lui, și l-a binecuvântat, și a zis, Iată, aroma fiului meu *este* precum aroma unui câmp bogat †, pe care l-a binecuvântat Domnul;

27:28 și să-ți dea Dumnezeu din roua cerului, și din grăsimea pământului, și o mulțime de grâu și vin.

27:29 Și roabe să-ți fie națiunile. Și să se închine înaintea ta conducătorii. Și să devii domnul fratelui tău! Și să se închine înaintea ta fiii tatălui tău. Cel care te va blestema, blestemat să fie, și cel care te va binecuvânta, binecuvântat să fie.

27:30 Și a fost după ce a încetat Isaac să-*l* binecuvinteze pe Iacov, fiul lui, și s-a întâmplat deîndată ce a ieșit Iacov din fața lui Isaac, tatălui lui, că Esau fratele lui a venit de la vânătoare.

27:31 Și a făcut și el mâncare, și a adus-*o* tatălui lui. Și a zis tatălui *lui*, Ridică-te tatăl meu, și mănâncă din vânatul fiului tău, ca să mă binecuvinteze sufletul tău.

26:32 † având în vedere v.33, afirmația ar trebui probabil citită în sensul afirmativ: „Am găsit apă!"
26:35 † erau provocatoare de certuri, scandalagioaice

27:27 † plin

27:32 Și i-a zis Isaac tatăl lui, Cine ești tu? Și el a zis, Eu sunt fiul tău cel întâi născut, Esau.

27:33 Și a fost uimit Isaac cu o perplexitate mare peste măsură; și a zis, Cine atunci *e* cel vânându-mi vânat, și aducându-mi-*l*? Și am mâncat din toate înaintea venirii tale, și l-am binecuvântat, și binecuvântat va fi!

27:34 Și s-a întâmplat când a auzit Esau vorbele tatălui lui Isaac, că a strigat cu glas mare și amar peste măsură; și a zis, Binecuvântează-*mă* acum și pe mine, tată!

27:35 Și *el* i-a zis, Venind, fratele tău cu înșelăciune a luat binecuvântarea ta.

27:36 Și *Esau* a zis, Pe drept a fost chemat numele lui, Iacov, căci m-a suplantat † deja această a doua oară; și dreptul meu de întâi născut *l*-a luat, și și acum a luat binecuvântarea mea! Și a zis Esau tatălui lui, Nu mi-ai lăsat o binecuvântare, tată?

27:37 Și răspunzând, Isaac zise lui Esau, Dacă domn l-am făcut peste tine, și pe toți frații lui *i*-am făcut servitorii lui domestici, cu grâu și vin să-l susțină, ție dar ce să-*ți* fac copile?

27:38 Și a zis Esau către tatăl lui, Oare o singură binecuvântare în tine este, tată? Binecuvântează-*mă* deci și pe mine, tată! Și regretând amar Isaac, Esau a strigat , ridicând glasul, și a plâns.

27:39 Și răspunzând Isaac, tatăl lui, i-a zis, Iată, din grăsimea pământului va fi locuința ta, și din roua cerului de sus.

27:40 Și din sabia ta vei trăi, și fratelui tău *îi* vei sluji ca rob; va fi însă atunci când vei doborî și vei desface jugul lui de pe gâtul tău.

27:41 Și a vrăjmășit cu mânie Esau pe Iacov datorită binecuvântării cu care îl binecuvântase tatăl lui. Și a zis Esau în mintea lui, Să se apropie † *numai* zilele de doliu ale tatălui meu, ca să-*l* omor pe Iacov fratele meu.

27:42 Și au fost aduse la cunoștința Rebecăi vorbele lui Esau, fiul ei mai în vârstă; și trimițând, *l*-a chemat pe Iacov, fiul ei mai tânăr, și i-a zis, Iată, Esau, fratele tău, amenință cu privire la tine, să te omoare.

27:43 Acum deci, copile, ascultă-mi glasul, și sculându-te fugi în Mesopotamia la Laban, fratele meu, în Haran.

27:44 Și trăiește cu el câteva zile,

27:45 până când se întoarce mânia și urgia fratelui tău de la tine, și o să uite ce i-ai făcut. Și trimițând, voi trimite după tine să te întorci de acolo, ca nu cumva să ajung fără copii, lipsită de voi doi într-o singură zi.

27:46 Și a zis Rebeca lui Isaac, Sunt scârbită de viața mea, din cauza fiicelor fiilor lui Het; dacă Iacov va lua o soție din fiicele țării acesteia, la ce-mi mai folosește să trăiesc?

CAPITOLUL 28

28:1 Și chemându-*l* Isaac pe Iacov, l-a binecuvântat, și i-a poruncit, spunând, să nu îți iei soție dintre fiicele canaaniților.

28:2 Sculându-te, fugi în Mesopotamia, în casa lui Betuel, tatăl mamei tale! Și ia-ți de acolo o soție dintre fiicele lui Laban, fratele mamei tale.

28:3 Și Dumnezeul meu să te binecuvânteze, și să te mărească, și să te înmulțească; și să devii o congregație de națiuni.

28:4 Și să-ți dea binecuvântarea lui Avraam, tatăl meu, ție și seminției tale după tine; să moștenești pământul pribegiei tale, pe care l-a dat Dumnezeu lui Avraam.

28:5 Și Isaac *l*-a trimis pe Iacov. Și *el* a plecat în Mesopotamia, la Laban, fiul lui Betuel, sirianul, fratele Rebecăi, mama lui Iacov și a lui Esau.

28:6 Și văzând Esau că Isaac *l*-a binecuvântat pe Iacov, și că *l*-a trimis în Mesopotamia Siriei, ca să-și ia o soție de acolo – în aceea că l-a binecuvântat, și i-a poruncit, spunând, Să nu îți iei soție din fiicele canaaniților;

28:7 și *văzând că* a ascultat Iacov pe tatăl și pe mama lui, și a plecat în Mesopotamia Siriei;

28:8 și văzând dar Esau, că erau foarte obositoare † fiicele lui Canaan înaintea lui Isaac tatăl lui,

28:9 atunci s-a dus Esau la Ismael, și a luat-*o* pe Mahalat (fiica lui Ismael, fiul lui Avraam), sora lui Nebaiot, pe lângă soțiile lui, de soție.

28:10 Și Iacov a ieșit de la Fântâna Jurământului, și a plecat în Haran.

28:11 Și a întâlnit un loc, și a dormit acolo, căci apusese soarele; și a luat din pietrele locului, și și-a pus la † capul lui, și a dormit în locul acela.

28:12 Și visă. Și iată, o scară fixată pe pământ, al cărui vârf † ajungea în cer. Și îngerii lui Dumnezeu urcau și coborau pe ea.

28:13 Și Domnul stătea în picioare pe ea. Și a zis, Eu *sunt* Dumnezeul lui Avraam tatăl tău, și Dumnezeul lui Isaac. Nu-ți fie frică! Pământul pe care tu dormi culcat asupra lui, ție ți-l voi da, și seminței tale.

28:14 Și va fi sămânța ta ca nisipul pământului. Și se va lărgi spre mare, și băltăreț, și crivăț, și spre răsărit. Și vor fi binecuvântate în tine toate semințiile pământului, și în sămânța ta.

28:15 Și iată, Eu sunt cu tine, păzindu-te pe orice cale pe care vei merge. Și Eu te voi întoarce în pământul acesta, căci nicidecum nu te voi părăsi, până când Eu voi face toate câte ți *le*-am vorbit.

28:16 Și Iacov s-a trezit din somnul lui; și a zis, Domnul este în locul acesta; eu însă n-am știut.

28:17 Și s-a înfricoșat, și a zis, Ce înfricoșător *e* locul acesta! Nu este aceasta altceva decât Casa lui Dumnezeu, și aceasta *e* Poarta Cerului!

28:18 Și s-a sculat Iacov dis de dimineață, și a luat piatra pe care o așezase acolo sub capul lui, și a pus-o ca monument, și a turnat undelemn pe vârful ei.

27:36 † a înlocui pe cineva, a submina (DEX)
27:41 † aștept să se apropie

28:8 † erau de proastă factură, cumplite
28:11 † sau: lângă
28:12 † cap

28:19 Și a chemat numele locului aceluia, Casa lui Dumnezeu, și Luz † era numele cetății mai înainte.

28:20 Și a făgăduit divin Iacov o făgăduință divină, spunând, Dacă va fi Domnul Dumnezeu cu mine, și mă va păzi în călătoria aceasta în care eu merg, și-mi va da pâine să mănânc, și veșmânt să *mă* îmbrac,

28:21 și mă va întoarce în siguranță în casa tatălui meu, atunci va fi Domnul pentru mine Dumnezeu,

28:22 și piatra aceasta pe care am pus-*o ca* monument, va fi pentru mine Casă al lui Dumnezeu. Și din toate, orice † îmi vei da, a zecea parte *Ți-o* voi da zeciuială din ele Ție.

CAPITOLUL 29

29:1 Și ridicându-și Iacov picioarele, a purces în țara răsăritului către Laban, fiul lui Betuel sirianul, și fratele Rebecăi, mama lui Iacov și Esau.

29:2 Și a privit, și iată, o fântână în câmpie; și erau acolo trei turme de oi, odihnindu-se lângă ea; fiindcă din fântâna aceea se adăpau turmele; și o piatră era, *una* mare, pe gura fântânii.

29:3 Și se strângeau acolo toate turmele; și rostogoleau piatra de pe gura fântânii, și adăpau oile, și puneau piatra pe gura fântânii, la locul ei.

29:4 Și le-a zis Iacov, Fraților, din ce loc sunteți voi? Și ei au zis, Din Haran suntem.

29:5 Și le-a zis, *Îl* cunoașteți pe Laban, fiul lui Nahor? Și ei au zis, *Îl* cunoaștem.

29:6 Și le-a zis, *E bine* sănătos? Și ei *i*-au zis, *E* sănătos! Și iată, Rahela fiica lui, vine cu oile.

29:7 Și Iacov *le*-a zis, Mai este încă mult din zi, nu e încă ora să strângeți vitele; adăpând oile, trimiteți-*le* să pască.

29:8 Și ei au zis, Nu putem până când *nu* se strâng toți păstorii, și rostogolesc piatra de pe gura fântânii, și adăpăm oile.

29:9 Pe când el vorbea cu ei, și iată, Rahela fiica lui Laban vine cu oile tatălui ei, căci ea păștea oile tatălui ei.

29:10 Și a fost când a văzut-*o* Iacov pe Rahela, fiica lui Laban, fratele mamei lui, și oile lui Laban, fratele mamei lui, că apropiindu-se, Iacov a rostogolit piatra de pe gura fântânii. Și a adăpat oile lui Laban, fratele mamei lui.

29:11 Și Iacov a sărutat-*o* pe Rahela, și strigând cu glasul lui, a plâns.

29:12 Și a făcut cunoscut Rahelei că frate † al tatălui ei este *el*, și că fiul Rebecăi este. Și *ea* a alergat să înștiințeze pe tatălui ei despre veștile acestea.

29:13 Și a fost când a auzit Laban numele lui Iacov, fiul surorii lui, că a alergat în întâmpinarea lui. Și îmbrățișându-l, *l*-a sărutat, și l-a condus în casa lui. Și *el i*-a relatat lui Laban toate lucrurile acestea.

29:14 Și i-a zis Laban, *Os* din oasele mele, și *carne* din carnea mea ești tu! Și a stat † la el o lună de zile.

29:15 Și *i*-a zis Laban lui Iacov, Fiindcă frate îmi ești, Să nu slujești ca rob pentru mine, pe gratis, fă-mi cunoscut care [plata ta 1 este].

29:16 Iar Laban avea † două fiice; numele celei mai mari *era* Lea, și numele celei mai tinere, Rahela.

29:17 Și ochii Leei erau slabi, Rahela însă era frumoasă la vedere, și splendidă la înfățișare peste măsură.

29:18 Și *o* iubea Iacov pe Rahela. Și a zis, Îți voi sluji ca rob șapte ani pentru Rahela, fiica ta cea mai tânără.

29:19 Și i-a zis Laban, Mai bine îmi e s-o dau ție, decât mi-e s-o dau altui bărbat. *Rămâi și* locuiește cu mine.

29:20 Și a slujit ca rob Iacov pentru Rahela șapte ani; și au fost înaintea lui ca zile puține datorită iubirii lui pentru ea.

29:21 Și a zis Iacov lui Laban, Dă-mi-*o* pe soția mea, căci s-au împlinit zilele ca să intru la ea.

29:22 Și a adunat Laban toți bărbații locului, și a făcut nuntă.

29:23 Și s-a făcut seară; și luând-*o* pe Lea fiica lui, a adus-o lângă Iacov, și a intrat la ea Iacov.

29:24 Și a dat Laban Leei, fiica lui, pe Zilpa, slujitoarea lui.

29:25 Și s-a făcut dimineață, și iată, era Lea; și a zis Iacov lui Laban, Ce e lucrul acesta pe care mi *l*-ai făcut? Nu pentru Rahela ca rob am slujit pentru tine? Și pentru ce m-ai înșelat?

29:26 Și a zis Laban, Nu este așa în locul nostru, să *o* dăm pe cea mai tânără înaintea celei mai în vârstă.

29:27 Du până la capăt deci aceste șapte *zile* †, și ți-*o* voi da și pe cealaltă, pentru slujba pe care o vei sluji pentru mine, încă alți șapte ani.

29:28 Și a făcut Iacov astfel, și a împlinit aceste șapte *zile*; și i-a dat-*o* Laban pe Rahela, fiica lui, lui *Iacov* de soție.

29:29 Și a dat Laban fiicei lui, pe Bilha, slujitoarea.

29:30 Și a intrat la Rahela. Și a iubit-*o* pe Rahela mai mult decât pe Lea. Și i-a slujit ca rob alți șapte ani.

29:31 Și văzând Domnul că era urâtă Lea, a deschis matricea ei; Rahela însă era sterilă.

29:32 Și Lea a zămislit și a dat naștere unui fiu lui Iacov. Și ea a chemat numele lui, Ruben, spunând, Fiindcă mi-a văzut Domnul umilința, și mi-a dat un fiu; acum deci mă va iubi soțul meu.

29:33 Și a zămislit din nou Lea, și a dat naștere unui al doilea fiu lui Iacov. Și a zis, Căci Domnul a auzit că sunt urâtă, și mi *l*-a adăugat și pe acesta. Și a chemat numele lui, Simeon.

29:34 Și a zămislit din nou, și a dat naștere unui fiu. Și a zis, În momentul ăsta, cu mine va fi soțul meu, căci i-am născut trei fii. De aceea a chemat numele lui, Levi.

28:19 † Lam-luz
28:22 † sau: dacă ceva îmi vei da
29:12 † în sens larg, rudă

29:14 † lit: fost
29:16 † lit: lui Laban îi erau două fiice
29:27 † zile sau ani? ταύτης: la feminin; în greacă „zi” (ἡμέρα) este feminin, iar „an” (ἔτος) este neutru; „zi” este folosit în v. 21, iar „ani” chiar în acest verset

29:35 Și a zămislind din nou, a dat naștere unui fiu. Și a zis, Acum din nou, din acesta Îl voi celebra cu recunoștință pe Domnul. De aceea a chemat numele lui, Iuda. Și a încetat să nască.

CAPITOLUL 30

30:1 A văzut însă Rahela că nu a născut *copii* lui Iacov. Și Rahela a invidiat-*o* pe sora ei. Și a zis lui Iacov, Dă-mi un copil, căci altfel eu mă voi sfârși.

30:2 Și mâniindu-se Iacov pe Rahela, i-a zis, Oare în locul lui Dumnezeu sunt eu, Cel care te-a lipsit de rodul pântecelui?

30:3 Și a zis Rahela lui Iacov, Iată-*o* pe sclava mea Bilha; intră la ea, și va da naștere pe genunchi mei, și voi face copii și eu din ea.

30:4 Și i-a dat-*o* pe Bilha – sclava ei – lui de soție; și a intrat la ea Iacov.

30:5 Și a zămislit Bilha, sclava Rahelei; și a dat naștere – pentru Iacov – unui fiu.

30:6 Și a zis Rahela, Mi-a făcut judecată Dumnezeu, și a ascultat glasul meu, și mi-a dat un fiu în felul acesta; de aceea a chemat numele lui, Dan.

30:7 Și a zămislit din nou Bilha, sclava Rahelei; și a dat naștere unui a-l doilea fiu, lui Iacov.

30:8 Și a zis Rahela, M-a ajutat Dumnezeu, și m-am luptat îndeaproape cu sora mea, și am fost puternică! Și a chemat numele lui, Neftali.

30:9 Și a văzut Lea că a încetat să dea naștere; și a luat-*o* pe Zilpa, sclava ei, și a dat-o lui Iacov de soție.

30:10 Și a zămislit Zilpa, sclava Leei; și a dat naștere unui fiu lui Iacov.

30:11 Și a zis Lea, Cu noroc! – și a numit numele lui, Gad.

30:12 Și a zămislit din nou Zilpa, sclava Leei; și a dat naștere, pentru Iacov unui al doilea fiu.

30:13 Și a zis Lea, Binecuvântată-*s* eu, căci mă vor numi fericită femeile! – și a chemat numele lui Așer.

30:14 Și a mers Ruben în ziua secerișului grânelor, și a găsit mere de mandragore în câmp; și le-a adus lui Lea, mama lui. Și a zis Rahela Leei, sora ei, Dă-mi mandragorele fiului tău!

30:15 Și a zis Lea, Nu-ți ajunge că *mi*-ai luat bărbatul meu? Oare și mandragorele fiului meu o să *le* iei? Și *i*-a zis Rahela, Dacă-i așa, să dormă cu tine în noaptea aceasta, în schimbul mandragorelor fiului tău.

30:16 Și a venit Iacov de la câmp seara; și a ieșit Lea în întâmpinarea lui, și *i*-a zis, La mine să intri astăzi, căci te-am angajat în schimbul mandragorelor fiului meu; și a dormit cu ea în noaptea aceea.

30:17 Și a ascultat-*o* Dumnezeu pe Lea, și zămislind, a dat naștere unui fiu, al cincilea, lui Iacov.

30:18 Și a zis Lea, Mi-a dat Dumnezeu răsplata mea, pentru că am dat-*o* pe sclava mea bărbatului meu; și a chemat numele lui, Isahar, care este, Răsplată.

30:19 Și a zămislit din nou Lea, și a dat naștere unui fiu, al șaselea, lui Iacov.

30:20 Și a zis Lea, mi-a dăruit Dumnezeu un dar bun în vremea de azi, va face o alegere asupra mea bărbatul meu, căci am dat naștere pentru el la șase fii. Și a chemat numele lui, Zabulon.

30:21 Și după această a dat naștere unei fiice, și a chemat numele ei, Dina.

30:22 Și Și-a amintit Dumnezeu de Rahela. Și a ascultat-o Dumnezeu, și i-a deschis pântecele.

30:23 Și zămislind a născut lui Iacov un fiu. Și zise Rahela, A ridicat Dumnezeu de peste mine ocara.

30:24 Și a chemat numele lui, Iosif, spunând, A adăugat Dumnezeu pentru mine un alt fiu.

30:25 Și a fost, deîndată ce a născut Rahela pe Iosif, că a zis Iacov lui Laban, Lasă-mă să plec, ca să mă duc la vatra † mea, și în țara mea.

30:26 Dă-mi soțiile mele, și micuții mei, pentru care ți-am slujit ca rob, ca să plec. Căci tu știi robia cu care ți-am slujit ca rob.

30:27 Și i-a zis Laban, Dacă am găsit har înaintea ta, pot prezice după auspicii – m-a binecuvântat Dumnezeu prin venirea ta la mine.

30:28 Hotărăște-*ți* plata ta de la mine, și *ți*-o voi da.

30:29 Și a zis Iacov către el, Tu știi în câte ca rob am slujit pentru tine, și câte au fost vitele tale *de când sunt* cu mine.

30:30 Căci puține erau toate câte îți aparțineau † înainte de mine, și s-au mărit într-o multitudine; și te-a binecuvântat Domnul prin *fiecare pas* al piciorului meu. Acum deci, când voi face și eu pentru mine o casă?

30:31 Și a zis Laban către el, Ce să-ți dau? Și a zis către el Iacov, Nu îmi vei da nimic. Dacă vei face pentru mine lucrul acesta, din nou voi paște turmele tale, și *le* voi păzi.

30:32 Treci prin toate turmele tale astăzi, și desparte din ele orice oaie seină † dintre miei, și orice *e* alb tărcat și pestriț dintre capre – îmi va fi răsplată!

30:33 Și va lua seama la mine dreptatea mea în ziua de mâine; căci este răsplata mea înaintea ta – tot ce nu este tărcat și albpestriț între capre, și sein între oi, furat să fie *considerat* de mine.

30:34 Și i-a zis Laban, Să fie după vorba ta.

30:35 Și a separat în ziua aceea țapii tărcați și pestrițí, și toate caprele tărcate și pestrițe, și tot ce era sein, din ce era între oi; și *le*-a dat în mâna fiilor lui.

30:36 Și a lăsat cale de trei zile între ei, și între Iacov. Și Iacov păștea turmele lui Laban – cele care rămăseseră.

30:37 Și și-a luat Iacov o joardă de plop verde, și de nuc, și de paltin. Și a crestat pe ele Iacov crestături albe, desfășurând

---

30:25 † lit: locul; vatră: loc de baștină, de origine, locuință, cămin, casă (părintească) (DEX)
30:30 † lit: erau
30:32 † cu lâna cenușie-roșcată (DEX)

și îndepărtând *scoarța* verde. Și se vedea pe joarde albul pe care îl crestase *în mod* pestriț.

30:38 Și a pus joardele pe care le-a cojit în cuvele jgheaburilor de apă. Așa încât atunci când veneau turmele oilor să bea în fața joardelor > a celor care veneau ca să bea, să intre în călduri oile în raport cu joardele.

30:39 Și fătau oile alb tărcate, și pestrițe, și seine *și* tărcate.

30:40 Iar pe miei îi separa Iacov; și a pus înaintea oilor un berbec alb-pestriț, și orice era pestriț între miei; și și-a separat turmele *luându-le* la sine, și nu le-a amestecat cu turmele lui Laban.

30:41 Și a fost în vremea când intrau în călduri turmele în burtă, luând joardele +le punea Iacov înaintea turmelor, în jgheaburi ca acestea să intre în călduri în raport cu joardele.

30:42 Dar când fătau turmele nu *le* punea; și au ajuns cele neînsemnate ale lui Laban, iar cele însemnate, ale lui Iacov.

30:43 Și s-a îmbogățit omul peste măsură peste măsură. Și i s-au făcut vite multe, și boi, și slujitori, și slujitoare, și cămile, și măgari.

CAPITOLUL 31

31:1 Și a auzit Iacov vorbele fiilor lui Laban, spunând, Iacov a luat toate lucrurile tatălui nostru. Și din cele ale tatălui nostru și-a făcut toată gloria aceasta.

31:2 Și Iacov a văzut fața lui Laban, și iată, nu mai era față de el ca ieri și *ca* în a treia zi †.

31:3 Și *i*-a zis Domnul lui Iacov, Întoarce-te în țara tatălui tău, și în familia ta, și *Eu* voi fi cu tine.

31:4 Și trimițând Iacov, *le*-a chemat pe Lea și pe Rahela, în câmpie, unde erau turmele.

31:5 Și le-a zis, Văd eu însumi fața tatălui vostru, că nu mai este față de mine ca ieri și *ca* în a treia zi. Dar Dumnezeul tatălui meu, a fost cu mine.

31:6 Și și voi știți că *eu* cu toată forța mea, ca rob am slujit tatălui vostru.

31:7 Dar tatăl vostru m-a înșelat, și a schimbat plata mea a celor zece miei; și nu i-a dat *posibilitate* Dumnezeul tatălui meu să-mi facă rău.

31:8 Dacă zicea astfel, Cele pestrițe vor fi plata ta! – atunci fătau toate turmele pestrițe. Dacă însă zicea, Cele albe vor fi plata ta! – atunci fătau toate turmele albe.

31:9 Și a retezat Dumnezeu toate dobitoacele tatălui vostru, și mi le-a dat.

31:10 Și a fost când intrau în călduri turmele, în burtă luând, că am văzut cu ochii mei turmele † în somn. Și iată, țapii și berbecii se urcau peste turme, și *peste* caprele alb tărcate și pestrițe și seine tărcate.

31:11 Și mi-a zis îngerul lui Dumnezeu în somn, Iacov, și eu am zis, Ce este?

31:12 Și *el* a zis, Privește, ridicându-ți ochii tăi, și vezi țapii și berbecii urcându-se peste turme, și peste capre, alb tărcate și pestrițe și seine tărcate! Căci am văzut toate câte ți *le* face Laban.

31:13 Eu sunt Dumnezeu, Cel ce ți S-a arătat în locul lui Dumnezeu, unde ai uns pentru Mine acolo un monument, și Mi-ai făgăduit divin acolo o făgăduință divină. Acum deci, ridică-te și ieși din țara aceasta, și du-te în țara nașterii tale.

31:14 Și răspunzând, Rahela și Lea i-au zis, Oare este încă pentru noi vreo parte sau moștenire în casa tatălui nostru?

31:15 Nu ca pe străine † *ne*-a socotit † față de el? Căci ne-a vândut, și a devorat ca pe o pradă argintul † nostru.

31:16 Toată bogăția și gloria pe care le-a tăiat Dumnezeu de la tatăl nostru, a noastră va fi, și a copiilor noștri. Acum deci *toate* câte ți *le*-a grăit Dumnezeu, fă!

31:17 Și ridicându-se Iacov, și-a luat femeile lui, și copiii lui pe cămile.

31:18 Și a luat toate bunurile lui, și toată avuția lui, pe care le dobândise în Mesopotamia, și toate lucrurile lui, pentru a pleca la Isaac, tatăl lui în țara Canaanului.

31:19 Și Laban era plecat să-și tundă turmele lui; și a furat Rahela idolii tatălui ei.

31:20 Și *i*-a ascuns *aceasta* Iacov lui Laban sirianul, ca să nu-i dea de știre că fugea.

31:21 Și a fugit, el și toate ale lui; și a trecut râul, și s-a repezit spre muntele Galaad.

31:22 Și s-a dat de știre lui Laban sirianul, în ziua a treia, că Iacov fugise.

31:23 Și luând pe toți frații lui cu sine, a alergat după el cale de șapte zile. Și l-a prins în muntele Galaadului.

31:24 Și a venit Dumnezeu la Laban sirianul în timpul somnului nopții, și i-a zis, Fii atent, ca nu cumva să-*i* spui lui Iacov *cuvinte* grele.

31:25 Și Laban *l*-a prins pe Iacov. Și Iacov își întinsese cortul lui în munte. Și Laban *i*-a staționat pe frații lui în muntele Galaadului.

31:26 Și Laban a zis lui Iacov, Ce ai făcut? Pentru ce ai evadat în secret, și m-ai jefuit, și *le*-ai luat pe fiicele mele ca pe unele luate captive cu sabia?

31:27 Și dacă mi-ai fi făcut cunoscut, chiar te-aș fi trimis cu bucurie, și cu muzicieni, și tamburine și harfe.

31:28 Și nu *m*-ai învrednicit să-*i* sărut pe copiii mei, și pe fiicele mele. Acum deci, smintit ai acționat.

31:29 Și acum, e tare mâna mea să-ți facă rău. Dar Dumnezeul tatălui tău, a zis ieri către mine, spunând, Fii atent la tine însuți, ca nu cumva să vorbești împotriva lui Iacov ticăloșenii.

31:30 Și acum, du-te! Căci cu dorință ai dorit să pleci în casa tatălui tău; de ce ai furat dumnezeii mei?

31:2 † ieri și alaltăieri
31:10 † lit: pe ele
31:15 † fem. pl.
31:15 † 22 oc, Gen 15:16
31:15 † banii

31:31 Și răspunzând, Iacov *i*-a zis lui Laban, Fiindcă am zis, nu cumva să *le* iei pe fiicele tale de la mine, și toate lucrurile mele.

31:32 Și a zis Iacov, La oricine vei găsi dumnezeii tăi, să nu trăiască înaintea fraților noștri. Identifică ce este la mine din lucrurile tale, și ia-*le*. Și *Laban* nu a identificat la el niciun lucru. Nu știa însă Iacov că Rahela, femeia lui, îi furase.

31:33 Și intrând Laban a căutat în casa Leei, și nu a găsit. Și a ieșit din casa Leei, și a căutat în casa lui Iacov, și în casa celor două sclave, și nu a găsit. Și a intrat și în casa Rahelei.

31:34 Și Rahela luase idolii, și îi pusese în traistele samarului cămilei, și se așezase pe ei.

31:35 Și a zis tatălui ei, Să nu fii greu apăsat, doamne! nu voi putea să mă ridic înaintea ta, căci după cum e obișnuit femeilor îmi este *starea*. Și a căutat Laban în toată casa, și nu a găsit idolii.

31:36 Și Iacov s-a supărat, și s-a certat cu Laban. Și răspunzând Iacov, *i*-a zis lui Laban, Care *e* greșeala mea? și care *e* păcatul meu, de *m*-ai urmărit prin spatele meu?

31:37 Și că ai căutat în toate vasele casei mele! Ce ai găsit din toate vasele casei tale? Pune-*le* aici, înaintea fraților tăi, și a fraților mei, și să facă cercetare între noi doi!

31:38 Aceștia mi-*au fost* douăzeci de ani, eu am fost cu tine; oile tale, și caprele tale, nu au fost sterpe; berbecii turmelor tale, nu *i*-am mâncat.

31:39 Ce a fost sfâșiat de fiare, nu ți *l*-am adus, eu *le*-am plătit de la mine pe cele furate ziua, și pe cele furate naptea.

31:40 Am fost ziua ars de arșiță, și înghețat noaptea; și s-a îndepărtat somnul meu de ochii mei.

31:41 Aceștia mi-*au fost* douăzeci de ani, eu am fost în casa ta, te-am slujit ca rob paisprezece ani pentru cele două fiice ale tale, și șase ani în mijlocul turmelor tale, și *m*-ai înșelat cu privire la salariul meu pe zece mielușele.

31:42 Dacă Dumnezeul tatălui meu Avraam, și frica lui Isaac *nu* ar fi fost cu mine, acum gol m-ai fi trimis. Umilința mea și osteneala mâinilor mele *le*-a văzut Dumnezeu, și te-a mustrat ieri.

31:43 Și răspunzând Liban, *i*-a zis lui Iacov, Fiicele-*s* fiicele mele, și fiii, fiii mei, și vitele, vitele mele, și toate câte tu însuți *le* vezi, al meu este, și al fiicelor mele! Ce *le* voi face acestora astăzi, sau copiilor lor cărora le-au dat naștere?

31:44 Acum deci vino aici, să încheiem o alianță, eu și tu, și va fi o mărturie între mine și tine.

31:45 Și luând Iacov o piatră, a așezat-o ca stâlp memorial.

31:46 Și a zis Iacov fraților lui, Strângeți pietre! Și au strâns pietre, și au făcut un deal. Și au mâncat acolo pe deal.

31:47 Și l-a chemat Laban, Dealul Mărturiei. Dar Iacov l-a chemat, Dealul Martor.

31:48 Și a zis Laban, Dealul acesta mărturisește între mine și tine astăzi. De aceea a fost chemat numele acelui loc, Dealul care Mărturisește.

31:49 Și viziunea pe care a zis-*o*, Să privească Dumnezeu între mine și tine, căci ne vom despărți unul de celălalt.

31:50 Dacă *le* vei înjosi pe fiicele mele, dacă vei lua *alte* femei în plus de fiicele mele, să știi că, nimeni cu noi *ne* fiind să *ne* vadă, *este* Dumnezeu martor între mine și între tine.

31:51 Și a zis Laban lui Iacov, Iată, dealul acesta și stâlpul pe care l-am așezat între mine și tine;

31:52 mărturisește dealul acesta, și stâlpul pe care l-am așezat – el mărturisește, că în nimic nu † voi trece, eu către tine, nici tu să *nu* treci la mine *dincolo* de dealul acesta, și de stâlpul acesta în vederea răului.

31:53 Dumnezeul lui Avraam, și Dumnezeul lui Nahor, să judece între noi.

31:54 Și a jurat Iacov pe frica tatălui lui Isaac. Și a jertfit o jertfă pe munte; și a chemat pe frații lui, și au mâncat și au băut, și au a dormit în munte.

31:55 Și trezindu-se Laban dimineața, *i*-a sărutat pe fiii și pe fiicele lui, și i-a binecuvântat. Și s-a întors Laban, *și* s-a dus la vatra † lui.

CAPITOLUL 32

32:1 Și Iacov a plecat pe propria-i cale. Și ridicându-și privirea, a văzut tabăra lui Dumnezeu tăbărâtă. Și l-au întâmpinat îngerii lui Dumnezeu.

32:2 Și a zis Iacov când i-a văzut, Tabăra lui Dumnezeu *e* aceasta. Și a chemat numele locului aceluia, Tabere.

32:3 Și a trimis Iacov mesageri înaintea lui, la Esau fratele lui, în țara Seirului, în ținutul Edomului.

32:4 Și le-a poruncit, spunând, Așa veți grăi domnului meu Esau, Așa vorbește slujitorul tău Iacov, La Laban am locuit pentru o vreme, și am întârziat până acum.

32:5 Și mi s-au făcut boi, și măgari, și oi, și slujitori, și slujitoare. Și am trimis să dea de veste domnului meu Esau, ca să găsească slujitorul tău har înaintea ta.

32:6 Și s-au întors mesagerii la Iacov, spunând, Am ajuns la fratele tău Esau; și, iată, el însuși vine în întâmpinarea ta, și patru sute de bărbați *împreună* cu el.

32:7 Și s-a înfricoșat Iacov peste măsură, și s-a descumpănit †. Și a împărțit poporul care era cu sine, și boii, și oile, în două tabere.

32:8 Și Iacov a zis, Dacă va veni Esau în tabăra întâia, și o va lovi, va fi tabăra a doua de salvare.

32:9 Și a zis Iacov, *O* Dumnezeul tatălui meu Avraam, și Dumnezeul tatălui meu Isaac, Doamne, *Tu* Care mi-ai zis, Du-te degrabă în țara genezei tale, și bine îți voi face!

32:10 Atât de bun e pentru mine să am parte de toată dreptatea, și de tot adevărul, pe care le-ai făcut slujitorului Tău! Căci *eu*,

---

31:52 † lit. exclamativ „că dacă în ceva voi trece…!”, adică „nicidecum nu voi…”
31:55 † lit: locul; vatră: loc de baștină, de origine, locuință, cămin, casă (părintească)(DEX)
32:7 † a fost perplex

cu acest toiag al meu, am trecut Iordanul acesta, iar acum, am ajuns să fiu în două tabere.

32:11 Scapă-mă din mâna fratelui meu, din mâna lui Esau! Căci am frică eu de el, ca nu cumva, venind, să mă lovească, și pe mama cu copii.

32:12 Tu însă, ai zis, Bine îți voi face! Și voi așeza sămânța ta ca nisipul mării, care nu se va putea număra datorită mulțimii.

32:13 Și a dormit acolo în noaptea aceea. Și a luat darurile pe care le adusese, și *le*-a trimis lui Esau, fratele lui;

32:14 capre – două sute; țapi – douăzeci; oi – două sute; berbeci – douăzeci;

32:15 cămile alăptând, și micuții lor – treizeci; boi – patruzeci; tauri – zece; măgari – douăzeci; și mânji – zece.

32:16 Și le-a dat în mâna slujitorilor lui într-o singură turmă. Și a zis slujitorilor lui, Precedați-mă, mergând înaintea mea, și o distanță să lăsați † între o turmă și o turmă.

32:17 Și a poruncit primului, spunând, Dacă tu *îl* vei întâlni pe Esau, fratele meu, și te va întreba, spunând, Cine ești, și unde te duci? Și ale cui sunt aceste *dobitoace* mergând înaintea ta?

32:18 *Tu* vei grăi, Slujitorul tău Iacov, daruri a trimis domnului meu, Esau. Și iată, el *însuși e* în spatele nostru.

32:19 Și *i*-a poruncit primului, și celui de-al doilea, și celui de-al treilea, și tuturor celor care mergeau în urma turmelor acestora, spunând, Potrivit vorbirii acesteia să-*i* vorbiți lui Esau când vă veți întâlni cu el.

32:20 Și vei spune, Iată, slujitorul tău Iacov vine după noi. Căci zicea, Voi potoli fața lui, prin darurile venind înaintea feței lui; și după aceea voi vedea fața lui, căci poate va accepta fața mea.

32:21 Și *l*-au precedat, mergând înainte darurile, în fața lui. Și el a dormit în noaptea aceea în tabără.

32:22 Și sculându-se în noaptea aceea, *le*-a luat pe cele două femei, și pe cele două slujitoare, și pe cei unsprezece copilași ai lui, și a trecut vadul Iaboculuí.

32:23 Și i-a luat, și *i*-a trecut torentul, și a făcut să treacă toate lucrurile lui.

32:24 Dar Iacov rămase singur, și se luptă un om cu el până dimineața.

32:25 Și a văzut că nu are putere asupra lui, și a atins șoldul coapsei lui, și a amorțit șoldul coapsei lui Iacov, în lupta lui cu el.

32:26 Și i-a zis, Lasă-mă să plec, căci s-a ivit aurora. Și el a zis, Nicidecum nu te voi lăsa să pleci dacă nu mă vei binecuvânta.

32:27 Și i-a zis, Care este numele tău? Și el a zis, Iacov.

32:28 Și i-a zis, Nu va mai fi chemat numele tău Iacov, ci Israel va fi numele tău, căci te-ai întărit față de Dumnezeu, și față de oameni puternic *vei fi*.

32:29 Și *l*-a întrebat Iacov, și a zis, Fă-mi cunoscut numele tău! Și el a zis, De ce aceasta o ceri tu, numele meu, care este minunat? Și l-a binecuvântat acolo.

32:30 Și Iacov a chemat numele locului aceluia, Vederea lui Dumnezeu – căci am văzut, pe Dumnezeu față către față, și mi-a fost salvat sufletul.

32:31 Și răsărea peste el soarele, când trecea de Vederea lui Dumnezeu, iar el șchiopăta din coapsa lui.

32:32 De aceea, nicidecum nu mănâncă fiii lui Israel ligamentul care amorțise, care este pe șoldul coapsei, până în ziua aceasta. Căci atinsese șoldul coapsei lui Iacov, ligamentul, care amorțise.

CAPITOLUL 33

33:1 Și ridicându-și privirile Iacov a văzut. Și iată, Esau fratele lui venea, și patru sute de bărbați *împreună* cu el. Și Iacov a împărțit slujitorii între Lea și între Rahela, și *între* cele două slujitoare.

33:2 Și *le*-a pus pe cele două slujitoare, și pe fiii lor, în frunte, și *pe* Lea și pe copilașii ei apoi, și *pe* Rahela și *pe* Iosif la urmă.

33:3 Iar el a ieși înaintea lor, și s-a închinat până la pământ de șapte ori, până când s-a apropiat fratele lui.

33:4 Și Esau a alergat în întâmpinarea lui, și îmbrățișându-l, *l*-a sărutat. Și a căzut pe grumazul lui, și l-a sărutat, și au plâns amândoi.

33:5 Și ridicându-și privirile Esau a văzut femeile și copilașii. Și a zis, Cine-*s* aceștia, care sunt cu tine †? Și *Iacov* a zis, Copilașii prin care a avut milă Dumnezeu de slujitorul tău.

33:6 Și s-au apropiat slujitoarele și copiii lor, și s-au închinat.

33:7 Și s-a apropiat Lea și copiii ei, și s-au închinat. Și după aceasta s-au apropiat Rahela și Iosif, și s-au închinat.

33:8 Și *Esau* a zis, Ce sunt lucrurile acestea ale tale, toate taberele acestea, pe care le-am întâlnit? Și *Iacov* a zis, Ca să găsească slujitorul tău har înaintea ta, doamne.

33:9 Și a zis Esau, Eu am multe, frate!, să fie ale tale lucrurile tale.

33:10 Și a zis Iacov, Dacă am găsit har înaintea ta, ia darurile din mâinile mele, pentru lucrul acesta, că am văzut fața ta, ca și cum cineva a văzut fața lui Dumnezeu, și fii favorabil față de mine.

33:11 Ia *darurile* binecuvântării mele, pe care ți *le*-am adus, căci a avut milă de mine Dumnezeu, și sunt ale mele toate *acestea*. Și l-a forțat, și *le*-a luat.

33:12 Și *Esau* a zis, Plecând o vom ține tot înainte.

33:13 Și *Iacov* i-a zis, Domnul meu știe că, sunt plăpânzi copilașii, și oile și vacile care au fătat sunt cu mine; dacă deci le mân cu forța o singură zi, or să moară toate vitele.

33:14 Să iasă domnul meu, înaintea slujitorului lui; iar eu voi prinde putere pe cale în toată libertatea în funcție de parcursul † care stă înaintea mea, și în funcție de piciorul micuților, până

32:16 † lit: să faceți

33:5 † sau: cine îți sunt aceștia?
33:14 † ruta

la venirea mea la domnul meu, în Seir.

33:15 Și Esau a zis, Voi lăsa cu tine din poporul care e cu mine. *Iacov* însă a zis, Pentru ce aceasta? Este îndeajuns că am găsit har înaintea ta, doamne.

33:16 Și Esau s-a întors în ziua aceea pe calea lui în Seir.

33:17 Și Iacov a plecat la Corturi. Și și-a făcut acolo o casă, și pentru vitele lui a făcut *adăposturi din* corturi. De aceea au chemat numele locului aceluia, Corturi.

33:18 Și Iacov a venit la Salem o cetate a sichemeilor, care este în țara Canaanului, atunci când s-a întors din Mesopotamia Siriei, și a tăbărât în fața cetății.

33:19 Și a cumpărat partea de câmp pe care și-a ridicat acolo cortul lui, de la Hamor, tatăl lui Sihem cu o sută de miei.

33:20 Și a ridicat acolo un altar, și a chemat pe Dumnezeul lui Israel.

CAPITOLUL 34

34:1 Și a ieșit Dina, fiica pe care Lea o născuse lui Iacov, să *le* cunoască pe fiicele localnicilor.

34:2 Și a văzut-o Sihem, fiul lui Hamor hevitul, conducătorul țării. Și luând-o, a dormit cu ea, și a înjosit-o.

34:3 Și s-a atașat de sufletul Dinei, fiica lui Iacov. Și a iubit-*o* pe fecioară, și a vorbit în acord cu ceea ce se înțelege cu privire la fecioria ei,

34:4 Și a zis Sihem lui Hamor, tatăl lui, spunând, Ia-mi -*o* pe domnișoara aceasta de soție.

34:5 Și Iacov a auzit că *o* întinase fiul lui Hamor pe Dina fiica lui. Dar fiii lui erau cu vitele lui în câmpie. Și a tăcut Iacov până la venirea lor.

34:6 Și a ieșit Hamor, tatăl lui Sihem, către Iacov să-i vorbească.

34:7 Și fiii lui Iacov au venit din câmpie. Și când au auzit, au fost străpunși în inimă *acești* bărbați, și a fost o durere amară peste ei, peste măsură. Căci indecență a înfăptuit *Sihem* în Israel, dormind cu fiica lui Iacov. Și așa nu va fi.

34:8 Și a vorbit Hamor către ei, spunând, Sihem, fiul meu, *o* preferă în sufletul *lui* pe fiica voastră. Dați-i- o acum de soție.

34:9 Și încuscriți-vă cu noi! Pe fiicele voastre, dați-ni-*le*, și pe fiicele noastre, luați-*le* pentru fiii voștri.

34:10 Și cu noi locuiți! Și țara, iată, e largă înaintea voastră; locuiți-*o* și faceți comerț în ea, și înstăriți-vă în ea.

34:11 Și a zis Sihem către tatăl fetei †, și către frații ei, Să găsesc har înaintea voastră, și orice veți zice, vom da.

34:12 Măriți zestrea peste măsură! și voi da în consecință cât îmi veți zice. Și *voi* mi-*o* veți da pe copila aceasta de soție.

34:13 Și au răspuns fiii lui Iacov lui Sihem și *lui* Hamor, tatăl lui, cu înșelătorie. Și *ei* le-au vorbit *așa* fiindcă *o* întinaseră pe Dina, sora lor.

34:11 † lit: ei

34:14 Și le-au zis Simeon și Levi, frații Dinei, Nu vom putea să facem lucrul acesta, să *o* dăm pe sora noastră unui bărbat care are excesul cărnii, căci este o ocară pentru noi.

34:15 Numai în aceasta vom fi asemenea vouă, și vom locui cu voi, dacă și voi veți deveni ca noi, în tăierea împrejur a fiecărui bărbat dintre voi.

34:16 Și *le* vom da pe fetele noastre pentru voi, și dintre fetele voastre vom lua soții pentru noi, și vom locui lângă voi, și vom fi un *singur* neam.

34:17 Dacă însă nu ne veți asculta, să vă tăiați împrejur, luând-*o* pe fiica noastră, vom pleca.

34:18 Și au fost plăcute *aceste* cuvinte înaintea lui Hamor, și înaintea lui Sihem, fiul lui Hamor.

34:19 Și nu a întârziat tânărul *Sihem* să înfăptuiască lucrul acesta, căci era subjugat *de dragoste* de fiica lui Iacov; și el era cel mai respectat dintre toți cei din casa tatălui lui.

34:20 Au venit dar, Hamor și Sihem, fiul lui, lângă poarta cetății lor, și au vorbit către bărbații cetății lor, spunând,

34:21 Bărbații aceștia sunt pașnici față de noi; să *le permitem* să locuiască în țară, și să facă negoț în ea; și țara, iată, e largă înaintea lor; pe fiicele lor *le* vom lua de soții pentru noi, și pe fiicele noastre *le* vom da *de soții* lor.

34:22 În acest singur *lucru* vor fi asemenea nouă *acești* oameni, locuind cu noi, așa încât să fim un *singur* popor – în tăierea noastră împrejur, a fiecărui bărbat, așa cum și ei sunt tăiați împrejur.

34:23 Și vitele lor, și patrupedele *lor*, și posesiile lor, nu ale noastre vor fi? Numai în aceasta să ne facem asemenea lor, și vor locui cu noi.

34:24 Și *i*-au ascultat pe Hamor și pe Sihem, fiul lui, și toți cei ce ieșeau pe poarta cetății lor. Și au fost tăiați împrejur în carnea marginii trupului lor – fiecare bărbat.

34:25 Și a avut loc în ziua a treia, când *ei* erau în durerea *suferinței*, și-au luat cei doi fii ai lui Iacov, Simeon și Levi, frații Dinei, fiecare sabia lui, și au intrat în cetate în siguranță *deplină*, și au omorât fiecare parte bărbătească.

34:26 Și pe Hamor și pe Sihem, fiul lui, *i*-au omorât cu ascuțișul † sabiei. Și au luat-*o* pe Dina din casa lui Sihem, și au plecat.

34:27 Și fiii lui Iacov au intrat peste cei răniți, și au prădat cetatea în care fusese întinată Dina, sora lor.

34:28 Și oile lor, și boii lor, și măgarii lor, toate câte erau în cetate, și toate câte erau în câmpie, *le*-au luat.

34:29 Și toate vietățile † lor, și toată avuția lor, și femeile lor, *le*-au capturat, și au prădat toate câte erau în cetate, și toate câte erau în case.

34:30 Și a zis Iacov către Simeon și Levi, Să fiu urât m-ați făcut, așa încât teroare să-mi fie de la toți cei ce locuiesc în țară, atât printre canaaniți cât și printre fereziți. Eu însă foarte

34:26 † gura
34:29 † trupurile

puțin sunt la număr; și strângându-se împotriva mea, mă vor acoperi de lovituri, și voi fi extirpat, eu și casa mea.

34:31 Dar ei au zis, Dar ca pe o prostituată au tratat-*o* pe sora noastră.

CAPITOLUL 35

35:1 Și *i*-a zis Dumnezeu lui Iacov, Ridicându-te, urcă în locul Betel! Și locuiește acolo, și fă acolo un altar lui Dumnezeu! Cel ce ți s-a arătat pe când fugeai de fața lui Esau fratele tău.

35:2 Și zise Iacov casei lui, și tuturor celor ce *erau* cu el, Ridicați dumnezeii cei străini din mijlocul vostru, și curățați și schimbați costumele voastre.

35:3 Și ridicându-ne, să urcăm la Betel, și să facem acolo un altar lui Dumnezeu, Cel ce m-a ascultat în ziua necazului. Care a fost cu mine, și m-a salvat în calea pe care am umblat.

35:4 Și *i*-au dat lui Iacov dumnezeii străini, care erau în mâinile lor, și cerceii din urechile lor. Și i-a ascuns Iacov sub terebintul cel din Sihem; și i-a dat pierzării până în ziua de azi.

35:5 Și Israel s-a ridicat plecând din Sihem. Și a venit frica lui Dumnezeu peste cetățile de jur împrejurul lor. Și nu au plecat în urmărire pe urma fiilor lui Israel.

35:6 Și a ajuns Iacov la Luz, care este în țara Canaan, care este Betel, el și tot poporul care era cu el.

35:7 Și a zidit acolo un altar, și a chemat numele locului, Betel, căci acolo i Se arătase Dumnezeu, pe când fugea el din fața lui Esau, fratele lui.

35:8 Și a murit Debora, doica Rebecăi, și au îngropat-*o* în jos de Betel, sub gorun; și Iacov a chemat numele copacului, Gorunul Plângerii.

35:9 Și *i* S-a arătat Dumnezeu lui Iacov din nou în Luz, când s-a întors din Mesopotamia Siriei. Și l-a binecuvântat Dumnezeu.

35:10 Și i-a zis Dumnezeu, Numele tău nu va mai fi chemat Iacov, ci Israel va fi numele tău. Și a chemat numele lui, Israel.

35:11 Și i-a zis Dumnezeu, Eu *sunt* Dumnezeul tău. Crește și înmulțește-te! Națiuni și congregații de națiuni vor fi din tine, și împărați din rărunchiul tău vor ieși.

35:12 Și țara pe care am dat-*o* lui Avraam și lui Isaac, ție ți-o voi da; și seminței tale după tine, *îi* voi da țara aceasta.

35:13 Și S-a înălțat Dumnezeu de la el, din locul în care vorbise cu el.

35:14 Și a ridicat Iacov o stelă în locul în care vorbise cu el Dumnezeu – o stelă de piatră. Și a vărsat peste ea o jertfă de băutură, și a turnat peste ea untdelemn.

35:15 Și Iacov a chemat numele locului în care vorbise cu el acolo Dumnezeu, Betel.

35:16 Și plecând Iacov din Betel, și-a întins cortul lui dincolo de turnul Gader. Și s-a întâmplat când s-a apropiat de Havrata, ca să vină la Efrata, a dat naștere Rahela. Și pe când dădea naștere, suferea în durerile facerii.

35:17 Și a fost, în asprimea grea a nașterii ei, i-a zis moașa, Curaj, fiindcă și acesta îți este fiu.

35:18 Și a fost pe când își dădea ea sufletul, căci murea, a chemat numele lui, Fiul Dureri Mele, dar tatăl a chemat numele lui, Beniamin.

35:19 Și a murit Rahela, și a fost îngropată pe calea *spre* Efrata, care este Betleem.

35:20 Și a ridicat Iacov un monument în amintirea ei. Acesta este monumentul de pe mormântul Rahelei până în ziua de azi.

35:21 Și a fost pe când locuia Israel în țara aceea, că s-a dus Ruben și a dormit cu Bilha, concubina tatălui lui, Iacov. Și a auzit Israel, și cumplit a apărut *aceasta* înaintea lui.

35:22 Și au fost fiii lui Iacov doisprezece.

35:23 Fiii Leei, întâi-născut al lui Iacov, Ruben, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zabulon.

35:24 Și fiii Rahelei, Iosif și Beniamin.

35:25 Și fiii Bilhei, sclava Rahelei, Dan și Neftali.

35:26 Și fiii Zilpei, sclava Leei, Gad și Așer. Aceștia-*s* fiii lui Iacov, care i s-au născut în Mesopotamia Siriei †.

35:27 Și a ajuns Iacov la Isaac, tatăl lui, la Mamre, în cetatea din câmpie – aceasta este Hebron, în țara Canaanului, unde locuiseră ca străini Avraam și Isaac.

35:28 Și au fost zilele lui Isaac, pe care le-a trăit, ani o sută optzeci.

35:29 Și sfârșindu-se, Isaac a murit, și a fost adăugat la familia lui, bătrân și sătul de zile. Și l-au îngropat Esau și Iacov, cei doi fiii ai lui.

CAPITOLUL 36

36:1 Și acestea-*s* generațiile lui Esau – acesta este Edom.

36:2 Și Esau a luat femei pentru sine dintre fiicele canaaniților – pe Ada, fiica lui Elon hetitul, și pe Oholibama, fiica lui Ana, fiul lui Țibeon hevitul,

36:3 și pe Basmat, fiica lui Ismael, sora lui Nebaiot.

36:4 Și a dat naștere – pentru Esau † – Ada lui Elifaz; și Basmat a dat naștere lui Reuel.

36:5 Și Oholibama a dat naștere lui Ieuș, și lui Iaelam, și lui Core. Aceștia-*s* fiii lui Esau care i s-au născut în țara Canaan.

36:6 Și a luat Esau pe femeile lui, și pe fiii lui, și pe fiicele lui, și toate trupurile casei lui, și toate avuțiile lui, și toate dobitoacele, și toate câte agonisise, și toate câte dobândise în țara Canaanului; și a plecat Esau din țara Canaanului, din fața lui Iacov fratelui lui.

36:7 Căci erau posesiile lor multe ca să locuiască împreună, și nu putea țara peregrinării lor să-i poarte, datorită mulțimii posesiilor lor.

36:8 Și a locuit Esau în muntele Seir. Esau acesta este Edom.

35:26 † TM: Padan-Aram
36:4 † lit: pentru el

36:9 Și acestea-*s* generațiile lui Esau, tatăl lui Edom, în muntele Seir.

36:10 Și acestea-*s* numele fiilor lui Esau, Elifaz, fiul Adei, femeia lui Esau, și Reuel, fiul lui Basmat, femeia lui Esau.

36:11 Și *i* s-au născut lui Elifaz fiii – Teman, Omar, Țefo, Gaetam și Chenaz.

36:12 Și Timna era concubina lui Elifaz, fiul lui Esau; și ea a dat naștere – pentru Elifaz – lui Amalec. Aceștia-*s* fiii Adei, femeia lui Esau.

36:13 Și aceștia-*s* fiii lui Reuel, Nahat, Zerah, Șama și Miza. Aceștia sunt fiii din Basmat, femeia lui Esau.

36:14 Și aceștia-*s* fiii lui Oholibama, fiica Anah, fiul lui Țibeon, femeia lui Esau; și ea a dat naștere – pentru Esau – lui Ieuș, și lui Iaelam și lui Core.

36:15 Acestea-*s* căpeteniile fiilor lui Esau. Fiii lui Elifaz, întâiul născut al lui Esau – căpetenia Teman, căpetenia Omar, căpetenia Țefo, căpetenia Chenaz,

36:16 căpetenia Core, căpetenia Gaetam, căpetenia Amalec. Acestea-*s* căpeteniile din Elifaz în țara lui Edom. Și aceștia*s* fiii din Ada.

36:17 Și aceștia-*s* fiii lui Reuel, fiul lui Esau – căpetenia Nahat, căpetenia Zerah, căpetenia Șama, căpetenia Miza. Acestea-*s* căpeteniile din Reuel în țara lui Edom. Aceștia-*s* fiii din Basmat, femeia lui Esau.

36:18 Și aceștia-*s* fiii lui Oholibama, femeia lui Esau – căpetenia Ieuș, căpetenia Iaelam, căpetenia Core; acestea-*s* căpeteniile din Oholibama, fiica lui Ana, femeia lui Esau.

36:19 Aceștia-*s* fiii lui Esau. Și acestea-*s* căpeteniile lor. Aceștia sunt fiii lui Edom.

36:20 Și aceștia-*s* fiii lui Seir Horitul, locuitorul țării – Lotan, Șobal, Țibeon, Ana,

36:21 și Dișon, și Ețer, și Dișan. Acestea-*s* căpeteniile Horiților, fiii lui Seir, în țara lui Edom.

36:22 Și *i* s-au născut fiii lui Lotan – Hori și Hemam; și sora lui Lotan – Timna.

36:23 Și aceștia-*s* fiii lui Șobal – Alvan și Manahat, și Ebal, și Șefo și Onam.

36:24 Și aceștia-*s* fiii lui Țibeon, Aia și Anah; acest Anah e cel care a găsit pe iamin în pustie, pe când păștea dobitoacele lui Țibeon, tatăl lui.

36:25 Și aceștia-*s* fiii lui Anah – Dișon, și Oholibama, fiica lui Anah.

36:26 Și aceștia-*s* fiii lui Dișon – Hemdan, și Eșban, și Itran, și Cheran.

36:27 Și aceștia-*s* fiii lui Ețer – Bilhan, și Zaavan, și Acan.

36:28 Și aceștia-*s* fiii lui Dișan – Uț și Aran.

36:29 Și aceștia-*s* căpeteniile Horiților – căpetenia Lotan, căpetenia Șobal, căpetenia Țibeon, căpetenia Anah,

36:30 căpetenia Dișon, căpetenia Ețer, căpetenia Dișan. Acestea-*s* căpeteniile lui Hori, după căpeteniile lor în țara Edom.

36:31 Și aceștia *sunt* împărații care au împărățit în pământul Edomului, înainte de a împărăți un împărat în Israel.

36:32 Și a domnit în Edom Balak fiul lui Beor, și numele cetății lui *era* Dinhaba.

36:33 Și a murit Balac, și a domnit în locul lui Iobab, fiul lui Zerah din Boțra.

36:34 Și a murit Iobab, și a domnit în locul lui Hușam, din țara Temaniților.

36:35 Și a murit Hușam, și a domnit în locul lui Hadad, fiul lui Bedad, care *l*-a tăiat pe Madian în câmpia lui Moab; și numele cetății lui *era* Ghetem.

36:36 Și a murit Hadad, și a domnit în locul lui Samla din Masreca.

36:37 Și a murit Samla, și a domnit în locul lui Saul din Rehobot din regiunea † de lângă râu.

36:38 Și a murit Saul, și a domnit în locul lui Baal-Hanan, fiul lui Acbor.

36:39 Și a murit Baal-Hanan, fiul lui Acbor, și a domnit în locul lui Hadar, fiul lui Barad. Și numele cetății lui *era* Pau, și numele femeii lui *e* Mehetabeel, fiica lui Matred, fiica lui Mezahab.

36:40 Și acestea *sunt* numele căpeteniilor din Esau, după semințiile lor, după locul lor, în ținuturile lor, și în națiunile lor – căpetenia Timna, căpetenia Alva, căpetenia Ietet,

36:41 căpetenia Oholibama, căpetenia Ela, căpetenia Pinon,

36:42 căpetenia Chenaz, căpetenia Teman, căpetenia Mibțar,

36:43 căpetenia Magdiel, căpetenia Țafoin. Acestea-*s* căpeteniile din Edom, după gospodăriile *lor*, în țara posesiunii lor. Acesta *este* Esau, tatăl lui Edom.

CAPITOLUL 37

37:1 Și a locuit Iacov în țara în care pribegise † tatăl lui, în țara Canaan.

37:2 Acestea *sunt* generațiile lui Iacov. Și Iosif avea † șaptesprezece † ani, păscând oile tatălui lui, *împreună* cu frații lui, fiind tânăr printre fiii Bilhei și printre fiii Zilpei, soțiile tatălui lui. Și ei aduceau împotriva lui Iosif învinuire grea, înaintea lui Israel, tatăl lor.

37:3 Iacov însă a iubit pe Iosif mai mult decât pe toți fiii lui, căci fiu al senectuții îi era; și a făcut pentru el o tunică pestriță.

37:4 Și văzând frații lui că-l îndrăgea tatăl *lor* dintre toți fiii lui, l-au urât, și nu puteau să-i vorbească sub nicio formă în mod pașnic.

37:5 Și visând Iosif un vis, l-a făcut cunoscut fraților lui.

37:6 Și le-a zis, Ascultați visul acesta pe care l-am visat.

37:7 Mi se părea că voi legați snopi în mijlocul câmpului. Și s-a ridicat snopul meu, și stătea drept; și înconjurându-*l* snopii voștri, s-au închinat snopului meu.

36:37 † lit. της, articolul hotărât la feminin
37:1 † locuise ca străin
37:2 † lor: era
37:2 † lit: zece și șapte

37:8 Și i-au zis frații lui, Oare împărățind vei împărăți *tu* peste noi? Sau domnind vei domni *tu* peste noi? Și au cultivat și mai multă ură împotriva lui, datorită viselor lui, și datorită spuselor lui.

37:9 Și a văzut un alt vis. Și l-a istorisit tatălui lui, și fraților lui. Și a zis, Iată, am visat un alt vis: *era* ca și cum soarele și luna, și unsprezece stele se închinau înaintea mea.

37:10 Și l-a mustrat tatăl lui, și i-a zis, Ce vis *e* acesta pe care l-ai visat? Așadar, cu adevărat, venind voi veni eu, cât și mama ta, și frații tăi, să ne închinăm înaintea ta până la pământ?

37:11 Și au fost invidioși pe el, frații lui, dar tatăl lui a păstrat vorbirea *lui*.

37:12 Și se duseseră frații lui să pască oile tatălui lor la Sihem.

37:13 Și Israel a zis lui Iosif, Oare frații tăi *nu* pasc *turmele* în Sihem? Vino, te voi trimite către ei. Iar el i-a zis, Iată-mă.

37:14 Și i-a zis Israel, Mergând, vezi dacă sunt sănătoși frații tăi și oile, și adu-mi veşti. Și l-a trimis din valea Hebron. Și el a venit la Sihem.

37:15 Și l-a găsit un om, pe când rătăcea el în câmpie, și l-a întrebat omul *acela*, spunând, Ce cauți?

37:16 Și el a zis, Pe frații mei *îi* caut; spune-mi unde pasc ei *turmele*.

37:17 Și i-a zis omul *acela*, Au plecat din locul acesta. Căci i-am auzit spunând, Să mergem la Dotan. Și Iosif s-a dus după frații lui, și i-a găsit la Dotan.

37:18 Și ei l-au pândit de departe, înainte să se apropie el de ei. Și ei s-au purtat cu ticăloșie ca să-l omoare.

37:19 Și a zis fiecare către fratele lui, Iată, visătorul acesta vine *spre noi*.

37:20 Acum deci, veniți să-l omorâm, și să-l aruncăm într-una din gropile puțurilor! Și o să spunem, O fiară cumplită l-a devorat! Și o să vedem ce o să fie cu visele lui.

37:21 Și auzind Ruben, l-a scăpat din mâinile lor, și a zis, Să nu-*l* lovim luând-i până și sufletul.

37:22 Și le-a zis Ruben, Să nu vărsați sânge! Aruncați-l într-una din gropile puțurilor acestora, cele din pustie, și mâna să nu *o* ridicați asupra lui – așa încât să-l scape din mâinile lor, și să-l dea înapoi tatălui lui.

37:23 Și s-a întâmplat atunci când a venit Iosif la frații lui, *l*-au dezbrăcat pe Iosif de haina cea pestriță, pe care o avea înfășurată peste el.

37:24 Și luându-l, l-au aruncat în groapa puțului. Și puțul era gol, apă nu avea.

37:25 Și au șezut să mănânce pâine. Și ridicându-și ochii, au văzut, și iată, *niște* nomazi ismaeliți, venind din Galaad, cu cămilele lor pline de multe feluri de tămâie, și alifie, și balsam. Și traversau coborând în Egipt.

37:26 Și a zis Iuda către frații lui, Ce folos avem dacă-*l* omorâm pe fratele nostru, și ascundem sângele lui?

37:27 Veniți, să-l predăm ismaeliților acestora, și mâine noastre să nu *le* punem pe el, căci *este* fratele nostru, și carnea noastră este. Și *l*-au ascultat frații lui.

37:28 Și s-au apropiat *acei* bărbați, madianiții comersanți, și *l*-au tras afară, și *l*-au ridicat pe Iosif din puțul gropii. Și *l*-au predat pe Iosif ismaeliților pentru douăzeci de *piese* de aur. Și *l*-au dus pe Iosif în Egipt.

37:29 Și s-a întors Ruben la puțul fântânii, și nu *l*-a *mai* văzut pe Iosif în puțul fântânii, și și-a rupt hainele lui.

37:30 Și s-a întors la frații lui, și *le*-a zis, Băiatul nu mai este, și eu unde să mă mai duc?

37:31 Și *ei,* luând haina lui Iosif, au înjunghiat un ied dintre capre, și au pătat haina cu sângele *lui*.

37:32 Și au trimis haina pestriță, și au transportat-*o* la tatăl lor, și au zis, Aceasta am găsit! Recunoști oare dacă *această* haină, a fiului tău este? sau nu?

37:33 Și a recunoscut-o, și a zis, Veșmântul fiului meu este, o fiară cumplită l-a devorat, o fiară *l*-a răpit pe Iosif.

37:34 Și *și*-a rupt Iacov hainele lui, și și-a pus un sac pe mijlocul lui, și *l*-a jelit pe fiul lui multe zile.

37:35 Și s-au strâns împreună toți fiii lui, și fiicele *lui*. Și au venit să-l mângâie, și *el* nu voia să fie mângâiat, spunând, Mă voi coborî la fiul meu jelind, în Hades. Și îl plângea tatăl lui.

37:36 Iar madianiții *l*-au vândut pe Iosif în Egipt, lui Potifar, castratul lui faraon, mai-marele gărzii.

CAPITOLUL 38

38:1 Și s-a întâmplat în vremea aceea, a coborât Iuda de la frații lui, și a ajuns până la un om anume, din Adulam, al cărui nume *era* Hira.

38:2 Și acolo a văzut-*o* Iuda pe fiica unui om canaanit, al cărei nume *era* Șua. Și a luat-o, și a intrat la ea.

38:3 Și ea a zămislit, *și* a dat naștere unui fiu, și a chemat numele lui, Er.

38:4 Și ea a zămislit, *și* a dat naștere încă unui fiu, și a chemat numele lui, Onan.

38:5 Și continuând *ea* a dat naștere unui fiu. și a chemat numele lui, Șela; și ea era în Czib când le-a dat naștere.

38:6 Și Iuda a luat o femeie lui Er întâiul lui născut, al cărei nume *era* Tamar.

38:7 Și a fost că Er întâiul născut al lui Iuda era răufăcător înaintea Domnului; și l-a omorât Dumnezeu.

38:8 Și a zis Iuda lui Onan, Intră la femeia fratelui tău, și leagă-te prin căsătorie cu ea, și ridică sămânță fratelui tău.

38:9 Dar cunoscând Onan că nu este a lui sămânța, a fost că atunci când intra la femeia fratelui lui, vărsa pe pământ, ca să nu dea sămânță fratelui lui.

38:10 Și cumplit a apărut înaintea lui Dumnezeu că a făcut aceasta; și l-a dat morții și pe acesta.

38:11 Și a zis Iuda lui Tamar nora lui, Așează-te ca văduvă în casa tatălui tău, până când mare se va face Șela fiul meu. Căci zicea, Nu cumva să moară și el ca și frații lui. Și ieșind, Tamar s-a așezat în casa tatălui ei.

38:12 Și s-au înmulțit zilele, și a murit Șua, femeia lui Iuda. Și după ce s-a mângâiat, Iuda s-a suit la tunderea oilor lui, el și Hira, păstorul lui adulamit, la Timna.

38:13 Și *i* s-a adus la cunoștință lui Tamar nora lui, spunându-se, Iată, socrul tău se suie la Timna, să-și tundă oile lui.

38:14 Și scoțându-și hainele văduviei de pe ea, și-a pus o maramă, și s-a înfrumusețat, și s-a așezat la porțile Enaimului, care sunt pe calea Timnei. Căci știa că se făcuse mare Șela, dar Iuda † nu i-o dăduse de femeie.

38:15 Și văzând-o Iuda, a gândit despre ea că e o prostituată, căci își acoperise fața ei, și nu a recunoscut-o.

38:16 Și s-a întors la ea pe cale. Și i-a zis, Îngăduie-mi să intru la tine. Căci nu a cunoscut că nora lui era ea. Și ea a zis, Ce-mi vei da, dacă vei intra la mine?

38:17 Și el a zis, Eu îți voi trimite un ied dintre capre din turmele mele. Și ea a zis, *Bine,* dacă îmi vei da o garanție până ce tu *îl* vei trimite!

38:18 Și el a zis, Ce garanție să-ți dau? Și ea a zis, Inelul tău, și lanțul, și toiagul din mâna ta. Și i *le*-a dat, și a intrat la ea. Și în burtă a zămislit de la el.

38:19 Și ea sculându-se, a ieșit. Și și-a scos marama ei de pe ea, și s-a îmbrăcat cu hainele văduviei ei.

38:20 A trimis dar Iuda iedul din capre prin mâna păstorului lui adulamitul, să fie luat † de la femeie acontul. Și nu a găsit-o.

38:21 Și a întrebat pe bărbații din *acel* loc, Unde este prostituata, cea care s-a înființat în Enaim pe drum? Și *i*-au zis, Nu a fost aici nicio prostituată.

38:22 Și s-a întors la Iuda, și a zis, Nu am găsit-*o*, și oamenii din *acel* loc au spus, Nu a fost aici nicio prostituată.

38:23 Și Iuda a zis, Să le aibă, dar nu cumva să ne facem de râs, Eu da! am trimis iedul acela, și tu nu ai găsit-*o.*

38:24 Și a fost că după trei luni, au adus la cunoștință lui Iuda, spunând, A curvit Tamar nora ta, și iată, în burtă are *prunc* din curvie. Și Iuda a zis, Scoateți-o, și să fie arsă.

38:25 Și ea, pe când *o* duceau, a trimis la socrului ei, spunând, De la omul ale căruia aceste lucruri sunt, eu în burtă am *prunc*. Și a zis, Recunoaște ale cui *sunt* inelul și lanțul și toiagul acesta.

38:26 Și a recunoscut Iuda, și a zis, Tamar e mai dreaptă decât mine, pentru că nu i-am dat pe Șela fiul meu. Și nu a mai adăugat să o cunoască.

38:27 Și a avut loc când dădea ea naștere, și iată † erau gemeni în burta ei.

38:28 Și a fost pe când dădea ea naștere, primul copil † a scos întâi mâna. Și apucând-*o*, moașa a legat pe mâna lui *un fir* stacojiu, spunând, Acesta a ieșit primul.

38:29 Și cum și-a retras mâna, și îndată a ieșit fratele lui, și moașa † a zis, De ce a fost despicată datorită ție despărțitura? † Și a chemat numele lui, Fares.

38:30 Și după acea a ieșit fratele lui, cel pe care fusese *legat* pe mâna lui stacojiul. Și a chemat numele lui, Zara.

CAPITOLUL 39

39:1 Și Iosif a fost dus în Egipt. Și l-a cumpărat Potifar (eunucullui faraon, mai-marele gărzii, bărbat egiptean), din mâinile ismaeliților care îl aduseseră acolo.

39:2 Și Domnul era cu Iosif. Și el era un bărbat care reușea. Și a ajuns *să trăiască* în casă lângă domnul lui egipteanul.

39:3 Și a văzut domnul lui că Domnul era cu el, și toate câte le făcea, Domnul *le* sporea prosperând în mâinile lui.

39:4 Și Iosif a găsit har înaintea domnului lui; și i-a fost bine plăcut, și l-a stabilit peste casa lui; și toate câte erau ale lui *le*-a pus în mâna lui Iosif.

39:5 Și a avut loc după stabilirea lui *Iosif* peste casa lui, și peste toate câte erau ale lui, că a binecuvântat Domnul casa egipteanului prin lui Iosif, și a devenit o binecuvântare pentru domnul *lui* în toate avuțiile lui, în casa și în ogorul lui.

39:6 Și a dat în grijă toate câte erau ale lui, în mâinile lui Iosif. Și nu știa de cele ale lui însuși nici măcar un lucru, în afară de pâinea pe care o mânca el. Și era Iosif frumos la statură, și splendid la vedere foarte mult.

39:7 Și s-a întâmplat după lucrurile acestea, că și-a pus soția domnului lui ochii ei pe Iosif. Și *i*-a zis, Întinde-te în pat cu mine!

39:8 El însă nu a vrut. Și a zis soției domnului lui, Dacă domnul meu nu are cunoștință, datorită mie, de nimic din casa lui, și toate câte sunt ale lui *le*-a dat în mâinile mele,

39:9 și nu există în casa aceasta nimic altfel decât prin mine, nici nu este interzis pentru mine nimic, exceptându-te pe tine, fiindcă tu, soția lui ești! și atunci cum să fac eu lucrul acesta cumplit, și să păcătuiesc înaintea lui Dumnezeu?

39:10 De fiecare dată însă când vorbea ea lui Iosif, zi de zi, și el nu a ascultat-o să se culce cu ea, pentru a se împreuna cu ea.

39:11 S-a întâmplat însă, într-o asemenea zi, că a intrat Iosif în casă, ca să-și facă lucrul lui, și nu era nimeni în camerele din partea privată † a casei.

39:12 Și *ea* l-a tras de haine, spunând, Întinde-te în pat cu mine! Și *el* lăsându-și hainele lui în mâinile ei, a fugit, și a ieșit afară.

39:13 Și s-a întâmplat, cum a văzut ea că el, lăsându-și hainele lui în mâinile ei, fugise, și ieșise afară,

39:14 că a chemat pe cei ce erau în casă, și le-a zis, spunând, Uitați-vă, ne-a adus un servitor evreu ca să-și bată joc de noi.

38:14 † lit: el
38:20 † 8 oc, Mat 25:27, a fi purtat-transportat, a fi dat, a livra, a furniza
38:27 † lit: astfel
38:28 † lit: cel dintâi
38:29 † lit: ea
38:29 † sau: Cum a fost despicată datorită ție despărțitura!
39:11 † lăuntrică, interioară

A intrat la mine, spunând, Întinde-te în pat cu mine! Și eu am țipat cu glas mare!

39:15 Și atunci, auzind el că mi-am ridicat glasul meu, și *că* am țipat, lăsându-și hainele lui lângă mine, a fugit, și a ieșit afară.

39:16 Și a lăsat hainele *lui* lângă ea, până când a venit domnul în casa lui.

39:17 Și *ea* i-a vorbit despre lucrurile acestea, spunând, A intrat la mine servitorul evreu, pe care l-ai adus aici la noi, să-și bată joc de mine. Și mi-a zis, O să mă întind în pat cu tine.

39:18 Cum însă a auzit că mi-am ridicat glasul meu și am țipat, lăsându-și hainele lui lângă mine, a fugit, și a ieșit afară.

39:19 Și s-a întâmplat, cum a auzit domnul lui, vorbele soției lui, toate câte le-a vorbit ea către el, spunând, Așa mi-a făcut servitorul tău, că s-a mâniat cu urgie.

39:20 Și luându-*l* domnul *lui* pe Iosif, l-a aruncat în fortăreață, în locul în care prizonierii împăratului erau ținuți, acolo în fortăreață.

39:21 Și Domnul era cu Iosif, și a revărsat asupra lui milă; și i-a dat să aibă har înaintea mai marelui temniței.

39:22 Și a dat mai marele temniței temnița în mâna lui Iosif, și pe toți cei care erau arestați, toți câți erau în temniță, și toate câte se făceau acolo, el *le* † făcea.

39:23 Nu avea de nimic † arhi-temnicerul temniței cunoștință despre ce făcea Iosif †, de absolut nimic. Căci toate se făceau † prin mâna lui Iosif, pentru că Domnul cu el era. Și toate câte Iosif † *le* făcea, Domnul a făcut să prospere realizarea în mâinile lui.

CAPITOLUL 40

40:1 Și s-a întâmplat după lucrurile acestea, că a păcătuit mai marele paharnic al împăratului Egiptului, și mai marele brutar, *față de* domnul lor, împăratul Egiptului.

40:2 Și s-a înfuriat faraon pe cei doi eunuci ai lui – pe mai marele paharnic, și pe mai marele brutar.

40:3 Și i-a pus sub pază, în închisoare, în locul în care Iosif era încarcerat acolo.

40:4 Și împreună *i*-a pus mai marele temniței cu Iosif pe aceștia, și el a stat cu ei. Și au fost ceva zile în temniță.

40:5 Și au văzut amândoi un vis într-o noapte. Și viziunea visului mai-marelui paharnic, și a mai-marelui brutar (care erau *slujitorii* împăratului Egiptului, care erau în închisoare) era aceasta.

40:6 Și a intrat la ei Iosif dimineața, și i-a văzut, și *ei* erau tulburați.

40:7 Și *i*-a întrebat pe eunucii lui faraon, care erau cu el în temniță, puși de domnului lui, spunând, Ce *s-a* întâmplat? căci fețele vă sunt posomorâte astăzi!

40:8 Și ei i-au zis, Un vis am văzut, și interpretarea lui nu *o* știm. Și le-a zis Iosif, Oare nu prin Dumnezeu clarificarea lor este? Istorisiți-mi-*le* deci.

40:9 Și *i*-a istorist mai-marele paharnicilor visul său lui Iosif. Și a zis, În somnul meu, era o viță înaintea mea.

40:10 Și în viață *erau* trei mlădițe din butuc †. Și ea a înflorit, făcând să se ridice vlăstari, copți *fiind* ciorchinii viei.

40:11 Și paharul lui faraon *era* în mâna mea, și am luat ciorchinele de strugure, și l-am stors în pahar, și am dat paharul în mâna lui faraon.

40:12 Și i-a zis Iosif, Aceasta *este* interpretarea lui, Cele trei mlădițe din butuc, trei zile sunt.

40:13 Încă trei zile, și faraon își va aminti de stăpânirea funcției tale, și te va restabili în funcția ta de mai-mare paharnic, și *îi* vei prezenta paharul lui faraon, în mâna lui, după stăpânirea funcției tale de mai înainte, când erai *în ceata* paharnicilor.

40:14 Dar amintește-ți de mine din sinea ta, atunci când bine ți se va întâmpla, și să înfăptuiești față de mine milă. Și să *mă* amintești, vorbind despre mine lui faraon, și să mă scoți din fortăreața aceasta.

40:15 Căci printr-o tâlhărie am fost răpit pe bani din țara evreilor, iar aici nu am făcut nimic, dar m-au aruncat în puțul *temniței* acesteia.

40:16 Și a văzut mai-marele brutarilor că *în mod* direct a explicat *visul*, și a zis lui Iosif, Și eu am văzut un vis, și mi se părea că văd trei coșuri cu pâini negre, ridicate pe capul meu.

40:17 Și în coșul de deasupra, *bucate* de toate felurile, pe care faraon *le* mănâncă – lucrare de brutar. Și păsările cerului le mâncau din coșul de pe capul meu.

40:18 Și răspunzând, Iosif i-a zis, Aceasta *este* interpretarea lui. Cele trei coșuri, trei zile sunt.

40:19 Încă trei zile și va îndepărta faraon capul tău de tine, și te va spânzura de un lemn, și vor mânca păsările cerului carnea din tine.

40:20 Și a avut loc în ziua a treia, era ziua nașterii lui faraon, și a făcut un banchet pentru toți slujitorii lui, și și-a amintit de mai-marele paharnic, și de funcția de autoritate a mai-marelui brutar, în mijlocul slujitorilor lui.

40:21 Și *l*-a restabilit pe mai-marele paharnic în funcția autorității lui, și *el* a dat paharul în mâna lui faraon.

40:22 Și pe mai-marele brutar *l*-a spânzurat, după cum le explicase Iosif †.

40:23 Și nu și-a amintit mai-marele paharnicilor de Iosif, ci l-a uitat.

39:22 † lit: el era făcând
39:23 † lit: nu era cunoscând mai marele temniței de nimic
39:23 † lit: el
39:23 † lit: erau
39:23 † lit: el

40:10 † Partea de jos, mai groasă, a tulpinii viței-de-vie (de la pământ până la punctul de ramificație)
40:22 † capitol terminat de tradus pe 11-feb-26, 23:02; prelucrat în interliniar pe 23-oct-26, 22:03

CAPITOLUL 41

41:1 Și a fost că, după doi ani de zile, faraon a văzut un vis; i se părea că stă lângă râu.

41:2 Și iată, se făcea că din râu se suiau șapte vaci, frumoase la vedere, și alese la carne, și pășteau în iarba grasă de pe maluri.

41:3 Și alte șapte vaci s-au suit după acestea din râu, rușinoase la vedere, și slabe la carne, și pășteau pe lângă vacile de la malul râului.

41:4 Și au devorat cele șapte vaci rușinoase și slabe la carne, pe cele șapte vaci frumoase la vedere și alese. Și s-a trezit faraon.

41:5 Și a visat *o* a doua oară. Și iată, șapte spice s-au suit din tulpină, una aleasă și bună.

41:6 Și iată, șapte spice slabe și pălite de vânt au crescut după ele.

41:7 Și *le*-au devorat cele șapte spice slabe și pălite de vânt pe cele șapte spice alese și pline. Și s-a trezit faraon, și era un vis.

41:8 A venit însă dimineața, și era tulburat sufletul lui. Și trimițând, *i*-a chemat pe toți interpreții Egiptului, și pe toți înțelepții țării †. Și le-a descris faraon visul lui. Și nu a fost nimeni care să *i*-l explice lui faraon.

41:9 Și a grăit mai-marele paharnicilor către faraon, spunând, Păcatul meu mi-*l* amintesc astăzi.

41:10 Faraon se supărase pe slujitorii lui, și ne-a pus sub pază în casa mai marelui gărzii – atât pe mine, cât și pe mai marele brutar.

41:11 Și am văzut un vis amândoi într-o aceeași noapte, eu și el, fiecare potrivit visului lui a văzut.

41:12 Și era acolo cu noi un tânăr evreu, slujitor al mai marelui gărzii. Și i-am istorisit *visele noastre*, și *el* ni *le*-a explicat.

41:13 Și a avut loc după cum *el* ne-a explicat, așa s-a și petrecut, atât mie, că am fost restabilit în autoritatea slujbei mele, cât și aceluia care a fost spânzurat.

41:14 Și trimițând faraon, *l*-a chemat pe Iosif; și l-au scos din fortăreață, și l-au ras, și *i*-au schimbat costumul lui, și a venit la faraon.

41:15 Și *i*-a zis faraon lui Iosif, Am văzut un vis, și interpret care să explice nu este pentru visul meu †. Iar eu am auzit despre tine, spunându-se că, tu auzind vise le interpretezi.

41:16 Și răspunzând Iosif lui faraon, a zis, Fără Dumnezeu nu va fi răspuns de salvare pentru faraon.

41:17 Și a vorbit faraon lui Iosif, spunând, În somnul meu, mi se părea că stau pe malul râului.

41:18 Și se făcea că † din râu se suiau șapte vaci, frumoase la vedere și alese la trupuri †, și pășteau în iarba grasă de pe maluri.

41:19 Și iată, alte șapte vaci s-au suit după ele din râu, mizerabile și rușinoase la vedere, și slabe la carne, așa nu am *mai* văzut, o rușine de felul acesta în întreaga țară a Egiptului.

41:20 Și au devorat cele șapte vaci rușinoase și slabe, pe cele șapte vaci – pe primele, cele frumoase și alese.

41:21 Și *acestea* au intrat în pântecele lor, și nu era vizibil că au intrat în pântecele lor. Și aparența lor era rușinoasă, ca și la început. Și trezindu-mă, am adormit *iarăși*.

41:22 Și am văzut din nou în somnul meu, și se făcea că șapte spice s-au suit din tulpină, una aleasă și bună.

41:23 Și alte șapte spice slabe și pălite de vânt au crescut după ele.

41:24 Și *le*-au devorat cele șapte spice slabe și pălite de vânt, pe cele șapte spice bune și pline. Am zis deci *visul* interpreților, și nu a fost nimeni care să explice pentru mine visul †.

41:25 Și Iosif a zis lui faraon, Visul lui faraon unul singur este. Toate câte Dumnezeu *le* face, *i*-a arătat lui faraon.

41:26 Cele șapte vaci frumoase, șapte ani sunt, și cele șapte spice bune, șapte ani sunt; visul lui faraon unul singur este.

41:27 Și cele șapte vaci slabe, care se ridicau după ele, șapte ani sunt; și cele șapte spice slabe și pălite de vânt, șapte ani sunt – vor fi șapte ani de foamete.

41:28 Și discursul pe care l-am spus lui faraon *este ca*, toate lucrurile pe care Dumnezeu *le* va face să fie arătate lui faraon.

41:29 Iată, *timp de* șapte ani vine prosperitate mare, în toată țara Egiptului.

41:30 Vor veni însă șapte ani de foamete după aceștia, și ei vor face să fie uitată îndestularea care a fost în toată țara Egiptului, și va devasta foametea țara.

41:31 Și nu va *mai* fi recunoscută îndestularea în țară datorită foametei ce va fi după *lucrurile* acestea. Căci puternică va fi peste măsură.

41:32 Iar despre faptul că s-a repetat visul lui faraon de două ori, *e* pentru că adevărată o să fie grăirea cea de la Dumnezeu, și Se va grăbi Dumnezeu să facă aceasta.

41:33 Acum deci, caută cu atenție un om iscusit și inteligent, și pune-l peste țara Egiptului.

41:34 Și să acționeze faraon, și să pună lideri peste țară. Și să ia a cincea parte din toată producția țării Egiptului în timpul celor șapte ani de îndestulare.

41:35 Și să strângă toate bucatele în timpul celor șapte ani care vor veni – acești +ani buni. Și să strângă grâul sub mâna lui faraon – *iar* bucatele în cetăți să fie păzite.

41:36 Și vor fi bucatele păzite pentru țară, în timpul celor șapte ani de foamete, care vor fi în țara Egiptului, și să nu fie prăpădită țara de foamete.

41:37 Și a fost plăcut discursul înaintea lui faraon, și înaintea tuturor slujitor lui.

41:8 † lit: ei — adică, țării Egiptului
41:15 † lit: nu este pentru el
41:18 † era ca și cum
41:18 † lit: cărnuri
41:24 † lit: pe el

41:38 Și faraon a zis slujitorilor lui, Oare vom găsi noi un astfel de om, care are Duhul lui Dumnezeu în el?

41:39 Și a zis faraon lui Iosif, Întrucât ți-a arătat Dumnezeu – ție însuți – toate acestea, nu este niciun om mai iscusit, și mai inteligent *decât* tine!

41:40 Tu vei fi peste casa mea, și de gura ta va asculta tot poporul meu. Doar tronul *meu* – eu voi fi superior ție.

41:41 Și a zis faraon lui Iosif, Iată, te pun astăzi peste toată țara Egiptului.

41:42 Și scoțându-și faraon inelul de la mâna lui, l-a pus la mâna lui Iosif. Și i-a pus costumul de in subțire, și *i*-a pus un colier de aur în jurul gâtului lui.

41:43 Și *l*-a condus urcându-l în carul al doilea al lui. Și vestea înaintea lui un vestitor. Și l-a stabilit peste tot pământul † Egiptului.

41:44 Și a zis faraon lui Iosif, Eu *sunt* faraon, fără tine nu-*și* va ridica nimeni mâna-i asupra întregii țări a Egiptului.

41:45 Și a chemat faraon numele lui Iosif, Țafnat-Paneah; și i-a dat-*o* pe Asnat, fiica lui Poti-Fera, preotul din Heliopolis, pentru a-i fi soție.

41:46 Și Iosif era de treizeci de ani când s-a ținut înaintea lui faraon, împăratul Egiptului. Și a ieșit Iosif din fața lui faraon, și a trecut prin toată țara Egiptului.

41:47 Și a produs țara în timpul celor șapte ani de îndestulare de snopi.

41:48 Și au fost strânse toate bucatele celor șapte ani în care a fost îndestulare în țara Egiptului. Și a pus bucatele în cetăți. Bucatele câmpiilor cetății, a locurilor din jurul ei, *le*-a pus în ea.

41:49 Și Iosif a strâns grâu precum nisipul mării, mult peste măsură, până într-atât că nu *mai* puteau să-*l* socotească, căci nu era număr.

41:50 Și lui Iosif i s-au născut doi fii înaintea venirii celor șapte ani de foamete. Cărora le-a dat naștere pentru el Asnat, fiica lui Poti-Fera, preotul din Heliopolis.

41:51 Și a chemat Iosif numele întâiului *lui* născut, Manase, căci să uit m-a făcut Dumnezeu toate mizeriile mele, și toate lucrurile tatălui meu.

41:52 Iar numele celui de-al doilea, *l*-a chemat Efraim, căci m-a făcut să cresc Dumnezeu în țara umilinței mele.

41:53 Și au trecut cei șapte ani de prosperitate, care au fost în țara Egiptului.

41:54 Și au început cei șapte ani de foamete să vină așa cum zisese Iosif. Și a fost foamete pe tot pământul, dar în toată țara Egiptului erau pâini.

41:55 Și a flămânzit toată țara Egiptului. Și a strigat poporul către faraon pentru pâini. Și a zis faraon tuturor egiptenilor, Mergeți la Iosif, și orice vă zice *el*, faceți.

41:56 Și foametea era peste fața întregului pământ, și deschise Iosif toate grânarele, și vându pe piață tuturor egiptenilor.

41:57 Și toate regiunile veneau în Egipt, să cumpere de la Iosif, căci lua controlul foametea pe tot pământul.

CAPITOLUL 42

42:1 Și văzând Iacov că este grâu de vânzare în Egipt, a zis către fiii lui, De ce stați fără griji?

42:2 Iată, am auzit că este grâu în Egipt; coborâți acolo, și cumpărați-ne puține bucate, ca să trăim, și să nu murim.

42:3 Și au coborât frații lui Iosif, cei zece, să cumpere grâu din Egipt.

42:4 Dar Beniamin, fratele lui Iosif, nu a fost trimis cu frații lui. Căci *Iacov* a zis, Ca nu cumva să-l ajungă vreo slăbiciune.

42:5 Și au venit fiii lui Israel să cumpere *împreună* cu cei care veneau, căci era foametea în țara Canaanului.

42:6 Și Iosif era conducătorul țării; el vindea întregului popor al țării; și au venit frații lui Iosif să i se închine asupra feței *lor* pe pământ.

42:7 Și văzându-*i* Iosif pe frații lui *i*-a recunoscut, și s-a făcut ca un străin față de ei, și le-a vorbit dur, și le-a zis, De unde ați venit? Și ei au zis, Din țara Canaanului, să cumpărăm bucate.

42:8 Și *i*-a recunoscut Iosif pe frații lui, ei însă nu l-au recunoscut.

42:9 Și Iosif și-a amintit de visele lui, pe care el *le* visase †; și a zis către ei, Voi sunteți spioni! ca să spionați secretele † regiunii ați venit.

42:10 Și ei au zis, Nu domnule, slujitorii tăi au venit să cumpere bucate.

42:11 *Noi* toți suntem fiii unui singur bărbat; *oameni* de pace suntem; nu sunt slujitorii tăi spioni.

42:12 Și el le-a zis, Nu, ci secretele țării ați venit să *le* vedeți.

42:13 Și ei au zis, Doisprezece suntem *noi*, slujitorii tăi – frați – din țara Canaanului; și iată, fratele nostru cel mai tânăr *este* cu tatăl nostru acum, iar celălalt nu *mai* este.

42:14 Și le-a zis Iosif, Aceasta este ceea ce v-am declarat, spunând că sunteți spioni.

42:15 În aceasta vă veți arăta; pe sănătatea lui faraon, nicidecum nu veți ieși de aici afară numai dacă fratele vostru mai tânăr vine aici.

42:16 Trimiteți pe unul dintre voi, și să-*l* ia pe fratele vostru! Voi însă veți fi duși în detenție până când date la iveală vor deveni spusele voastre, dacă sunt adevărate sau nu. Iar dacă nu, pe sănătatea lui faraon! cu siguranță sunteți spioni.

42:17 Și i-a pus în închisoare trei zile.

42:18 Și le-a zis în ziua a treia, Faceți aceasta și veți avea viață! – căci de Dumnezeu mie mi-e frică.

42:19 Dacă sunteți oameni pașnici, *dintre* frații voștri să fie reținut unul la închisoare! Voi însă, mergeți, și duceți cumpărăturile † proviziei voastre de grâne.

41:43 † toată țara

42:9 † lit: văzuse
42:9 † lit: urmele
42:19 † lit: cumpărătura

42:20 Și pe fratele vostru cel mai tânăr aduceți-*l* la mine, și voi crede spusele voastre, dar dacă nu veți muri. Și ei au făcut astfel.

42:21 Și au zis fiecare către fratele lui, Căci da , în păcat suntem datorită fratelui nostru, căci am socotit ca pe nimic necazul sufletului lui când ne implora, și nu l-am ascultat, și din motivul acesta survine peste noi necazul acesta.

42:22 Și răspunzând Ruben le-a zis, Oare nu v-am vorbit, spunând, Să nu-*l* nedreptățiți pe băiat, și nu m-ați ascultat? Și iată, sângele lui *ni* se cere.

42:23 Ei însă nu știau că Iosif *îi* înțelegea, căci cel care traducea între ei *și Iosif* era.

42:24 Și retrăgându-se de la ei, Iosif a plâns. Și din nou a ieșit la ei, și a vorbit cu ei. Și *l*-a luat pe Simeon dinte ei, și l-a legat înaintea lor.

42:25 Și a poruncit Iosif să fie umplute containerele lor cu grâu, și să *li* se dea înapoi argintul lor, fiecăruia în sacul lui, și să li se dea provizii pentru drum. Și li s-a făcut așa.

42:26 Și punându-și grâul pe măgarii lor, au plecat de acolo.

42:27 Și desfăcându-și unul *din ei* sacul lui, ca să dea nutreț măgarilor lui, în locul în care se odihneau, și a văzut legătura argintului lui, fiindcă era la gura sacului.

42:28 Și a zis fraților lui, Mi-a fost dat înapoi argintul, și iată, acesta *e* în sacul meu. Și s-a înspăimântat inima lor, și s-au tulburat, unul către altul spunând, Ce-*i* lucrul acesta pe care l-a făcut Dumnezeu față de noi?

42:29 Și au venit la Iacov, tatăl lor, în țara Canaanului. Și i-au adus la cunoștință toate lucrurile care li se petrecuseră, spunând,

42:30 A vorbit omul *acela*, domnul țării, către noi, cu asprime, și ne-a pus în închisoare ca spioni ai țării.

42:31 Noi însă i-am zis, *Noi* oameni pașnici suntem, nu suntem spioni.

42:32 Doisprezece frați suntem, fii ai tatălui nostru; unul nu *mai* este, iar cel mai tânăr *este* cu tatăl nostru acum, în țara Canaanului.

42:33 Și ne-a zis omul *acela* domnul țării, Prin aceasta voi cunoaște că sunteți oameni pașnici, Pe un frate de-al vostru lăsați-l aici cu mine; și cumpărăturile † proviziei de grâne pentru casa voastră, luându-*le*, duceți-vă.

42:34 Și aduceți-*l* la mine pe fratele vostru cel mai tânăr, și voi cunoaște că nu sunteți spioni, și că sunteți oameni pașnici, și pe fratele vostru vi-*l* voi da înapoi; și veți putea să faceți comerț în țară.

42:35 S-a întâmplat însă, atunci când au răsturnat ei sacii lor, că era în fiecare legătura de argint în sacul lor. Și au văzut legăturile argintului lor, ei și tatăl lor, și s-au înfricoșat.

42:36 Și le-a zis Iacov tatăl lor, Mă faceți fără copii! Iosif nu este, Simeon nu este, și pe Beniamin *îl* veți lua? Asupra mea au venit acestea toate.

42:33 † lit: cumpărătura

42:37 A zis însă Ruben tatălui lui, vorbind, Pe cei doi fii ai mei să-*i* omori, dacă nu îl voi aduce înapoi la tine. Dă-l în mâna mea, și eu îl voi aduce la tine.

42:38 Și *Iacov* a zis, Nu se va cobori fiul meu cu voi, fiindcă fratele lui a murit, și el singur a *mai* rămas. Și dacă s-ar întâmpla ca el să sufere vreo slăbiciune pe drumul pe care mergeți, atunci îmi veți duce senectutea cu întristare în Hades.

CAPITOLUL 43

43:1 Dar foametea creștea în forță peste pământ.

43:2 Și a fost când au terminat ei de mâncat grâul pe care l-au cumpărat din Egipt, că le-a zis tatăl lor, Din nou mergând, cumpărați-ne puține bucate.

43:3 Și a zis către el Iuda, spunând, A luat o decizie mărturisindu-ne *acel* om, domnul pământului, spunând, Să nu *îmi* mai vedeți fața mea decât dacă fratele vostru mai tânăr cu voi vine.

43:4 Dacă deci, *îl* trimiți pe fratele nostru cu noi, ne vom coborî și îți vom cumpăra bucate.

43:5 Dacă însă nu-*l* trimiți pe fratele nostru cu noi, nu ne vom duce, căci omul *acela* ne-a zis, spunând, Să nu-mi vedeți fața, decât dacă fratele vostru cel mai tânăr cu voi va fi.

43:6 Și Israel a zis, De ce mi-ați făcut rău spunând omului *aceluia* că voi aveți un frate?

43:7 Și ei au zis, Rugându-*ne*, ne-a întrebat despre noi omul *acela*, și *despre* familia noastră, spunând, Este încă tatăl vostru în viață? Și oare aveți voi un frate? Și i-am făcut cunoscut potrivit acestei întrebări. Nu știam că ne va spune, Aduceți-*l* pe fratele vostru!

43:8 Și Iuda a zis lui Israel, tatăl lui, Trimite băiatul cu mine, și ridicându-ne ne vom duce, ca să trăim și să nu murim, nici noi nici tu, nici avuția noastră.

43:9 Eu voi veghea asupra lui, din mâna mea să-l ceri. Dacă nu îl aduc *înapoi* la tine, și *nu* îl voi înfățișa înaintea ta, vinovat de păcat voi fi față de tine în toate zilele *mele*.

43:10 Căci dacă nu am fi întârziat, deja ne-am fi întors de două ori.

43:11 Și le-a zis Israel, tatăl lor, Dacă asta este *situația*, faceți așa! Luați din roadele țării în vasele voastre, și duceți *acelui* om daruri – alifie, și miere, și tămâie, și balsam, și terebentină, și nuci.

43:12 Și argint îndoit să luați în mâinile voastre. Și argintul care a fost pus la loc în sacii voștri, luați-*l* din nou cu voi – poate că a fost o greșeală.

43:13 Și pe fratele vostru luați-*l*, și ridicându-vă coborâți la omul *acela*.

43:14 Și Dumnezeul meu să vă dea har înaintea *acelui* om, și să-*l* trimită pe celălalt frate al vostru, și pe Beniamin. Căci eu, iată, am ajuns ca fără copii! fără copii!

43:15 Și au luat bărbații darurile acelea, și argint îndoit au luat în mâinile lor, și pe Beniamin, și ridicându-se, au coborât în Egipt, și s-au ținut înaintea lui Iosif.

43:16 Și Iosif *i*-a văzut, pe ei și pe Beniamin, fratele lui de mamă. Și a zis celui ce era peste casa lui, Adu-*i* pe *acești* oameni în casă, și înjunghie cele pentru jertfe, și prepară! Căci împreună cu mine vor mânca *acești* oameni pâini la prânz.

43:17 Și a făcut omul așa cum a zis Iosif. Și *i*-a adus pe oameni în casa lui Iosif.

43:18 Și văzând *acei* bărbați că au fost aduși în casa lui Iosif, au zis, Din cauza argintului care a fost înapoiat în sacii noștri data trecută † ne-au adus înăuntru – să ne extorcheze, și să pună mâna pe noi, să ne ia ca sclavi, și *și* măgarii noștri.

43:19 Și venind aproape lângă omul care era peste casa lui Iosif, i-au vorbit în vestibulul casei,

43:20 spunând, Te rugăm frumos, doamne, *noi* am coborât la început să cumpărăm bucate,

43:21 și s-a întâmplat atunci când am ajuns în locul de popas, și am deschis sacii noștri, că iată, argintul fiecăruia *era* în sacul lui. Argintul nostru în mod exact după greutatea *lui*, *l*-am adus înapoi acum în mâinile noastre,

43:22 și alt argint am adus, cu care – noi înșine – să cumpărăm bucate; *și noi* nu știm cine a pus argintul în sacii noștri.

43:23 Și *el* le-a spus, Îndurare vouă, nu vă temeți. Dumnezeul vostru, și Dumnezeul părinților voștri v-a dat bogății în sacii voștri, și argintul vostru verificându-*l*, am primit cât trebuia †. Și *l*-a adus afară la ei pe Simeon.

43:24 Și *le*-a adus apă să-și spele picioarele lor. Și *le*-a dat nutreț pentru măgarii lor.

43:25 Și au pregătit darurile până când a venit Iosif la prânz. Căci auziseră că acolo urma să prânzească.

43:26 Și Iosif a intrat în casă, și i-au adus darurile pe care le aveau în mâinile lor, în casă. Și s-au închinat înaintea lui, cu fața pe pământ.

43:27 Și i-a întrebat, Voi sunteți bine? † Și le-a zis, Este sănătos tatăl vostru? Bătrânul de care *mi*-ați vorbit? Este încă în viață?

43:28 Și ei au zis, Este sănătos, slujitorul tău, tatăl nostru, trăiește încă. Și *Iosif* a zis, Binecuvântat *să fie* omul acesta de Dumnezeu. Și *ei* aplecându-se s-au închinat înaintea lui.

43:29 Ridicându-și însă ochii lui, *l*-a văzut pe Beniamin, fratele lui de mamă. Și a zis, Acesta *e* fratele vostru mai tânăr, despre care ați zis să+-l aduceți la mine? Și a zis, Dumnezeu să aibă milă de tine copile.

43:30 Și s-a tulburat Iosif; căci *i* se strânseră nod măruntaiele lui cu privire la fratele lui, și căuta să plângă, și a intrat în camera dinăuntru ‡ să plângă acolo.

43:31 Și își spălă fața, *și* ieșind se controlă, și zise, Puneți înainte pâinile.

43:32 Și l-au servit singur, și pe ei între ei, deoparte, și pe egiptenii care stăteau la masă cu ei între ei, deoparte, căci nu pot egiptenii să mănânce cu evreii pâini, căci o urâciune e *aceasta* pentru egipteni.

43:33 Și *l*-a așezat înaintea lui pe întâiul născut potrivit privilegiilor vârstei lui, și pe cel mai tânăr potrivit tinereții lui. Și erau uimiți acești oameni, fiecare față de fratele lui.

43:34 Și au ridicat servindu-*le* porții de la Iosif † pentru ei. Și a fost mărită porția lui Beniamin, față de porțiile tuturor, de cinci ori mai mult decât celelalte. Și au băut și s-au îmbătat cu el.

CAPITOLUL 44

44:1 Și a poruncit Iosif celui care era peste casa lui, spunând, Umpleți sacii oamenilor cu bucate, atât cât pot ei să ducă; și puneți fiecăruia argintul la gura sacului.

44:2 Și cupa mea de argint pune-*o* în sacul celui mai tânăr, și valoarea grâului lui. Și s-a făcut după spusa lui Iosif, după cum a zis.

44:3 Dimineața s-au revărsat zorile, și oamenii au fost trimiși, ei și măgarii lor.

44:4 Dar după ieșirea lor din cetate, nefiind ei la distanță mare, atunci a zis Iosif celui care era peste casa lui, Ridicându-te, aleargă după oamenii *aceia*, și ajunge-i! Și le vei spune, De ce ați răsplătit cu ticăloșie pentru bine? De ce mi-ați furat cupa de argint?

44:5 Nu acesta este *cupa* din care bea domnul meu? Și el ghicire ghicește prezicând în ea! Ticăloșiile totale pe care le-ați înfăptuit...!

44:6 Și găsindu-i *intendentul*, le-a zis potrivit vorbelor acestora.

44:7 Și ei i-au zis, De ce vorbește domnul cu aceste vorbe? Nicidecum să nu fie ca servitorii tăi să facă după vorba aceasta;

44:8 fiindcă da, argintul pe care l-am găsit în sacii noștri *l*-am adus înapoi la tine din țara Canaanului. Cum deci să fi furat *noi* din casa domnului tău argint sau aur?

44:9 La acela la care va fi găsită cupa dintre servitorii tăi, să moară. Și noi, la rândul nostru, vom fi servitorii domnului vostru.

44:10 Și *intendentul* a zis, Și acum, cum ați spus, așa să fie! La acela la care va fi găsită cupa, să fie servitorul meu, voi însă veți fi curați.

44:11 Și s-au grăbit, și și-a dat jos fiecare sacul lui, pe pământ, și a deschis fiecare sacul lui.

44:12 Și a căutat de la cel mai în vârstă, mai întâi, până când a venit la cel mai tânăr. Și a găsit cupa în sacul lui Beniamin.

44:13 Și *ei* și-au sfâșiat hainele lor, și și-a pus fiecare sacul lui pe măgarul lui, și s-au întors în cetate.

44:14 Și a intrat Iuda și frații lui la Iosif, atunci când el era acolo. Și au căzut înaintea lui pe pământ.

43:18 † lit: la început
43:23 † suficient, destul
43:27 † sau: Cum o duceți? — lit: Ce aveți?
43:30 ‡ 6 oc, Mat 24:26

43:34 † lit: de la el

44:15 Și le-a zis Iosif, Ce *este* lucrul acesta pe care l-ați făcut? Nu știați că o ghicire ghicește prezicând un om ca mine?

44:16 Și a zis Iuda, Cum să-ți spunem contrariul doamne, sau ce să spunem, sau cum să justificăm? Dumnezeu însă a găsit nedreptatea servitorilor tăi. Iată, suntem slujitorii domnului nostru, și noi și cel la care a fost găsită cupa.

44:17 Și *le*-a zis Iosif, Nu cumva să ajung eu să fac lucrul acesta! Omul la care a fost găsită cupa, acela va fi servitorul meu. Voi însă suiți-vă în siguranță la tatăl vostru.

44:18 Și apropiindu-se de el, Iuda *i*-a zis, Te implor Doamne, să vorbească servitorul tău înaintea ta, și să nu te mânii pe servitorul tău, căci tu ești după faraon.

44:19 Doamne, tu ai întrebat pe servitorii tăi, spunând, Mai aveți voi tată sau frate?

44:20 Și *noi* am zis domnului *nostru*, Noi avem un tată bătrân, și un băiat al senectuții lui mai tânăr; și fratele lui a murit, și el singur a mai rămas *de la* mama lui, și tatăl îl iubește.

44:21 Și *tu* ai zis servitorilor tăi, Aduceți-l la mine, și voi avea grijă de el.

44:22 Și am zis domnului *meu*, Nu-*l* poate băiatul părăsi pe tatăl lui; și dacă *îl* va părăsi pe tatăl *lui*, *acesta* va muri.

44:23 Tu însă ai zis servitorilor tăi, Dacă nu coboară fratele vostru mai tânăr cu voi, să nu mai adăugați să-*mi* vedeți fața mea.

44:24 Și a fost când ne-am suit la servitorul tău, tatăl nostru, i-am făcut cunoscut spusele domnului nostru.

44:25 Și a zis tatăl nostru, Duceți-vă din nou, și cumpărați-ne puține bucate!

44:26 Noi însă *i*-am zis, Nu putem să coborâm, dacă însă, da!, fratele nostru mai tânăr coboară cu noi, vom coborî; căci nu putem să vedem fața omului *aceluia*, fratele nostru mai tânăr nefiind cu noi.

44:27 Și a zis tatăl nostru, slujitorul tău, către noi, Voi cunoașteți faptul că doi *fii* mi-a născut soția;

44:28 și s-a dus unul de la mine și ați zis că devorat de fiare a fost; și nu l-am văzut până astăzi.

44:29 Dacă deci o să-*l* luați și pe acesta de la fața mea, și i se va întâmpla vreo slăbiciune pe cale, atunci mă veți duce la senectute cu întristare în Hades.

44:30 Acum deci, dacă voi intra la servitorul tău, și tatăl nostru, și băiatul nu va fi cu noi – iar sufletul lui e legat de sufletul acestui *băiat* –

44:31 și va fi atunci când va vedea el că nu este băiatul cu noi, își va sfârși viața, și vor duce servitorii tăi, senectutea servitorului tău, și tatăl nostru, cu tristețe în Hades.

44:32 Căci *eu* servitorul tău, am luat sub răspunderea mea băiatul de la tatăl meu, spunând, Dacă nu îl aduc la tine, vinovat de păcat voi fi față de tatăl *meu*, în toate zilele *mele*.

44:33 Acum deci, să rămân la tine servitor în locul băiatului, sclav al casei domnului meu. Iar băiatul să urce cu frații lui.

44:34 Căci în ce fel voi urca *eu* la tatăl băiatului, fără ca *el* să fie cu noi? Fie ca să nu văd relele care vor veni asupra tatălui meu.

CAPITOLUL 45

45:1 Și nu a mai putut Iosif să se abțină față de toți cei ce erau lângă ei, și a zis, Să iasă afară toți de la mine! Și nu a mai rămas nimeni în prezența lui Iosif când s-a făcut cunoscut fraților lui.

45:2 Și a lăsat să-i izbucnească glasul în plâns; și au auzit toți egiptenii, și a devenit audibil în casa lui faraon.

45:3 Și Iosif a zis către frații lui, Eu sunt Iosif, este încă tatăl meu în viață? Și nu erau în stare † frații să îi răspundă, fiindcă erau tulburați.

45:4 Și Iosif a zis către frații lui, Apropiați-vă de mine! Și *ei* s-au apropiat. Și *le*-a zis, Eu sunt Iosif fratele vostru, pe care l-ați vândut în Egipt.

45:5 Acum deci, nu fiți triști, nici greu de purtat vouă să *nu* vă pară că m-ați vândut aici; căci în vederea vieții m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră.

45:6 Fiindcă acesta este al doilea an de foamete pe pământ, și mai rămân *încă* cinci ani în care nu va fi nici arătură nici seceriș.

45:7 Fiindcă m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră, ca să vă rămână o rămășiță pe pământ, și să hrănesc pentru voi o rămășiță mare.

45:8 Acum deci, nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu. Și *El* m-a făcut ca un tată pentru faraon, și domn pentru toată casa lui, și conducător al întregii țări a Egiptului.

45:9 Grăbindu-vă deci, suiți-vă la tatăl meu, și spuneți-i! Așa vorbește fiul tău Iosif. M-a făcut Dumnezeu domn al întregii țări a Egiptului. Coboară-te acum la mine. Și să nu întârzii.

45:10 Și vei locui în țara Goșen, și vei fi aproape de mine, tu și fiii tăi, și fiii fiilor tăi, oile tale și boii tăi, și toate câte sunt ale tale.

45:11 Și te voi hrăni acolo. Căci mai sunt cinci ani de foamete; ca să nu fii exterminat, tu și fiii tăi, și toate posesiunile tale.

45:12 Iată, ochii voștri văd, și ochii lui Beniamin fratele meu, *și* că gura mea vorbește către voi.

45:13 Faceți deci cunoscut tatălui meu toată gloria mea în Egipt, și toate câte le-ați văzut! Și grăbindu-vă, coborâți-*l* pe tatăl meu aici.

45:14 Și căzând pe gâtul lui Beniamin fratele lui, a plâns îmbrățișându- † l. Și Beniamin a plâns pe gâtul lui.

45:15 Și sărutând pe toți frații lui, a plâns îmbrățișându- † i. Și după aceste lucruri, au vorbit frații lui cu el.

45:16 Și a fost transmisă vestea în casa lui faraon, spunând, Au venit frații lui Iosif. Și s-a bucurat faraon, și curtea lui.

45:3 † nu puteau
45:14 † lit: asupra lui
45:15 † lit: asupra lor

45:17 Și a zis faraon lui Iosif, Să zici fraților tăi, Aceasta să faceți, umpleți trăsurile voastre, și duceți-vă în țara Canaan.

45:18 Și luându-*l* pe tatăl vostru, și posesiile voastre, veniți la mine! Și vă voi da toate bunătățile Egiptului, și veți mânca măduva țării.

45:19 Și tu poruncește acestea, să-și ia trăsuri din țara Egiptului pentru copiii voștri, și pentru soțiile voastre, și luându-*l* pe tatăl vostru, veniți!

45:20 Și să nu vă rămână lipiți ochii după lucrurile voastre, căci toate bunătățile Egiptului vor fi ale voastre.

45:21 Și au făcut în felul acesta fiii lui Israel. Și *le*-a dat Iosif – pentru ei înșiși – care, după vorbele lui faraon împăratul. Și le-a dat provizii pentru drum.

45:22 Și a dat tuturor două rânduri de haine valoroase. Dar lui Beniamin *i*-a dat trei sute de *piese* de aur, și cinci rânduri de haine valoroase.

45:23 Și tatălui lui, *i*-a trimis în același fel, și zece măgari transportând din toate bunătățile Egiptului, și zece catâri transportând pâini pentru tatăl lui pentru călătorie.

45:24 Și Iosif *i*-a trimis pe frații lui. Și *ei* s-au dus. Și *Iosif* le-a zis, Să nu vă mâniați pe drum.

45:25 Și au urcat din Egipt, și au venit în țara Canaanului, la Iacov, tatăl lor.

45:26 Și i-au făcut cunoscut, spunând, Fiul tău Iosif trăiește! Și chiar el conduce toată țara Egiptului! Și a căzut în perplexitate în mintea *sa* Iacov, fiindcă nu i-a crezut.

45:27 Și i-au vorbit, *spunându-i* toate vorbele lui Iosif, toate câte li *le* zisese. Și văzând trăsurile pe care le trimisese Iosif, pentru ca să-l ia, s-a înflăcărat duhul lui Iacov, tatăl lor.

45:28 Și Israel a zis, Un mare lucru este pentru mine dacă Iosif fiul meu mai trăiește. Mă voi duce să-l văd, înainte de moartea mea.

CAPITOLUL 46

46:1 Și ridicându-se Israel, și toți ai lui, a venit la Fântâna Jurământului, și a jerfit o jertfă Dumnezeului tatălui său Isaac.

46:2 Și *i*-a zis Dumnezeu lui Israel într-o viziune a nopții, zicând, Iacov! Iacov! Și el a zis, Ce este?

46:3 Și i-a spus, Eu sunt Dumnezeul părinților tăi; să nu-ți fie frică să cobori în Egipt! Căci într-o națiune mare Te voi transforma † acolo.

46:4 Și Eu voi coborî cu tine în Egipt. Și Eu te voi purta ridicându-te până la sfârșit. Și Iosif *își* va așeza mâinile lui peste ochii tăi.

46:5 Și s-a ridicat Iacov de la Fântâna Jurământului. Și *l*-au luat fii lui Israel pe Iacov, tatăl lor, și avuția *lor*, și pe soțiile lor, în trăsurile pe care le trimisese Iosif pentru a-*l* duce pe Israel †.

46:3 † lit: te voi face
46:5 † lit: pe el

46:6 Și ridicându-și posesiile lor, și toată avuția pe care o dobândiseră în țara Canaanului, au intrat în Egipt – Iacov și toată sămânța lui *împreună* cu el.

46:7 Fiii și fiii fiilor lui, *împreună* cu el; și fiicele, fiicele fiicelor lui, și toată sămânța lui a condus-*o* în Egipt.

46:8 Și acestea *sunt* numele fiilor lui Israel, care au intrat în Egipt *împreună* cu Iacov, tatăl lor. Iacov și fiii lui – întâiul născut al lui Iacov, Ruben.

46:9 Și fiii lui Ruben – Enoh, și Palu, Hețron, și Carmi.

46:10 Și fiii lui Simeon – Iemuel, și Iamin, și Ohad, și Iachin, și Țohar, și Saul, fiul unei Cananite.

46:11 Și fiii lui Levi – Gherșon, și Chehat, și Merari.

46:12 Și fiii lui Iuda – Er, și Onan, și Șela, și Pereț, și Zarah. Și au murit Er și Onan în țara Canaan. Și *i* s-au născut fiii lui Pereț – Hețron, și Hamul.

46:13 Și fiii lui Isahar – Tola, și Puva, și Iov, și Șimron.

46:14 Și fiii lui Zabulon – Sered, și Elon, și Iahleel.

46:15 Aceștia-*s* fiii lui Lea, cărora le-a dat naștere pentru Iacov în Mesopotamia Siriei, și Dina fiica lui. Toate sufletele, fii și fiice – treizeci și trei.

46:16 Și fiii lui Gad – Țifion, și Haggi, și Șuni, și Ețbon, și Eri, și Arodi, și Areeli.

46:17 Și fiii lui Așer – Imna,Ișva, șiIșvi, și Beria, și Serah, sora lor. Și fiii lui Beria – Heber și Malchiel.

46:18 Aceștia-*s* fiii lui Zilpa, pe care *i*-a dat-*o* Laban lui Lea, fiica lui, care a dat naștere acestora pentru Iacov – șaizeci de suflete.

46:19 Și fiii Rahelei, soția lui Iacov – Iosif și Beniamin.

46:20 și fiii născuți lui Iosif în țara Egiptului, cărora le-a dat naștere, pentru el, Asnat, fiica lui Poti-Fera, preotul din Heliopolis – Manase și Efraim. Și *i* s-au născut fii lui Manase, cărora le-a dat naștere pentru el concubina lui Sira – Machir; iar Machir a născut pe Galaad. Și fiii lui Efraim, fratele lui Manase – Sutalaam și Taam. Și fiii lui Sutalaam – Edem.

46:21 Și fiii lui Beniamin – Bela, și Becher, și Așbel, Ghera, și Naaman, și Ehi, Roș, și Mupim, și Hupim. Și Ghera *l*-a născut pe Ard.

46:22 Aceștia-*s* fiii Rahelei, cărora le-a dat naștere pentru Iacov – toate sufletele *erau* optsprezece.

46:23 Și fiii lui Dan – Hușim.

46:24 Și fiii lui Neftali – Iahțeel și Guni și Iețer și Șilem.

46:25 Aceștia-*s* fiii lui Bilha, cea pe care *i*-a dat-*o* Laban Rahelei, fiica lui, care a dat naștere acestora pentru Iacov – toate sufletele *erau* șapte.

46:26 Și toate sufletele care au intrat cu Iacov în Egipt – cei care au ieșit din coapsele lui, excluzând soțiile fiilor lui Iacov – toate sufletele *erau* șaizeci și șase.

46:27 Și fiii lui Iosif născuți lui în țara Egiptului – suflete nouă. Toate sufletele casei lui Iacov cei care au intrat cu Iacov

în Egipt – suflete șaptezeci și cinci. †

46:28 Și l-a trimis pe Iuda înaintea lui, la Iosif, ca să-l întâlnească la Hero-polis, în țara Ramses.

46:29 Și înhămându-și Iosif carele lui, a urcat pentru a-*l* întâlni pe Israel, tatăl lui, la Hero-polis. Și văzându-l, a căzut pe gâtul lui. Și a plâns cu tânguire mare.

46:30 Și Israel a zis lui Iosif, Pot să mor de acum, pentru că am văzut fața ta, căci tu mai trăiești.

46:31 Și a zis Iosif către frații lui, Suindu-mă, *îi* voi face cunoscut lui faraon. Și îi voi zice, Frații mei, și casa tatălui meu, care erau în țara Canaanului, au venit la mine.

46:32 Și bărbații *aceștia* sunt păstori, căci bărbați care pasc cirezile sunt. Și vitele, și boii, și toate lucrurile lor *le*-au adus.

46:33 Dacă deci o să vă cheme faraon, și *vă* va zice, Care este lucrul vostru?

46:34 Să ziceți, Bărbați păstori de cirezi sunt servitorii tăi, din copilărie până astăzi, și noi și părinții noștri; așa încât să locuiți în țara Goșen a Arabiei. Căci *e* o urâciune pentru egipteni orice păstor de turme.

CAPITOLUL 47

47:1 Și a venit Iosif să-*i* aducă la cunoștință lui faraon, spunând, Tatăl meu și frații mei, și vitele și boii lor, și toate lucrurile lor au venit din țara Canaanului, și iată, sunt în țara Goșen.

47:2 Și dintre frații lui, luase cu el cinci bărbați, și i-a pus înaintea lui faraon.

47:3 Și faraon a zis fraților lui Iosif, Care *este* lucrul vostru? Și *ei* au zis lui faraon, Păstori de turme *sunt* servitorii tăi, și noi și părinți noștri.

47:4 Și au zis lui faraon, Ca emigranți în țară am venit, căci nu este pășune pentru vitele servitorilor tăi, căci s-a întărit foametea în țara Canaanului. Acum deci, să locuiască servitorii tăi în țara Goșen.

47:5 Și faraon a zis lui Iosif, spunând, Tatăl tău și frații tăi au venit lângă tine.

47:6 Iată, țara Egiptului înaintea ta este, în cea mai bună regiune † așează-*l* să locuiască pe tatăl tău, și pe frații tăi. Să locuiască în țara Goșen! Și dacă știi că sunt printre ei bărbați abili, pune-i conducători ai vitelor mele.

47:7 Și *l*-a adus Iosif pe Iacov tatăl lui, și l-a pus înaintea lui faraon. Și *l*-a binecuvântat Iacov pe faraon.

47:8 Și a zis faraon lui Iacov, Cât de mulți *sunt* anii zilelor vieții tale?

47:9 Și Iacov a zis lui faraon, Zilele anilor vieții mele, pe care le-am pribegit *sunt* o sută treizeci de ani. Puține și mizerabile au devenit zilele anilor vieții mele, *și* nu au ajuns la *numărul* zilelor anilor vieții părinților mei, zile pe care *ei le*-au pribegit.

47:10 Și binecuvântându-*l* Iacov pe faraon, a ieșit de la el.

47:11 Și Iosif *l*-a așezat să locuiască pe tatăl lui și *pe* frații lui, și le-a dat o posesie în țara Egiptului, în cea mai bună regiune, în țara Ramses, după cum poruncise faraon.

47:12 Și Iosif cântarea porții pentru tatăl lui, și pentru frații lui, și *pentru* întreaga casă a tatălui lui – grâu pentru fiecare persoană †.

47:13 Și grâu nu *mai* era în toată țara; căci se întărise foametea foarte mult, și era secătuită țara Egiptului, și țara Canaanului, din cauza foametei.

47:14 Și a strâns Iosif tot argintul care se găsea în țara Egiptului, și în țara Canaanului, *cheltuit* pe grâul pe care-l cumpăraseră. Și *Iosif* cântarea porții pentru ei, *vânzându-le*. Și Iosif a adus tot argintul în casa lui faraon.

47:15 Și s-a terminat tot argintul din țara Egiptului, și din țara Canaanului. Și au venit toți egiptenii la Iosif, spunând, Dăne pâini! Și de ce să murim înaintea ta, doar pentru că s-a terminat argintul nostru?

47:16 Și le-a zis Iosif, Aduceți vitele voastre, și vă voi da pâini, în schimbul vitelor voaste, dacă s-a terminat argintul *vostru*.

47:17 Și au adus vitele lor la Iosif. Și le-a dat Iosif pâini, în schimbul cailor, și în schimbul oilor, și în schimbul boilor, și în schimbul măgarilor. Și i-a hrănit cu pâini în schimbul tuturor vitelor lor în anul acela.

47:18 Și a trecut anul acela, și au venit la el în anul al doilea, și i-au zis, Nu cumva să fim exterminați dinaintea domnului nostru, fiindcă dacă s-au terminat argintul și posesiile, și vitele față de tine, domnul, și nu ne-a mai rămas nimic nouă înșine înaintea domnului nostru, în afară de propriul nostru trup, și *de* pământul nostru –

47:19 pentru ca deci, să nu murim înaintea ta, și să rămână pustiu pământul, cumpără-ne pe noi și pământ nostru pentru pâini, și vom fi noi și pământul nostru, servitorii lui faraon! Dă-*ne* sămânță, ca să semănăm, și vom trăi, și nu vom muri, și pământul nu va deveni pustiu.

47:20 Și Iosif a cumpărat tot pământul egiptenilor pentru faraon; întrucât au dat prin plată egiptenii pământul lor lui faraon. Căci luase controlul asupra lor foametea, și a ajuns pământul al lui faraon.

47:21 Și poporul s-a pus într-o stare de robie totală față de el într-o poziție de slujitori, de la extremitățile hotarelor Egiptului, până la *celelalte* extremități.

47:22 exceptând pământul preoților – doar acesta nu a fost cumpărat de Iosif, căci prin donație *le* dăduse ca dar preoților faraon; și *ei* se hrăneau din donația pe care le-*o* dăduse faraon; de aceea *ei* nu și-au predat pământul lor.

46:27 † TM este diferit aici: fii lui Iosif au fost 2 suflete (în loc de 9), cu un total de 70 (în loc de 75); avem aici diferența dintre Noul Testament, scris în secolul I, (Fap 7:14, Cuvântarea lui Ștefan), și Textul Masoretic, care a fost produs cu 1000 de ani mai târziu (1008)

47:6 † pământ

47:12 † lit: trup

47:23 Și Iosif a zis tuturor egiptenilor, Iată, *v*-am cumpărat pe voi și pământul vostru astăzi, pentru faraon. Luați-vă sămânță, și semănați pământul.

47:24 Și *când* va fi producția lui, atunci veți da a cincea parte lui faraon, iar patru părți vor fi pentru voi înșivă, pentru semănarea † pământului, și pentru hrana voastră, și a tuturor celor din casele voastre.

47:25 Și *ei* au zis, Ne-ai salvat! Am găsit har înaintea domnului nostru, și vom fi servitorii lui faraon.

47:26 Și a pus peste ei Iosif, ca să fie o poruncă până în ziua de azi pentru țara Egiptului, ca faraon să ia a cincea parte, cu excepția pământului preoților – doar acesta nu era a lui faraon.

47:27 Și a locuit Israel în țara Egiptului, în pământul Gosen. Și au fost moștenitori peste el. Și au crescut și s-au înmulțit foarte mult.

47:28 Și a supraviețuit Iacov în țara Egiptului șaptesprezece ani. Și au fost zilele lui Iacov, anii vieții lui, o sută cincizeci și șapte de ani.

47:29 Și s-au apropiat zilele lui Israel să moară. Și *l*-a chemat pe fiul lui Iosif, și i-a zis, Dacă am găsit har înaintea ta, pune-ți mâna ta pe coapsa mea, și să faci pentru mine milostenie și adevăr – să nu mă îngropi în Egipt.

47:30 Ci să dorm *împreună* cu părinții mei, și mă vei ridica din Egipt, și mă vei îngropa în mormântul lor. Și *Iosif* a zis, Eu însumi voi face după vorbirea ta.

47:31 Și i-a zis, Jură-mi! Și *Iosif* i-a jurat. Și Israel s-a închinat pe vârful toiagului lui.

CAPITOLUL 48

48:1 Și a avut loc după lucrurile acestea, și *i* s-a dat de știre lui Iosif că tatăl lui e tulburat. Și luându-*i* pe cei doi fii ai lui, pe Manase și pe Efraim, a venit la Iacov.

48:2 Și s-a dat de știre lui Iacov, spunând, Iată, fiul tău Iosif vine către tine. Și revenindu-*i* forțele lui Iacov, se așeză pe targă.

48:3 Și Iacov *i*-a zis lui Iosif, Dumnezeul meu mi S-a arătat în Luz, în țara Canaanului, și m-a binecuvântat.

48:4 Și mi-a zis, Iată, Eu te voi mări, și te voi înmulți, și te voi face să devii o congregație de națiuni. Și îți voi da, ție!, pământul acesta, și seminței tale după tine, ca moștenire veșnică.

48:5 Acum deci, cei doi fiii ai tăi, care ți s-au născut în țara Egiptului, înainte de venirea mea la tine în Egipt, sunt ai mei. Efraim și Manase, ca și Ruben și Simeon, vor fi ai mei.

48:6 Iar descendența pe care va fi să o naști după aceștia, a ta va fi. După numele fraților lor vor fi chemați în moștenirile acestora.

48:7 Iar eu, atunci când am venit din Mesopotamia Siriei, a murit Rahela mama ta, în țara Canaanului, apropiindu-mă *eu* pe traseul căruțelor la Chivrata regiunii, înainte de a ajunge la Efrata. Și am îngropat-o pe calea traseului căruțelor – aceasta este *cetatea* Betleem.

48:8 Și văzând Israel pe fii lui Iosif, a zis, Cine îți *sunt* aceștia?

48:9 Și a zis Iosif tatălui lui, Fiii mei sunt, pe care mi i-a dat Dumnezeu aici. Și Iacov a zis, Apropie-i de mine, ca să îi binecuvântez.

48:10 Și ochii lui Israel erau îngreuiați datorită senectuții, și nu putea să vadă. Și i-au apropiat de el, și i-a sărutat, și i-a îmbrățișat.

48:11 Și Israel *i*-a zis lui Iosif, Iată, de fața ta nu am fost lipsit; și iată, mi-a arătat Dumnezeu și sămânța ta.

48:12 Și i-a luat Iosif de la genunchii lui, și s-au închinat înaintea lui pe fața *lor*, pe pământ.

48:13 Și luându-*i* Iosif pe cei doi fii ai lui, cu Efraim la dreapta, de la stânga însă a lui Israel, și pe Manase la stânga, de la dreapta însă a lui Israel, și i-a apropiat de el.

48:14 Și întinzându-și Israel mâna dreaptă, a pus-*o* pe capul lui Efraim, și el era mai tânăr; și dreapta pe capul lui Manase; și-a încrucișat mâinile.

48:15 Și i-a binecuvântat, și a zis, Dumnezeul în Care au fost bine plăcuți părinții mei înaintea Lui – Avraam și Isaac; Dumnezeul Care m-a hrănit și susținut din tinerețea mea până în ziua aceasta,

48:16 îngerul care m-a izbăvit din toate relele să-*i* binecuvinteze pe băieții aceștia! Și ei vor fi chemați cu numele meu, și cu numele părinților mei – Avraam și Isaac. Și să se înmulțească devenind o mulțime mare pe pământ.

48:17 Și văzând Iosif că a pus tatăl lui mâna lui dreaptă pe capul lui Efraim, grav † i s-a părut; și Iosif a luat mâna tatălui lui ca să o mute de pe capul lui Efraim pe capul lui Manase.

48:18 Și Iosif a zis tatălui lui, Nu așa tată, fiindcă acesta *este* întâiul născut; pune-ți dreapta ta pe capul lui.

48:19 Și *Iacov* nu a vrut, ci a zis, Știu copile, știu, și acesta va fi devenind un popor, și acesta va fi înălțat; dar fratele lui mai tânăr, mai mare decât el va fi; și sămânța lui va fi devenind o mulțime de națiuni.

48:20 Și i-a binecuvântat în ziua aceea, spunând, Prin voi să fie binecuvântat Israel, spunând, Să te facă, Dumnezeu precum pe Efraim și precum pe Manase! Și *l*-a pus pe Efraim în fața lui Manase.

48:21 Și Israel a zis lui Iosif, Iată, eu mor, și Dumnezeu va fi cu voi, și vă va întoarce în țara părinților voștri.

48:22 Și eu îți dau ție o parte aleasă mai mult decât fraților tăi, pe care am luat-*o* din mâna amoriților, cu sabia mea, și *cu* arcul. †

CAPITOLUL 49

49:1 Și *i*-a chemat Iacov pe fiii lui, și a zis, Strângeți-vă ca eu

47:24 † lit: sămânța

48:17 † greu
48:22 † Marți 20-oct-2026, 15:21 – traducere completă a cărții Geneza; fără construcția interliniară, care va fi făcută în continuare

să vă fac cunoscut ce va fi pe calea voastră în cele din urmă zile.

49:2 Strângeți-vă și ascultați, *voi* fii ai lui Iacov, ascultați Israele pe tatăl vostru.

49:3 Ruben întâiul meu născut, tu tăria mea și începutul copiilor mei, cumplit de suportat, și cumplit de egoist.

49:4 *Fiind* abundent peste măsură ca apa, nu te vei revărsa; căci te-ai urcat pe patul tatălui tău; atunci ai întinat cerga pe care te-ai urcat.

49:5 Simeon și Levi *sunt* frați; ei au săvârșit nedreptate în raidurile lor;

49:6 la sfatul lor să nu vină sufletul meu, și la conspirația lor să nu se fixeze ficatul meu; căci în mânia lor au omorât oameni, și în patima lor au tăiat vinele taurului.

49:7 Blestemată *e* mânia lor, căci *a fost* plină de cruzime, și mânia lor războinătoare, căci a fost încăpățânată; îi voi împărți în Iacov, și îi voi împrăștia în Israel.

49:8 Iuda, pe tine te vor lăuda frații tăi; mâinile tale sunt pe spatele vrăjmașilor tăi. Se vor închina înaintea ta fiii tatălui tău.

49:9 Un pui de leu *e* Iuda. Dintr-un vlăstar, *tu* fiul meu, te-ai ridicat. Culcându-te jos †, ai adormit ca un leu; și ca un pui de leu, cine îl va scula?

49:10 Nu va lipsi domnitor din Iuda, și conducător din coapsele lui, până când vor veni cele rezervate lui; și el *e* speranța națiunilor.

49:11 *El* își leagă de viță mânzul lui, și de mlădiță mânzul măgăriței lui. *El* își va spăla în vin costumul lui, și în sânge de strugure veșmântul lui care îl înfășoară.

49:12 Dătători de bucurie *sunt* ochii lui de vin, și albi *sunt* dinții lui ca laptele.

49:13 Zabulon pe un țărm va locui, și el va fi acolo liman corăbiilor; și se va întinde până la Sidon.

49:14 Isahar binele l-a poftit, odihnindu-se între loturi.

49:15 Și văzând odihna, că *era* bună, și pământul, că *era* abundent, a pus umărul lui la trudă, și a devenit bărbat agricultor.

49:16 Dan va judeca pe poporul lui, întocmai ca pe † o seminție din † Israel.

49:17 Și Dan a devenit un șarpe pe cale, stând la pândă pe cărare, mușcând călcâiul calului, și va cădea călărețul spre cele dinapoi –

49:18 salvarea *o* aștept de la Domnul.

49:19 Gad, o clică de tâlhari îl va tâlhări. Iar el o va tâlhări pe la picioare.

49:20 Așer, grasă † îi *e* pâinea, și el va da desfătare ‡ conducătorilor.

49:21 Neftali, o tulpină ridicându-se, producând în roada-*i*, frumusețe.

49:22 Un fiu care crește *e* Iosif; un fiu dorit care crește; fiul meu cel mai tânăr; către mine întoarce-te!

49:23 împotriva căruia împreună sfătuindu-se *l*-au hăituit, și l-au opresat domnii arcașilor,

49:24 și au fost sfărâmate cu tărie arcurile lor, și s-au desfăcut ligamentele brațelor mâinilor lor, prin Mâna Puternicului lui Iacov. De aici *e* Cel ce întărește pe Israel, de la Dumnezeul tatălui tău.

49:25 Și te-a ajutat Dumnezeul meu, și te-a binecuvântat cu binecuvântarea cerului de sus, și *cu* binecuvântarea pământului care are toate, datorită binecuvântării sânilor și matricii.

49:26 Binecuvântarea tatălui tău și a mamei tale – ea a fost mai tare decât binecuvântarea munților imuabili, și decât binecuvântările dealurilor veșnice; ele vor fi peste capul lui Iosif, și peste creștetul celui care a luat conducerea asupra fraților.

49:27 Beniamin, un lup prădător, dimineața va devora, și până spre seară împarte hrană.

49:28 Toți acești fii ai lui Iacov – doisprezece. Și acestea le-a spus tatăl lor. Și i-a binecuvântat pe fiecare. După binecuvântarea lui i-a binecuvântat.

49:29 Și le-a zis, Eu sunt adăugat la poporul meu. Îngropați-mă cu părinții mei, în peștera care este în ogorul lui Efron hetitul.

49:30 În peștera dublă, care este înainte de Mamre, în țara Canaanului, pe care a cumpărat-*o* Avraam, peștera de la Efron hetitul, ca posesie de mormânt.

49:31 Acolo sunt îngropați Avraam ș i Sara, soția lui. Și acolo sunt îngropați Isaac și Rebeca soția lui. Și acolo este îngropată Lea.

49:32 În posesiunea ogorului, și în peștera care este în el, cea de la fiii lui Het.

49:33 Și Iacov a sfârșit de dat porunci fiilor lui. Și ridicându-și picioarele lui pe pătuț s-a sfârșit. Și a fost adăugat la poporul lui. †

CAPITOLUL 50

50:1 Și căzând Iosif pe fața tatălui lui, a plâns pentru el, și l-a sărutat.

50:2 Și Iosif a poruncit servitorilor lui, celor care îmbălsămau, să-*l* îmbălsămeze pe tatăl lui. Și *l*-au îmbălsămat îmbălsămătorii pe Israel.

50:3 Și după ce s-au împlinit pentru el patruzeci de zile (căci astfel sunt numărate zilele de înmormântare), atunci l-au jelit egiptenii șaptezeci de zile.

49:9 † a se apleca, a se întinde
49:16 † sau: ca și o seminție
49:16 † sau: în
49:20 † abundentă
49:20 ‡ 5172 e la feminin, sau: deliciu (masculin)

49:33 † Joi 12-nov-2026, 01:02 – traducere și construcție completă în interliniar a cărții Geneza; traducerea cărții a început înainte de 12-iul-2021 (primul log GIT)

50:4 Și când au trecut zilele de jale, a vorbit Iosif către potentații lui faraon, spunând, Dacă am găsit har înaintea voastră, vorbiți în urechile lui faraon, spunând,

50:5 Tatăl meu m-a pus să jur, înaintea sfârșitului lui, spunând, În mormântul pe care l-am săpat eu însumi, în pământul Canaanului, acolo să mă înmormântezi! Acum deci, urcându-mă, *îl* voi îngropa pe tatăl meu, și mă voi întoarce.

50:6 Și a zis faraon lui Iosif, Urcă, îngroapă-*l* pe tatăl tău, după cum te-a pus să juri.

50:7 Și Iosif a urcat să-*l* îngroape pe tatăl lui; și au urcat împreună cu el toți servitorii lui faraon, și bătrânii casei lui, și toți bătrânii țării Egiptului,

50:8 și toată familia lui Iosif, și frații lui, și toată casa tatălui lui, și rudenia lui. Iar oile și boii au fost lăsați în țara Gosen.

50:9 Și au urcat împreună cu el și carele și călăreții. Și a devenit tabăra mare peste măsură.

50:10 Și s-au apropiat de aria lui Atad, care este dincolo de Iordan, și l-au plâns cu plângere tânguitoare mare și puternică, peste măsură; și a făcut bocet pentru tatăl lui șapte zile.

50:11 Și au văzut locuitorii țării Canaanului bocetul din aria lui Atad, și au zis, Un bocet mare este acesta, al egiptenilor; de aceea au chemat numele locului aceluia, Bocetul Egiptului, care este de cealaltă parte a Iordanului.

50:12 Și au făcut astfel pentru el fiii lui, după cum le poruncise.

50:13 Și l-au luat fiii lui în țara Canaanului, și l-au îngropat în peștera cea dublă, pe care o cumpărase Avraam, peșteră ca posesie de mormânt, de la Efron hetitul, chiar în fața lui Mamre.

50:14 Și Iosif s-a întors în Egipt, el și frații lui, și toți cei ce urcaseră împreună să-*l* îngroape pe tatăl lui.

50:15 Și văzând frații lui Iosif că a murit tatăl lor, au zis, Nu cumva să aibă resentimente față de noi Iosif, și cu răsplată să ne răsplătească pentru toate relele pe care le-am arătat față de el;

50:16 și venind la Iosif, au zis, Tatăl tău, ne-a pus să jurăm înaintea sfârșitului lui, spunând,

50:17 Așa să-*i* ziceți lui Iosif, Iartă-le nedreptatea și păcatul lor! căci ticăloșie ți-au arătat. Și acum acceptă nedreptatea slujitorilor Dumnezeului tatălui tău! Și Iosif a plâns în timp ce vorbeau ei către el.

50:18 Și venind la el, au zis, Iată, noi *suntem* servitorii tăi de casă.

50:19 Și le-a zis Iosif, Nu vă fie frică! – căci eu sunt al lui Dumnezeu.

50:20 Voi ați făcut planuri cu privire la mine pentru *a-mi face* lucruri cumplite, dar Dumnezeu a făcut planuri cu privire la mine pentru *a-mi face* lucruri bune, ca să se întâmple ce e astăzi, ca să susțină † popor mult.

50:20 † hrănească

50:21 Și le-a zis, Nu vă fie frică, Eu vă voi susține †, și casele voastre. Și i-a mângâiat, și le-a vorbit în inimă.

50:22 Și Iosif a locuit în Egipt, el și frații lui, și toată familia tatălui lui. Și Iosif a trăit ani o sută zece.

50:23 Și Iosif a văzut pe copiii lui Efraim până la a treia generație. Și fiii lui Machir, fiul lui Manase, s-au născut pe genunchii † lui Iosif.

50:24 Și Iosif a zis fraților lui, spunând, Eu mor, și cercetându-vă vă va cerceta Dumnezeu, și vă va scoate călăuzindu-vă din pământul acesta, spre pământul pe care l-a jurat Dumnezeu părinților noștri, Avraam, Isaac, și Iacov.

50:25 Și Iosif *i*-a legat prin jurământ pe fiii lui Israel, spunând, Când va veni cercetarea cu care vă va cerceta Dumnezeu, atunci strângându-*le* să luați oasele mele de aici cu voi.

50:26 Și și-a sfârșit viața Iosif, ani o sută zece *având*. Și l-au îngropat, și *l*-au pus în sicriu în Egipt.

50:21 † hrăni
50:23 † lit: coapsele